

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

In libros posteriorum analiticorum

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

In lib: posterioru Analiticoru Ants. 203.

Sanda addenda & m. iustitia e iustit. quo ad ex em. Exemptu qd.
pbi d'pntu anglicu in qua fute aliqd ex uno aut
pauis similib' confirmat ut si membra hois
sibi se conspirant bene habet ho go si populus et patrii
ij ponari conspirant stabit res pub. Romana ven
dunt aut ad filiu addendo hanc N. hypothetical
si duo sint similia tunc qd uni convenit convenit
et alteri sed membra hois ex una parte et populy
ac patrii ex altera sunt similia go si illa conu
ferunt bella & fractant hois et hoc conservabunt
vel destruant temp: cetera qd his tribu anglo
dici possent vide quid pon' in fine & insti. m

¶ XI Libros posterioru
in analiticoru Ants

Quaestio praemialis Ant!

primus d' inspicere et obs
servare librum quo ad priu.

Inscriptio libri satis clara ex iis q' diximus
in praemis libroru d' priorib' analiticis quo
ad eum dicendu q' horu libroru obs adequata ^{om}
et totale se d' monstrata ^{Ab.} magis et cert' ^{obs horu}
inscriptis tum Graeci tum Latini ut videre e quid ^{lib: d' no mo.}
solutu et suben q'bat se ex Ante /o prioru e t
ubi ait se in priorib' analiticis d' filio in posteri
orib' d' monstrare actum rdo ratione tum qd
passiones et effectus d' monstris ac principia

Ant: edy & ysdem.

205.

resolubione demonstrativa sed resolutionem
demonstrativa ee priore mentione topica et
ita libros posteriorum anteposendos topicus qd go
q in vntis prior resolutione vltm e comparandis in
mentione ad illa resolutione ad quam ordinat.

In modo dicendi vlti stiles d' finit' d' simplici
demonstratione. ita vlti vlti stiles maxime toley
Kubeg et Soto nec obstant rces sententia negantis
quam tenet parly Venety. vlti Eitaty fa eius rco

de demonstratio n pt fieri nisi habeat cognitio
demonstrativis sed in his libris priore docet et
nondu habet cognitio demonstrativis go n pt
puri & dmonstres p ad. m. transeat q n haben

at demonstratio a d' fiente et q hic priore docet
at sufficit ta q habeat a docente in go stiles
doverit p pntes et regulas dmonstres figurati

q ad noverit antequa doceret et sic potuit p gredi
q dmonstres R rdo. isto M nam n pt fieri
dmonstatio q ante nisi habeat cognitio dmonstatio

ns pt ta interea fieri dmonstatio p rca n d' ho in
caaty d' fursimus pt in rcaati favore dmonstres modo
habeat d' cognitio passionu vlti ex qly construct dmonstres

ita vlti e d' vlti fici pponi d' q pt et qd fit go rca
vlti n potuit q dmonstres pbari d' fici dmonstres fieri
qd fit dmonstatio p d' isto congea n debuit pbari d' fici
dmonstres q ideo geng rca qd e in d' fici concedit q
aliud geng rca negat rca d' fici data q rca efficiunt
vlti pbari pt p finale aut finale et contra ut ho e aut
creati ab beatitudine aterna q d' fici h'oz p finale pt d'
monstrari p hanc d' fici finale ho e aut rca.

ob.

R

ob. qd.

Art: Ety de ysdem.

870

Ex

Multi

Ex

Divisio

Sia e si daret demonstratio d' dmonstra daret quibus
 in infinitu posterior n. demonstratio potest dari p alia
 dmonstra ell n. aqae dmonstris ac pmo et hoc iteru
 p alia p tunc quibus n' seq q a posterior n' indige
 alia eo pmo modo quo d'io. hoi n' ege alia d'ine
 ga expliando hoi ipa seipfam clare cognoscenda ppe
 ad p' ta una dmonstris dare alia p d'iverfu yeng
 eae ut ante diximy. **Ob.** ut: fore ut idem
 d'bare seipfa id e dmonstris dmonstra p' d'lecty q. s.
 nihil repugnari ut idem p'bet seipfa d'iverfa eae p'm
 p'ha videlicet ut instruta e ad ut continet sub eo
 q' p'bat p'm d'io d'ine seipfa d'ine dmonstris
 aut quatenus p'bat p'm ut instruta p'bat d'ion
 d'ratio q' p'bat tanqua oba eae aut dmonstris.
 Dividit hic tractatq' generatim a p'lecto et subeo in
 2 partes in sa cui respondet p'm lib: explicatq' naa
 dmonstris in altera cui repetit eby explicatq' mediu
 dmonstris sub quo et continet d'io a Coetano vero
 sic dividit p' inquit cap: agit p'lecto an sit dmonstris
 a seundo usq' ad 16. excludit p'ntinentia ad quae:
 tionel qd e d' dmonstris inde usq' ad finem p'mi
 libri q' d' id e quasi p'p'ione dmonstris p'nta
 p'fectionel p'ntate contine d'iversitate in d' d'io.
 # qd e id e d' d'io dmonstris et d' mediu usq'
 a ultimo copul in ultimus agit d' dignitate p' d'
 monstris sine d' p'ncipis ab alijs ut a Catharilla
 alij d' d'io sed haec duae magis videtur expedita
 Quanta vero sit dignitas huius libri: p' ceteris satis
 ostendit ex fine dmonstris, et effectum q' e sua quantu

In caput 1. an sit scia et d'pognitis 206

q' huc ceteris effectib. tm dmonstris ceteris filg'is
pstat quom effecty sunt ne opio ne apprens tm veri-
tas.

In Caput primum
an sit scia et d'pognitis

Antes aliter d' scia et dmonstre, ordit a. q.
an sit scia et dmonstris, frustra. n. d' is agere
nisi e'nt et licet n' pstat plari p'bu aliy tractatis sed
p'p'ont tm aliquo id remm q' si ab alijs impugnet
in q' negarent nonnulli p'ia accri d' nouo et consequent
dmonstre tollerant, utpote q' coniuuata q' in scia ideo
intendit huc cog. p'ntes p'p'ponere accri scia d' nouo
quod ut faciat so p'ponit hanc p'p'ont' ois doctrina
et disciplina d' p'p'ona acquir' q' p'p'istente cogu-
nitio' et p'p'one' d' p'p'istente cogne fecerat
mentione' id ex agit d' p'p'ognit et p'p'ognit' q' d'
fandi' concludit ex dictis colligi sciam q' d' dmon-
stre' acquir' antequa in se cognoscat et p'p'ognit
habeat p'p'ign' habita' fuisse p'p' q' d' et in p'p'isten-
ti cogne' sine in suis p'p'incipijs et in aliquo uniuers.
p'p'ari sub quo continet' nos capitis ex p'p'one' dealy
questionib' completentur, in p'p' agem' an scia accri-
zaty d' nouo, in p'p' d' p'p'ognit' et p'p'ognit'.

Quaestio 1a. an et quado d' scia.

Ar.

Quado ille fit hoc p'p'incipu' talis.

Ois doctrina et disciplina fit ex
p'p'istente cogne.

Quaest 1a. an et quomodo sit scia.

Quoniam hoc principium Antes vult ostendere scia
accipi et quidem aliqua cognoscere adeo dari et
manet et eorum ab autoribus quibus quomodo hoc primum sit
illud. Et nota quod doctrinam et disciplinam non sic
illud rem diversa sed eadem videlicet cognoscere intellectuali
quod dicitur dicitur Thomas philosophus dicitur et alij hoc cogit.

Not:

diffra doct: et
disciplina

vocatur doctrina ut est a docente profecta discipli-
na vero ut est recepta in discipulo eo modo quod dicitur
et passio sunt eadem res sed ut est instrumentum agentis
et actus ut vero aliquid receptum in fuit et passio
autem colligitur et doctrinalis ista non illi scia quod est in docente
sed quod est in discipulo ita tamen ut habeat originem ab
aliquo docente hoc notato tamen potest esse dubium et hoc
noscere dicitur notari utam comprehendat omnem cognoscere
intellectuali compositionem vel tamen illa quod est in gratia opte

Quaestio 10.

Intellectus sine discernitur. Dicendum 1a manifestum est non sic
comprehendi cognoscere definitum, tamen quia illa non potest vocari do-
ctrina aut disciplina, tamen quia non dicitur dicitur non potest nisi
metaphorice ad cognoscere passio transferri. Dicendum 2o in
et sic non est illi omnem cognoscere intellectuali tantum habere et
alia intellectuali quia daretur quod est in infinito in non quod
nisi cognitio cognis sit simpliciter dicta cognitio debet
similitudinem cognoscere ut quod dicitur et hoc iterum non dicitur
dicendum 3o non comprehendit cognoscere definitum et eam
quod sit per compositionem et divisionem sub hac propositione
etiam mentem Antis non nego has cognoscere requirere
aliquam existentem cognoscere sed dicitur hic non compre-
hendi et Zabarella et ibidem citatur Alberti. Sic

2do.

3io

Probatio
1a

1a ex Zabarella quia ex vi vocis dicitur dicitur id
dicitur tamen quod est simile aliquam discernitur significat eorum
nisi tamen a Graecis tamen a Latinis unde Thomistis

Ant: .1. quod illud haec principium Antis 208.

apud Sabarella p. nunc diantici usq. i. clarioris. p. ratio rta.
libulo logici pbat. 2do ex ipso septu. ga. Antis p.
boni inductione. om. doctrina. et. ex. existent. cog.
nitio. n. meminit. d. f. s. i. t. i. n. e. sed. t. m. notia. illig.
q. habet. in. consione. zio. ex. Ant. 6. et. i. oru. ob. ad.
altans. hunc. locu. et. explicans. q. sit. doctrina. habita
p. p. cogn. eam. dividit. in. illam. q. habet. p. in. d. u. b. i. o.
nem. et. in. illam. q. habet. p. r. a. t. i. o. n. e. s. e. d. u. g.
nitio. d. i. s. t. i. n. t. i. a. ut. q. p. se. et. extra. d. i. s. t. i. n. g. u. a. r. u. m.
modo. habet. q. o. h. i. c. n. c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. i. t. ob. apud. Sab.: Directio
contra. hanc. consione. Antis. p. m. e. t. a. t. :. c. 2. 8. nam
in. illo. loco. docet. om. doctrinam. fieri. ex. p. r. o. g. n. e.
sine. hanc. doctrina. sit. p. d. i. m. o. n. s. t. r. e. s. i. n. e. q. d. i. n. e.
et. addit. ea. ex. q. b. y. d. i. s. t. i. o. e. e. p. r. o. g. n. o. s. c. e. n. d. a. q. u. o. n. i. a. m.
igit. d. i. s. t. o. l. o. h. u. i. p. p. o. s. t. i. o. c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. i. t. d. i. n. e. e. h. i.
c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. e. t. p. u. n. Sabarella. i. b. i. d. e. m. n. e. e. a. n. d. e. m. S.
p. p. o. n. t. h. i. c. e. t. i. n. m. e. t. a. p. h. a. r. a. m. i. n. m. e. t. a. p. o. n. i. t. h. a. e.
p. p. o. s. t. i. o. s. i. n. e. r. e. s. t. r. i. c. t. i. o. n. e. h. i. c. a. d. d. i. t. u. o. s. d. i. s. t. i. n. g. u. a. q. Atto.
illa. p. p. o. n. t. r. e. s. t. r. i. n. g. i. t. t. u. i. v. e. n. i. t. u. s. t. t. o. c. o. n. t. r. a. p. h. i. l. o. s. o. p. h. i. a. n. e.
c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. i. h. a. e. p. p. o. n. t. s. i. l. l. y. s. t. i. m. e. e. t. p. s. e. u. d. o. g. r. a. m.
p. h. i. a. q. a. n. p. u. n. t. d. o. c. t. r. i. n. a. e. t. d. i. s. c. i. p. l. i. n. a. s. e. d. p. o. t. i. s. d. i. e. p. t. i. o.
p. o. s. t. e. t. Antis. h. o. c. a. p. i. s. m. a. p. b. a. n. s. i. n. d. u. c. t. i. o. n. e. u. t. i. t.
t. u. a. u. e. r. i. s. e. t. p. h. i. t. i. b. d. o. c. t. r. i. n. i. s. q. u. a. n. t. i. s. c. o. n. t. r. a. r. i. u. m. d. i.
c. i. t. e. n. h. a. b. e. a. t. d. i. s. t. i. n. t. u. m. a. q. u. e. m. i. n. c. o. m. m. u. n. i. t. Om 5
o. t. o. p. b. a. l. i. t. i. s. i. m. u. e. t. a. t. e. m. p. u. o. c. e. m. d. i. a. n. s. i. t. i. o. n. i. c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. i. s. e. n. s. o. l. u. t. i. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e. s. e. d. o. m. u. n. e. t. i. l. l. a. q. u. i.
c. u. u. e. r. d. d. i. s. t. i. n. g. u. a. a. c. q. u. i. t. s. i. n. e. q. i. l. l. a. p. r. a. c. t. i. c. a. s. i. t. c. o. g. n. i. t. i. o.
s. i. n. e. s. p. e. c. u. l. a. t. i. v. a. i. t. a. d. i. t. h. o. m. a. s. A. l. l. i. s. q. u. i. Sabarella
e. t. p. l. e. r. u. m. q. u. i. d. e. m. o. d. o. i. s. t. a. c. o. g. n. i. t. i. o. s. u. b. t. e. n. i. t. p. e. r.
h. a. b. i. t. i. s. u. n. d. e. B. o. e. t. i. u. s. a. q. u. i. d. t. h. i. u. s. 4. p. o. n. i. t. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. s.

omnis doctrina et disciplina fit ex

diversis ut adriphice dicitur aut enim dicitur
inordinatim ab amittibus pfecte et pfecte aut imp
fecte et est eminentia aut a particularibus pfecte
et a indubio aut impfecte et est exemplum pbat
confio lo argto /o zia confionis rto ex textu dicitur

Artes hanc pponit omnis doctrina et n solum ex eo
quod fuit e. pexistenti cogne pcedunt sed et ga
topica et rhetorica et exemplum quod p rationem
fuisse nisi oem cogne d'confionem complexur et

Artes lib 2do posteriorum cap: ult: mentionem
huius pponis faciens laudans hunc indicans q ait
quodam in dmonste, dicebant qo hic utiqz d' d' d'
curse dmonstratio n d' topico et relijs, p hanc
nacionem in dmonste idem e ac si dixisset in d'
dmonste agebantur vel in explicatione dmonstra

signat qo eo loci se d' hac pponit in fib: pcedenti
egisse n aut se fm cogne dmonstrativa Thysse

dicendum d' in Themistio Xipho in cap: ult: lib:
2do posteriorum et hic comprehendit cogne ponn

in ponn q ut p inductionem cogasunt videt e
contra Cabarellam cap: /o hic pbat confio. eg textu
nam completibz confio ad inductionis sed principia

posant e conclusio inductionis qo pbat m. ex b.
storum c. 3. ubi in dixisset omnis doctrina ex

pognitis fit quemadmodum in resolutivis diximus
applicat qd notie doctrinae signate. videt et quotu

plet illa fit dicendo nam altera inductione fit altera
ratiocinatione et addendo sunt igit principia
ex qbz constat ratiocinatio quoru n e restio

Existenti cognitione.

Cognitionis qd indubitio, Neq; obstat id quod Zabarella
 indicat l. c. n. solum hoc primum caput / libri indicari ab
 Aule sed et ultimum sibi constat n. quod ille locus indi-
 cat in quo ea ppositio continetur sed continetur tñ in hoc
 so cap: nam in illo ultimo cap: n' ait ois doctrina e
 sed quoto nigt addiscerem sine pexistenti cogne
 ibidemq; etat hoc pmi caput sensusq; illius loci e
 ut docet ex Themistio Niphy eade cap: f. argu-
 timy d' nous cogne patoru qd p fieri nisi prius
 habeamy pexistente aliqua cogne (indubitio nam)
 at illa impossibile e n. habere aliqua doctrina sine
 principioru sine conclusionu ex n' pexistente co-
 gne ut in so lib. d' s'monste dicit e. ob: so pmi.
 dicit n' pot' daveri aut addisci ut sint natij evidentia
 qd cogno principioru excludet p regardo antea. h'at
 n. forte magis pprie dicamur illa addiscere q' cadunt in
 dubitatu quam pma saltem ea q' natu evidentia fut
 ta et dicamur illa discere q' claris et p aliud cognoscim
 my et hoc fit in principijs q' claris adhuc cognoscant
 p continetur aliqua indubite neq; d' hoc nobis antea
 g'ntu q' in p'p'ra et forte interim cogne p'ioru
 p indubite ab Aule usari doctrina ex Cognitis f.
 go ibi hanc cogno doctrina e cur hic n' est di-
 centu qd comprehendit hac p'p'ra sua et cogne p'p'ris
 labore inventa non ea tñ q' auditione ab alijs facta
 conq'it videt' senta Themistij philozoni apud ff.
 p'nt hoc cap: et colligit ex dictis na' et ea q'
 p'p'ra inventione d' f'my d' f'my alique d' f'my
 na' et p'na addiscim inductione et q' p'na

Ob. 10

ff

Om 9

Om̄
Ois doctri et disci: fit ex p̄existe cogne

Om̄

concluduntur conp̄ones. Ob. 1o hic illiḡ cogno
q̄e doctrina vel disciplina sed cogno p̄prio lau
dare p̄pta nec daret nec ab alia dicit q̄o hic n̄
illiḡ p̄ 1o huiusmodi cogne vocari posse doctrina
qualenq̄ ille q̄ invenit seip̄m quodammodo daret et
qualenq̄ illa disciplina in se recipit p̄ 2o huius
modi cogne eī doctrina n̄ quod alibi daret sed
quod ex se talis fit q̄ daretur possit ei foreat.

Rz

Ob. 2o

Ob. 2o ad cogne p̄prio labore inventa n̄ in
vna p̄p̄rio noīe utinam. n. usit̄ ab alia n̄
ad nos ipsos sed doctrina d̄ qua hic agit Aules
eī cuiusmodi ut supponat cogne noīe q̄o cogno
p̄prio labore inventa hic n̄ includet in noīe p̄pta
na Aules explicans p̄existente cogne bifariam
inqt̄ n̄t̄m eī cognoscere alia namq̄ quod sunt
alia vero q̄d eī quod d̄ illiḡre oportet p̄ doctrina
na d̄ qua agit Aules supponere p̄ cogne noīe p̄
doctrina exprimat̄ noīe n̄ aut q̄d n̄ exprimat̄
addo quod nonnulli velint q̄ noīe illiḡ conceptu
aliquel̄ conceptu rei eī ut p̄ficiam̄ qua res huius
conceptu respondeat sed q̄d fit d̄ hoc fult̄ q̄
Aules dicit d̄ noīe illiḡ p̄ p̄p̄rio noīe d̄
ceptu dicit̄ q̄o in d̄ h̄o eī dominio foto. abstra
heado of mente Aules d̄m cogne illiḡre humanu
p̄ hoc mortali statu fieri of aliqua p̄existente cogne
p̄ uiḡ illiḡre adverte of utroq̄ d̄p̄t̄ eī q̄o
una illiḡre alterat festina festinarum

Rz

Om̄ 8

Dis dicit: et d. f. fit ex existentia & cognate

2010

alia & exterior s. q. nimirum per se exteriori
alia interior q. & in se ipso, q. ut fit exteriori
quasi centrum format notitias quasi reru & sentiu
ut patet in somniantib. et pignit fantasmata
illuminata alia & apprehensiva alia indicativa & q. by
dictu & in lib. per harmonias cap. 4to q. 2. ant. 3
et apprehensivam alia & simplex alia complexa. unde
ist. cognis in nobis & hic sa notitia & sensitiva ex
terior unde et ortu ut illud axioma nihil est
in intellectu q. p. n. fuerit in se ipso mag. seq. sen.
sitiva interior unde generat. simplices apprehensio
ne intellectus ex q. by componit. oppositis apprehensivam
qua demum subiectu. iudicium adverte. t. n. ex his
cognit. sensitiva & ita & prima ut vis res fit in
se ipso se suff. ut n. si fit ut in se ut in se simili
angel. n. & in se ipso dum illum componit ad fundat
illig. q. & in se ipso v. g. alicui inuenis. dicendum ulti
mo has voces fieri ex signare habitudine principij
ita ut se ipso fit q. vis. obtrina & disciplina sumat
principij ex existentia cognate q. sic explicando has
particulas includimus vis & cognate & q. by agit hac
cap. fides unde q. fieri n. hic illas q. fieri ex alia
cognate tanquam ex parte componente sicut domus fit
ex lapidib. et lignis q. se n. includerent vis q.
cognate na. p. cognate q. vis n. componit asponsum
p. n. s. aut. cognate nec. f. nec. tanquam obu
nec. rdo. t. n. ord. n. prioris et posterioris sicut
cum dicimus aqua fieri frigida ex calida includit
q. d. unde sed n. s. by sed & terea indicat. p. d. entia

partibus cogn
in se ipso

omnis cognis
& notis.

Om. ubi.

A. 2

An possit fieri aliquid sine de nouo
quodam unig ab aliis.

Ant: Sed an possit
fieri aliquid sine de nouo.

Alij questione sic opponunt, utrum ois sua sit tm
reminiscencia an vero sit de nouo comparata. dicitur
om 10 In so dari sua pbat satis experientia quia n sua
fit evidens cognitio q caet nescia experimur nos
multa cognoscere evidenter q caet nescias. Dicitur
om 20 Sed in coi q habet apud Eriem et coses sua de
nouo accipi et n tm ea reminiscencia animarum hois
in sa sui teretatione nudi ee a sua, es quasi tabulam ea
tam ut asserunt coses tum ex patribus tum ex caritio
fratru pbat hanc cognitio ab ipse eptu argto Qui Thomae
mum e si nobis eal sua congenita tunc sciremy aut
potemy sine nos habere ista sua sed experientia deet
contrariu go n sunt nobis congenita sed de nouo acquisita
pbat. In qa sciens n pt ignorare sua sua v.g. q scit
deu ea n pt ignorare vel putare se nescire deu ee
adu e si sua eal anima congenita possit expe
cere adu sciendi. Esi nulla add. ferent de nouo sua
sed hoc itidem e contra expecta go pbat. Nulla
forma impedit a conuentione, in suo subo et moa
quo minus possit exereere actus ad quos eliciendos
habet potentia si illud scitu sit debite dispositu et
habeat organa ad actu reqsita maxime in forma
fit in subo ut p fiat conuentione in istis subo p
hionatis et debitis, pbat sic si sua nobis e

An possibile sit nos aliquid scire + nou.

211

congrua cum tanto labore quibus quod habemus
tho modo hoc n. ide' sentient si haberent eandem
sua congenita forte dicit qd' ideo posse non elin
ure actu sciendi et alteru n. ga. n. q. exercitatio.
vel phantasmata uenit in recondatione illig' scia quod
thm habuit alter nero n. item sed contra q' quod
nemo recondet se aliquando hoc finisse in tr
qd' remini finitur simul cognoscimus nos rem alii
qd' habuisse cogita' rdo si huc est ead' uer' finis
sunt difficult' arguunt in tr' impressio phantasmata
facile acquirat.

Contra has rationes infringunt duo errores / my error / my.

1. herachiti ephesij et eius discipuli graeci hi apud
Ekinos quod nihil possimus scire uideret' scire uis
santa academicorum ut dicit Jgellig et refutat' ab
Ante + meta. Dicitur Augu: 15 d' trinitate c. 17.
fundu' eoru' fuit teste Ekis d' reb' fluxilibus
ce positu' in p'petuo motu et mutatione n. dat' sua
si oia sunt fluxibilia et mutabilia qd' p' de fluxu
tis n. dari sua quo ad ea p'cedit' q' n. sunt
aeterna semper quo ad ea q' supposita q' ditate uenit
sequunt'.

Secundu' error e' platonis ut ead' dicit' interpretes
et apparet ex textu' gales' is' existimant q' dem nos ali' error' rdy.
qd' scire qd' n. d' nouo uolebat ut refert Ekis aut' rem
cognos' dia' conaturalis e' et congenitas sed p' uni
one' aia' ad organ' hereshe notitias has quati' uolo quada'
aduen' et ostend' brani' paul' alim' fande' benteis' remi

A 2.

An possibile sit nos aliqd & nosc scire.

Ob.

aphantia tenebris illis & sedatione passionum &
 pulsio & nono emergere et in aia elucere cogit
 sicut platonis et eius solutio habet quod luminis
 sem his verbis, quod qd addidit aut prius fuit aut
 a si fuit qd n addidit si n fuit qd si ei auerret
 refut an sit illud qd quid an non et attulit plato
 exemplum & patetam: in puerale sicut sicut fugi
 tim qd si tas insequenti fuerit incognit h'et cu
 habeat obitu in via n tu cu magis comprehendit
 quam aliu aliqnd qd quod qd addidit nec simplici
 fuit nec penitus ignoravit sed r'et qd n'uit illud
 quod addidit et r'et id quod n'uit non addidit sed r'et
 id quod n'uit cognovit & simplici ignorato si
 auerret ei quom' ipse & q'ntu consone qd est
 quare habent in consone habent cognita r'et qd in
 somp'is et in vanti et q' hanc cogn' q' n'isaru cogn'
 sumus sicut in consone ee illud quod v'imus q'
 ompta ee p' si dng insequens sicut fugitum habet
 definitione illig sicut est sicut n' videt tu ob
 nu statim cognoscet eode modo si qd n'uit in
 vanti aliu dualitate ee parem si auerret illi
 hanc dualitas statim in cognis quam habuit &
 vanti cognoscet et hanc dualitate ee parem r'et
 angu platonis & q' exemplum bene n' p'ducte singl
 bat q' licet ad matie imperity gradatim tu claru
 titiose negaty ad p'p'itas quastiones scientificis resp'
 deret q' auerret quatu' vico sicut ee scientificis resp'
 dere qd mig apprehendit p'ncipia q' p'p'iaty eaq' cogn'
 sit sicut vero is cognitis ad consone d'p'endit

R

Ob. 20

R

An posse fil nos aliqd & nous scire. 212

q' cui cognis qual habuit & principijs ut q'by effici
conspio q'ui & angta q'ud fctm q' dat forma d'at' &
ea qua forma illa consequunt' alioqui daret rem inf.
illa in go seg' deserv' hoi aia' est illu' debuit
et dare sua qua illu' consequ' p' bene elig' negatio
M' p'fuit n' quod ions' formam det potentia qua
possi' p'nt'ly accipere illa q' forma consequunt' p'li' ideo
conspio q' go dare rem imperfecta cu' ad tota aia'
et q' potentia ad ea q' pertinent ad rel' q' p' se
illu' opus t'ndere hic p'ria sunt nobis nota a nat
go q' consequens multap'at nobis nota a nat & r'p'li'
ut posse illi nos p'ncipia scire a nat p' quod
habeam' actual' notitia' & p'ncip' et sic n' e' veru'
et q' quod a nat' inclinamur ad eoru' cogn' p'
magna' e' cu' e'ntia ad qua' t' opus h'it aliqua
indire' et sic, conu'it' p'ria nobis h'nt' notitia'
nota sed hoc n' debet' q'ud h'ing' eoru' cognis p'it
acq'ita. vltim' angta' e' q'ud' co'p'et' si acc'p'
se'ntia' sua' & nous' vel id' fecer' definitio' f'
p'nt' vel magistri' ag'nt' p' d'ui go n' p'ncip'
ga' multa' f'unt' q' n' cadunt' in' f'ctm' d'g' den'
Ang'la' e' accid'it' quod' f'ctus' f'nt' fallides' et' f'ape'
nos' d'icipiant' n' e'oru' q' a' ut' habeam' cogn' illu'
al' e' p'ely' reg'nt' p'p'ly' it'q'nt'iles' sed' has' magi'
ster' vel' lectio' n' p'nt' infundere' go' p'z' utroq'
modo' nos' accipere' f'ict' tam' beati'no' f'ctm'
qua' doct'or'ia' ad' p'ncip' q' d'om' v'ng'it' in' v'nt'is
al'et' & f'ip'ina' h'nt'ic'io' f'ctm' qu' d'om' quod'
a' h'it' in' f'ctm' vel' + & vel' + illud' vel' d'ictu'

ob. 3°

h

ob. 4.

ob. vlti.

h

quae sint Prognos et Prognita

ante suas partiales & una monstrare argenti
 Prognos vero e qd probat huc Prognos. Nota
 qd hanc Prognos posteriore generatione accepta
 posse sub di. di. in Prognos fide qd habet in vosa
 fone monstris ed in Prognos monstris illa
 vocari solet Prognos agens et e cognos pmissu
 factu qd habet in monstris et ep qua in fert
 tempore hac vocari solet dirigas et illa notitia
 illoty qd n habet in ipsa monstris sed aquad ppon
 fta monstrare appedianur et hoc posterioz
 nobis illa qd hoc articulo d priori aut. fide d
 pmissu sequenti capite ager. Nota 4to fone
 di fali d Prognos. qd nescia fuit ad suas partium
 lares, p ut fua coru d fiant alio nimiru docte
 et p noam explicate ut colligit ex hoc cap: dim
 ait unam Prognos e qd nois sine profire id qd ex
 his aut qd eius modi Prognos dunt fabite collig
 qd pt qd dicatur fil p qd fua ab alia n auipiat
 sed ipse inueniat aut ex authoru libris sine voce
 docentis ff dicat. Nota 5 cu replex fit monstris ga,
 et qd qd, fute maxime intendere Prognos et Prognita q
 habenda fuit ante monstris pp qd fut colligit ex sequen
 tio. ubi fotal monstris pp qd d fuit ita Cates et ni
 det qd mens philog: dicentur p cu cori fua e Prognos
 fa qua ante monstris nrepu Prognosenda fuit
 fuba p. cate, et principiu fute maior p p fite p fite
 apud fitepu a quosda inde ga + genera iatam ad d
 monstrum concurrend fuis et e ipfi fite quod est
 uti nunc monstris videntu a quo nullu Prognos ac
 cipit ma et hoc e fuba, forma et huc e pafrio
 et hinc et hoc e principiu sed ff qd hanc p fite

Prognos qd
Not 3o

Not 4o

Not 5o

Om 1o

Qz. #1

Quot sint prognes et progna.

requirit enim quod licet finis sit ultimus et executione
in se primus et intentione antefinus et sic quod: et
primus poterit habere ratione prognae tum quod in ipso
positio et efficienter concurrunt ad finem et tunc in se ipso
si inter progna ante demonstrat nihil omnino ex ipso
et obliquo panis mutatis aliis et facilius fit pluri
Et in omni questione duo sunt facta questionis et scilicet
in questione ut in quibus utrum animus sit immor-
talis an in se sit immortalis predicatum ad questi-
onem aut determinationem per demonstrat requirit primi
primum quod ad demonstrat adhibeat ante sit hoc
arguitur et sunt progna quot requirunt ad questi-
onem determinationem sed hoc per se facta sunt quod probat
in se requirit aliquid de quo aliquid queritur et hoc est
facta quod probat et est passio per quod determinat et est
principium. ad. quod dicitur in 2. art. 2. et plura

Ob. 10. Progna principia sunt prognae facta per me-
dium terminum et est principium facta per medium

Et est prognae facta per medium sufficienter prognae facta
per prognae principium in se pars illius dicitur si
medium cognoscitur eadem prognae qua principium
quare passio non est prognae facta per principium in
et continentur in principio sunt medium per passio
vel habere rationem facta ante demonstrat in se
unum in questione ut utrum aliquid sit immortalis
alterum in principio ut de immortali et immortale
et sic qualiter est pars questionis et prognae dicitur
non aut qualiter est pars principii medium aut unum sit
facta nimirum in principio. et ita non facit diversum

Quae sint Prognos et Prognita . 24

Prognita a principio. Ob. 2do ex tartareo m. Ob. 2o
propheta monstris e et Prognoscenda ut habeat scia
et monstris go sunt et Prognita p in Veneto minore R
pposa tm Prognosi ante confione et in ipsa monstris
n ante tota monstris d quod solum hic agit. Ob. 3io conu Ob 3o
sega monstris Prognoscenda e quod sit bona et opor.
sall habere cognitu modum et figura dona ad faciendam
monstris go confega erit novum Prognitu reserent qu
ad confega qd posse e Prognitu sed tm illud pti
nare ad libros prioru ubi agit d pigo rdm forma
n ad libros posterioru ubi tm agit d is Prognitis
a mofe opantes ante monstris ut monstris e pba
tio qd consequentis necny et hoc modo confega n
e Prognitu sed melig. Ob. 2do in visibly confega
n e Prognoscenda ante structuram monstris sed
sufficere si confega cognoscat in confione in ipsa
monstris illam formando in actu exercito nec
opus e ut qd se reflectat sup ipsa eo modo quo
quis sciens pictura cognoscat hoc ipso utrum bene
vel male pingat a aut regit ut Prognoscat qd
bene pingat antequam pingat. Ob. 4to ex pti. Ob. 4to
pbo n e principiu e Prognitu sed tm digni
tallid qd e principiu pmi et quod ulteriori prin
cipio pbari n qd atqz ita n erunt tara Prognita
reserent uisus monstris sed tm reserent illius
in qua e primu principiu sed p ante oem R

21. H. 1. Quot sint Prognos et Prognita.

Ob. ulti.
mo.

R

Em 2

Demonstrat Prognoscendum esse aliquod principium
in fine tali Prognose nulla principium affirmari possit
fit ad questionem determinanda mediante filio
demonstratio. Ob. ultimo cur predicatio et
futurum non dicantur unum Prognitum ratio est quia sicut
medicini non sunt diversa Prognita a principio eo quod
in principio fit inclusio ita in futuro et predicatio
includantur in una Prognose videlicet in qua possent
dici facere unum Prognitum nimirum questionem atque
ita haberentur tamen duo Prognita principium et ques-
tionem et quia in questi. statu se non respondeat una
aliqua Prognitio complexa sicut fit in principio.
De repper partium erunt ipsa partes Prognita dum
se non ratione totius Prognosis quae aut sint Prognos
repper partium patebit ex infra dicendis.
Quendum igitur in casu est cum tale duas esse Prognos
quae habenda sunt ante demonstrat a est Prognitio quae est
sine ut alij Prognitio quae est etiam est Prognitio quae est
quae est sine ut alij Prognitio quae est Prognitio quae est quae est
si generis sumat complectitur sub se ut adit hanc
long et corpus quae ratio id est quae quae non signat per
oratio fit vocalis et quae rei id est ut per finem
sumat quae fit illa res quae signat utrum vero haec
posterior habenda sit ante demonstrat vel utrum illa
sit tamen Prognitio quae ratio dubium est alij non affirmat
alij negant nos probabiliter putantur illi tantum quod
ratio ut ipsa vocabuli notio quae se fert et quae ante
nulla demonstrat requiritur cognitio quae rei ut ex

Quot sint Prognos et Prognita

nisi dicendis patebit Prognos qd vel qd e^{um}
 plebit sub se ut idem advertunt qd res id e^{um} qd
 res fit vel possit ee et qd p^{ri}ncipi p^{ri}ncipi id e^{um} qd vera
 sint ee aut oes istas Prognos necitas inde cla^u
 ru e^{um} qd nisi suam qd nota signet nunquam illud
 affirmem^{us} ad d^{em}onstrare idem^{us} fieri p^{er} negiam^{us}
 qd res possit ee idem^{us} p^{er} negiam^{us} p^{ri}ncipi p^{ri}ncipi ee
 vera n^{on} aut ee plures Prognos sic a q^uo^oda^m osten^{dit}
 dit^{ur} + sunt quatuor: scilicet ad quas latera^m reducant^{ur}
 an fit, qd fit, qualis fit, pp qd talis fit, dua poste^{ri}
 riores scilicet p^{er} d^{em}onstrare a p^{ri}ncipi qd ante d^{em}on^{str}
 str^{at} t^um possunt ee reliqua dua an fit et qd fit
 sed his duob^{us} quest: resp^{ond}ent hae dua Prognos qd ee
 et qd ee qd t^um possunt ee dua Prognos in genere
 loquendo. Ob: p^{ro} tot sunt Prognos quot Prognita
 ee hae tria sunt qd p^{ro}bat^{ur} M. ab unaquaque forma
 abstracta d^{em}onstrat^{ur} unum concretu^m qd quot sunt for^{ma}
 concreta ee Prognita tot erunt Prognos vel contra
 quot sunt Prognos tot erunt Prognita p^{er} negando
 M. ad p^{ro}bat^{ur} scilicet a qualibet forma d^{em}onstrat^{ur}
 unum concretu^m scilicet sine r^{ati}oⁿe denominatione^m ad
 q^uo^oda^m adest forma adest aliquid cui nisi forma
 non aut necesse ee vel quot sunt genera formaru^m
 abstractaru^m tot sunt genera concretaru^m aut contra
 non albedo et si alibi d^{em}onstrat^{ur} concretu^m quam
 suspensa ta n^{on} requirunt diversa concreta possunt ee
 ee in eodem p^{ro} e^{um}o^o fam^{il}ia^m ee diste nam veru^m
 e^{um} ab unaquaque forma d^{em}onstrat^{ur} unum concretu^m diversi

4 q. scilicet.

DD.

Rz

qz. 11. quot sint p cognos et p cognita.

ob. 8°

qz

dm 3°

si illae plures formae à qly sunt concretae n' sint in
eodem concreto sed in diverso si vero sint in eodem con-
creto negat hic vero fit ut idem pognitū pluribus p-
cognitionibus cognoscatur n' aut ut cuiq. pognitū respondeat
una tm una pognis. Ob. Et illa cognitio d' p-
gnitio q' habenda tē ante dmonstrat et q' in dmon-
stratē ipsa haberi n' pot' sed cognitio quod res fit et qd
fit pot' haberi p dmonstrat a posteriori qd n' erit q'
cognitio p' hic fermonē tē tm d dmonstrat p' qd
in qua n' pot' concludi quod res fit sed p' p'ponit ut
et p' p'gnitū qz si queras quare tales n' egerit et
d p'gnitū dmonstrat in qua concludit an fit res
et qd fit respet' thernistig apud Xiphu qd p' hac q'
dicit in dmonstratā facile in alijs illi p' nō
in dmonstratē illa in qua querit' an uacuum fit na-
nebant hoc p'gnis qd nota uacui p'gnit' et qd
uacuum fit a p'gnitū p'ncipiū p' qd in factu uacuum
n' pot' tē nam quod fit n' pot' tē p'gnis hic
ut fit q'libet in dmonstratē caso qua ipse qd deq'
fit manet p'gnis quod deq' fit et q' p'ncipiū
uacui fit quo hac p'bat' item p'gnis uacua qd
notis aliq' respicere q' quo quare p'gnis qd uac'
Et in dmonstratē cognem illud qz quare p'gnis. dmonstrat
qz quod hoc p'gnis p'cedere debeant dmonstrat
in quo illud extra controversia tē ea saltem raa
debere antecedere nam ois caa uel conditio p'nc'
qua n' alicuius effectus tē minimū raa p'ncip' effectus
sed p'gnis aliquo modo sunt caa dmonstrat

quae sint Praeognes et Praeognita. 215.

go fallent nam sunt priores demonstrare utrum aut et
debeant tempore praedecere demonstrare debent uideri et
ita e omnino et tempore debere praedecere quod antequam
ponatur demonstratio principia quae constant terminis significati-
onis non potest formari etiam nisi prius tempore habitasit
cognitio terminorum significantium nec ita nisi prius tempo-
re fuerint quod sit id quo uolumus concludere uel quod u-
mus concludere go habet id praecognit quod debere tempo-
re praedecere etiam quod applicabimus principia sunt nisi
prius tempore uenerint principia et uera et futura
possibile habet go et praecognit quod debere tempore antecede-
re unde quae sunt priores nam semper sunt simul tem-
pore go si praecognes sola nam sunt priores demonstrare
semper sunt in demonstrare et cognoscere prius in-
tra demonstrare quod est contra nam praecognis debet
eum haberi ante totam demonstrare. Observandum tamen
est non esse semper uerum ut ista praecognes expressa et
distincte actibus fiant et demonstrare praedecant suffi-
at non si uirtualiter praedecant id est ratione alium
cognis quae talis est ut illa habita illis possit cognoscere
et tamen non uel quod termini significant ut satis patet
experientia. dicendum quoque in casibus si uelint
legi et praecognitis antecedunt totam etiam conclusio-
nem et addenda alia duo praecognita nimirum appli-
cationes minoris extremi in medio et consequae
patet ex supra dictis ad auctorem. Ant. 2dy.
De praecognitis futuri.

Not.

Am 40

De Prognitionibz Subiecti

Luna scripsi reficientes na ueli et luna mathe-
 maticu uero multa monstrant & numeris et
 figuris streuendes eentiale et explicatam cogne-
 de eoru naa ddo ga experimur nos facere mon-
 stros exaitas sine fine futu dices tu sunt multa
 monstras in qly adhibet dno ut p eam ostendat passio
 & futu go saltem in talibz demonstrationibz Prognoscenda
 erit futu dno sine p. et in his fortibz n prognosci futu
 dno sed ipsam dno ee prognosce et prognosce
 prognosce q conuenit principi n aut dno in ea d
 monstra ee prognosce. 100. Caritany monstris
 qd distat a dno qa in hoc quod illa conti-
 neat dno predicati hanc d continet go debet
 prognosce dno nequit so coites negando antecedens
 qa ha monstras in hoc differunt qd monstris
 qd fit p mediu qd e caa passionis monstris qd
 n item ad hoc uero ut procedat p caa n e neceffe
 ut semp aufit dno sed sufficit si uel pars dno
 accipiat uel alia caa pinqa a priori p dno
 meliq et dato antecedente negando conseqa qd et
 amf ista eel diffra tu d diximz hanc dno
 prognosce eel n principiu monstrante quest.
 ee n foret prognosce igig futu nisi fortasse mathe-
 quarely hic incidentz a multis utam futu totig futu
 futu prognosce dno dno dno dno dno dno dno dno
 hic uoluptate sa ee uidet consentire sig q. a ant.
 dno hie seruo fit dno prognosce ante totalem futu
 y. ante tota logicam physica uel d partimulari

de

lx

ob.

px

de

bon 3

De Cognitionib. subiecti.

sine plures sine una' parte habendam esse ante d.
 monstres passionu sine dante illa d'no simplicit
 habeat sine vel in dmonstre. Ob. Edo d'no in
 totali sua, e' cognitu respu passionu dmonstra.
 daru go n erit prognos sub' pbat' antecedens qd
 principia sunt cognitu sed d'no e' principiu qd p
 cognitu p' in d'nte nam d'no e' cognitu vel potu
 p' cognitu qd tanqua' mediu coniungit' passioni
 n' aut qd coniungit' tanqua' p'icatu sub' totalis sua
 v.g. in d'no aut rante e' n'iste hic d'no e' pars q'
 cognitu in aut d'no ante oem dmonstre' ho e' aut
 rante e' prognos qd rei d' sub'. Ob. d'no sub' posse
 prognosi in dmonstre' qd ibi n. p' m. p' p' p'
 sub' ut in in aliqua minori d'no ho e' aut rante
 p' hoc t' p'bare quid in parti sua n' d'beat prognosi
 d' hinc tunc n' aut q' et n' d'beat prognosim totali
 ratis d'panitatis q' qd in partiali sua in qua q'it
 b'p'is d' sub' n' q'it' p' sub' sua d' sub' etu oia cogn.
 sub'ia nec etu oes questiones et modus cognoscendi
 in totali vero sua q'it' tota cognitu sub' e' p' oes
 questiones cu go quatu' qd fit n' possit p'bari d'
 monstre' qualis res fit d'beat p' d' hinc prognosi
 q' aut d'nde eadem d'no fit in p'positio in parti
 sua p' accidens e' dicendu' q' sub' dmonstre' p'
 cognoscendu' prognos qd e' ita coite Authores maxi
 me caribany et philogony pbat' qd d' impossibile ente
 sine d' n' ente nemo aggredit' ostendere passiones
 q' conueniunt enti possit' circa eam' confonem

Ob. 2°

R

Ob. 3°

R

Em 4°

92 A 2. De cognitionib. et cognitionis sub

Q. 10
R.

Quia si utrum ista hic sit actualis existentia vel
 in possibili respicit nonnulli cognoscendum est quod
 factum sit ens in actu soletur per ea facta citari.
 Caietanus et O. Thomas ut videtur e apud Coises
 q. 2. art. 3. alij volunt sufficere existentiis
 in quibus sunt subiecta et Coises l. i. p. 1. et ens in
 actu intelligat quod subiecta realiter suppone debet supponi
 habere existentia actualem tunc non est necessitas talem
 existentiam esse in actu si vero intelligat quod subiecta obiecti
 utina suppone debet habere actualem existentiam tunc
 est necessitas ens in actu probat prior pars quod facta
 vix demonstrat et cosa est anxi et facta nulla
 existat etiam colligitur ex lib. peri. q. 1. et verbo ubi
 diximus in pponib. necesse semper requi hypothese
 quod. talis est sup probat illa existit tunc necesse cognos
 scenda sine qua non convenit quod dicatur subiecta sed sine
 obiectiva suppone actualis existentia non convenit quod dicatur
 in subiecto quod probat. in qua si supponamus locum esse
 in possibile tunc sicut hoc est possibile ita omnia quae illi sunt in
 binjeria et quae cum, comitantur possible tunc erunt sed
 quod tunc possibile est non convenit ipso actu quod est supponi
 in obiectiva actualis existentia subiecta probat. in qua conveni
 unt subiecta conveniunt mediante unione et conveni
 unt eo modo quo unita sunt sed in possibile unio
 non est et plene quod non est advenit convenientia quod aliter
 patet ex eo si explicemus ppones necessitas in q. hoc est
 aut si sic explicet si hoc est, et est vera exit ex

De cognitionib. passionis. 220.

loq[ue] hoc ee illud p[ro]p[ter] q[uo]d ante ibi docere nos ordinari
cognoscere passionem in ee futu[ro] et d[omi]ne p[ro]bare q[uo]d in fit
q[uo]d n[on] e[st] contra nos q[uo]d dicim[us] n[on] ee verum sic passioem
Cognoscere q[uo]d n[on] sicut cognosci doc abundantia e[st]
n[on] necessitatis edo fonte poss[et] ee passio q[uo]d variam[us]
demonstram[us] q[uo]d q[uo]d ut in confione scim[us] passione
in ee p[ro]p[ter] q[uo]d ob. edo illud cognoscendu[m] ee p[ro]p[ter]
q[uo]d q[uo]d cognoscit in principijs d[emon]stris sed passio p[ro]p[ter]
p[ro]p[ter] in principijs d[emon]stris q[uo]d p[ro]p[ter] m. q[uo]d semp[er] passio
conuulsa medio termino sicut principiu[m] sed principiu[m] d[emon]str
p[ro]p[ter] q[uo]d sit veru[m] q[uo]d ee passio cum principijs in quo ee
p[ro]p[ter] d[emon]strat ee p[ro]p[ter] ut fontib[us] ee passio et pars conu
clationis regat ut pars principij d[emon]stratiu[m] conuulsi
nos aut loquim[ur] d[emon]strat que passio p[ro]p[ter] d[emon]strat ee p[ro]p[ter]
principiu[m] ut ee pars confionis. ob. 3io sicut futu[ro] q[uo]d
p[ro]p[ter] ee casu absolute sine ordine ad passioem et
tu in confione cognoscit ut casu in ordine ad sua passio
et ita passio d[emon]strat cognosci ante d[emon]strat ee p[ro]p[ter]
n[on] considerando ordine ad futu[ro] et in confione. d[emon]strat
cognosci in ordine ad futu[ro] p[ro]p[ter] regardo paritate/0
q[uo]d futu[ro] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] passio utro inquit quod aut inq[ui]t
t[er]m[in]e ut passio futu[ro] magis ut p[ro]p[ter] passio et eo
modo quo inquit et p[ro]p[ter] id ee p[ro]p[ter] ee p[ro]p[ter] edo
q[uo]d futu[ro] ut C[ar]tesius dicunt ee in modo corrigendi
magis int[er] pendens a forma quam forma a futu[ro] ad
hoc ipso quod forma ee et corrigi in ordine ad futu[ro]

ob. 2o

p.

ob. 3o

p.

Stat. 4ty. d[emon]strat p[ro]p[ter] prin[ci]p[ia]

Bicundu[m] 1o principia d[emon]stris ee cognoscenda Om 10

A 4. De Prognitionib. principioru.

ante demonstrat quare quod non ita eorum apud eos
alias refiremy quod assumere my ad probanda componem
om 40. dicendum res eadem principia ea prognoscenda ante t.
monstrat quare quod ultra sint ita partes et eorum infirmitas
probat nemo absunt in tribu ad effectum aliquem p ducunt
nisi prognoscat illud esse agitur ad probationem effectus sed prin-
cipia sunt in tribu ad efficiendam eorum compositionem quod p.
cognoscenda e quod sint ultra veritas n. hoc e apud
do in principijs in ordine ad compositionem sed quare quare
principia hic ita sint eorum a quibus dependant plu-
res compositiones an prima tunc sine ea quod arbitraty ad eam
compositionem quod in aliqua parte demonstrat infirmitas alij illi
om 30. quod contra alij prima. dicendum sic non principij
commode illij posse maiore pponere illij demonstrat
quod infirmitas contra nec esse veniat ut ante quamvis t.
monstrat illij applicite contra principia p probat quod n
requirit maiore cognoscat quod t. subijcit ad inferendam un-
formem unij demonstrat sed n requirit maiore quam p.
nibus principij p pmi quod probat in quod sine non plus
e quod sine p eam n aut e necesse ut fiat expli-
cite p oes et contrarios eorum alias multae partes
sunt n eorum sine. dicendum tunc si reliquy loci d. sua
om 40. totali tunc principia quod sunt eorum aut plurim
suarum prognoscenda sunt ab aliqua superiori sua
e reliqua sine huiusmodi principia a superiori
illa sua tunc accipere quod vero principia prognoscenda
uni videri totali sua ea in prima parte illij sine
quod d principijs aut tractari tunc ut supra d. quare
d. finibus sibi diximus quod tunc sunt principia con.

A. 5. d. *Cognitio* medij minoris et conseq. 221

clapionis unig generis ut e dno respu pspionu unig
fati ea pstantanda sunt antequam ad dictas con-
clupiones applicentur et hoc fit in partibz tractatib. fo.
talis alimig fice.

Ant. S. d. *Cognitio* medij
minoris et conseq.

factery diximz qby *Cognitio* pignis funda sint
pignita q antecidunt totam demonstram hoc anti-
culo dicimz d. *Cognitio* q antecidunt n' qdem totam
demonstrel antecidunt ta confione. dicimz /o in ipsa
demonstrel ante confione pignis fenda ee unione fati
cu medio termino sine ppositione minore *Cognitio* q
fit pbat qd fice demonstrativa e p tota suam cad
Et nisi cognoscatur hac applicatio n' cognoscitur tota caa
q et m. e pignis fenda. Dicimz edo mediu q parit
in minori ut fortit mediu e n' e pignis fenda in
demonstrel distincta *Cognitio* a ppositione minore e
contra quosdam reuentiones ad pbat si eel pignis fenda
mediu in demonstrel *Cognitio* diuersa a minori aut
itqz eel d. *Cognitio* qd nois, aut qd rei aut qd pofite
fit, nihil haru neni e qd pbat m. qd po qd nois
ed qd pofite fit sufficienti pignis fity d. medio dum *Cognitio*
fity principiu ante demonstrel *Cognitio* qd nois ed qd prin-
cipiu veru fit neqz n. pt d. principio pignis fity qd fit
veru cognoscendo simul qd termini huius principij sint,
pofite edo qd qd rei n' e *Cognitio* neni ut halterg
vidimus. dicimz tertio conseq. pnie n' ee pignis fenda
ante confione adeoz n' ee pnie pignita ante confio-
ne pbat pignita in demonstrel ita dnt se habere

Em 20

Em 20

Em 30

q. 1. A. 1. qd fit scia actualis et quoto fit emi.

respu confionis sicut q cognita ante dmonstrat respu
dmonstris sed hoc pcedunt tempore go et illa debet
sed cognitio confeyae et confionis simul cognoscunt go
n pcedit cognitio confeyae pbat edo id quod e pars
confionis n e p cognitur ante confionem sed confeyae
e pars confionis go pbat. m. siue siue a seorsu uerba
fionis includit dpendentia et sequela ex ead et ep
pmissis siue. n. e siue q ead sed consequentia
nihil e aliud quam hae sequela et dpendentia
a pmissis go cognoscendo confionem cognoscimus finem
dpendentia et n ante.

De Caput e. f. fine
sive e. dmonstris.

Postquam p cap: suppositum dicitur dari finem et dmon
strat hoc edo utranq dmonstrat et pny qd d finem ut
tride meli d finem dmonstris q p fia tanqua p
effectu et finem dmonstris daly itgany ubi tu aduente
dmonstrat non fia n itgere habituale sed actuale hae
n. e pny effectus et finis dmonstris daly go q
erit hoc caput explicandum sa fia actuale. eda non
dmonstris explicabit

Quaestio 1a d scia actuali
Art: 1. quid fit scia actualis et quoto
fit evidens et certa.

Quo ad pny fia put opponit cogni pntitua q d dny
habet cogni pabili incerta aut incidenti et ei et que
n habet d dny qualis e dny hae aut pny dny
qua dny ut opponit fia q e habitus et fia q

dens et certa.

ΣΣΣΣ

scia qd.

habere & effectum sic divinitus sua & cognitio certa et
 evidens rei necesse q' sua causa: q' cognitio ut dicitur
 q' q' sua actualis et excludat habitus q' n' e' q' q' co-
 gnitio sed p'p'rietas certa ex frequentatione p'viden-
 tin' actu et facultatis ad eliciendos subsequentes q'
 certa ut excludat ois cognitio p'babilis et inventa
 qualis e' opio et alty fidei humane q' evidens ut ex-
 cludat actus fidei vivine q' tametsi certissim' t'n n'
 e' ita evidens ut evidentialia sua cogat illud e' n' magna
 diffia nity certine et evidentialia ut videbim'. q' reinventum
 ut p'p'riety obu actualis fidei ut n' fit t' reb. aternis
 n' p' se nisi t' obu necesse et excludunt cognos certae
 et evidentes q' sunt t' reb. contingentib. q' p' cas' ut
 ostendat mod' quo fatur fidei in p'm' obu ut excludat
 cognitio divinitiva divina angelica et ois simplex appre-
 hensio q' haec cognos n' sunt p' cas' unde fidei t' includit
 p' cognos actualis, 2do certine et evidentialia q' obu re-
 min' e' modu' tendendi in obu q' e' ex alio in aliud atq'
 ex hac d' fine facile itget d' f'io p'ntis cum d' f'inet fure et
 cas' cognoscere p' quod res e' et quoniam illig' caa e' et
 n' contingere hoc alty se habere.
 Quo ad posteriq' nota p' ex t'p'log' q' 26. q' 2. art' 3.
 p'p'riety t' certine d' f'io p'ntis n' d' hac t'm' loquimur
 obu, cognoscens, et cognis, certitudo obu e' in re
 q' cognoscit et p' d'ici, p'plex una q' res n' alty se
 t' illo tempore quo cognoscit ut p' h'um' a cadit hac
 res certa e' q' p'ntis q' p' h'uit et n' n' p' h'uit, alia
 q' res n' t'm' alty se n' t' sed rei habere p' p' illo
 tempore quo cognoscit ut t' e' aut. certitudo cognoscit
 e' f'ima illig' ad h'ec ad rem ut verat' t'm' p' p' p'ntis q'
 f'alt' certitudo aut cognis e' f'ima illig' ad h'ec ad
 res ut veram q' n' p' p'ntis f'alt'ite. Nota 2do p'p'riety

explicatio finis.

scia & includit

Not 10. p'plex certitudo certis obu qd. et haec p'plex. 1a

certitudo cognos p'ntis qd. certis cognis qd.

Q. 1. A. 1. quid sit scientia actualis et quo mo.

Not. 20. evidentiā assignari a Cassio l. c. ubi et cognis sed
evidentiā eptē. forte videt certū membrū addi posse se: evidentiā
evidentiā: ubi qd. cognoscentis. evidentiā ubi ē illa claritas et p̄fici.

Evid. cognō qd. si evidentiā cognis, evidentiā cognoscentis dicitur
scientis. p̄sumit formalē adhesionē illi ubi quodā imaginaria
claritate ex parte cognoscentis et haec ē in iis qm
re falsa pertinacit̄ adherent suae opi q̄ putant se se
ita clare videre ut negari n̄ possit. evidentiā cognis

evidentiā con- qd. si evidentiā ubi ex discursu q̄ quom adhaerent rei cogni-
gitionis. t̄. ubi absq̄ ulla mobilitate et formidine et potentiā et
in claritate quadā tam ex parte cognoscentis quam
rei cognitae q̄m dicitur cognitio principij p̄ q̄ q̄m
tunc ubi cognis, ut in cognoscentis tota ē magis p̄
parte. nota 30. duplici ē mobilitate seu formidine

Nota 30. exlex mobilitas seu formido. animas qd. potēstas qd.
una actualē, alteram potentiā, actualis ē qd̄ factis
tunc oppositū illig ubi absentiā, potentiā ē qd̄ qd̄
ē factis n̄ tunc possū t̄ tunc oppositū sine hic tunc
aut veniat q̄ t̄a absentiā ē factis ut in opinione
sine q̄ t̄a t̄a aliud advenientes ne possunt facere dubit

Nota 40. Nota 40. n̄ certitudē et evidentiā cognis ē hoc d̄
d̄ certitudē q̄ certitudo abstractat a modo clare cognoscentis
di ubi evidentiā aut hanc inducat, t̄o quod certitudo
tudo possit ē sine evidentiā evidentiā n̄ sine certitudē

Nota 50. Nota 50. n̄ certitudē q̄ certitudo abstractat a modo clare cognoscentis
di ubi evidentiā aut hanc inducat, t̄o quod certitudo
tudo possit ē sine evidentiā evidentiā n̄ sine certitudē
nat acty fidei ē certitudē et t̄a ē incertitudo n̄ n̄
clare cognoscentis v. q. q̄ t̄a sit t̄a sed valde obscure
contra aut acty scientis hoc ip̄ q̄ evidentiā
certy ē se adveniat quo ad t̄a hanc cognitionē n̄
videri diffina n̄ qd̄ certitudo ē videt evidentiā ē
etū sem ē clarissimū in se ut collig. p̄ ex t̄a f̄.
Dei n̄ t̄a cognitio, elicitā a fide sit in evidentiā

Dei tunc est trinitas v.g. e clarissimum in se in n. et cui...
 deni non est fit perfectio quam utiqz deo erit attributa...
 da utroque maxime cognoscibili per diffra e q in eviden...
 ha dicente cogne evidenti sine cogne principij...
 q alijs mouet ad assentienda neq dubitet actualit...
 veritate sui aspectu nri pp quasvis alias rases in con...
 traria aliunt ocurrentes dubitare qz abis possit in
 certine aut est illibz ita tendat in sui obu ut du...
 rante cogne motum abis n dubitet pt in prioribz
 rationib. et motum n obstantibz pp alia q tunc an...
 ni ocurrent aspectu abirese et sey contrariu et hoc
 videre e in aspectu fidei nam licet qz certu ea me...
 dat den ee trinitu ta et in se exparit magna diffi...
 cultate credendi dum respicit ad rases rantes atq
 ex his diffinis vritz ita quod evidenti possit cogere
 illibz ad non dissentienda et ad assentienda posito qz
 velit elicere aliquel actu circa obu qz n fit ubi e
 pla certitudo. dicendo /o sua actualit et certu e cui
 certu evidenti e certine cogne eiqz respondere certu
 nel e evidenti ex parte obu pbaz prior pars qd
 alis n differat ab ope fide humana et divina in
 ha sint in evidentes pbaz sequela qd n pt differre ab is
 et certine et evidenti am cognoscuntis hac n reperit
 et in rebz incertis et falsis pbaz da pars ex stine
 certinis e evidenti q sunt in cogne nec obstat qz
 obu tunc e evidens possit carere cogne evidenti
 n n seyt qd e cognitio evidens pt carere obu cui
 denti n n conuertunt ut patet in actu fidei. hii
 vidu rto in vrbz. hanc certine e evidenti
 difere sua n oriri pise ex obu necis sed ex

p. diffra.

qta diffra.

om 10.

om 20.

quod scia actualis sit & de uelocitate. 224.

C. 8. in fine dicitur sua & yis q' ut plurimum accidit
& eclipsi. n. dicitur scia ut tr' d' semp in fit luna. n. n.
q' in antumno sint multi imbres in estate magni
calores. et tr' saepe uidentur hoc n. fieri. Sed & ipsius
haec & saepe sunt pot' considerari ut in uelocitate et sic n.
semp sunt dicitur in futuris et pot' considerari ut
in potentia et ut sic semp in futuris et sic & yis dicitur
sua q' dicitur melius Themiſtig et philopony eclipsis et
similia q' saepe sunt cogitari pot' ut sunt in singula.
ribus et sic n. semp sunt eto n. simpliciter sed supposita aliqua
causa et sic semp sunt non supposita imponere terrae p'
diametrum inter sole et lunam semp conuenit lunae
eclipsari et supposito q' solis actio p' impediatur semp
his causis ad nos ueniat in estate calorem et
similibus accidit in reliquis sed diuisa contra hanc phi.
sophiam dicitur n. potest legi & rebus et effectibus q' ut
plurimum sunt sed rite hanc exptine n. sunt ut pluri
mum sed semp si aut loquamur de eo quod a parte rei
fit luna eclipsis luna n. e' ut plurimum sed ualde raro
q' ut plurimum hic figurare saepe ut patet ex Graecis
ita & his q' saepe sunt dicitur philopony quod sunt
eterna n. simpliciter sed supposita aliqua causa. dicitur
et hoc modo d' rebus omnino fortuitis ut d' in uelocitate
theſauri et dicitur sua q' nemo dixerit p' hanc
sequela non supposita q' dicitur in loco ubi e' theſaurus
nemo inuenit theſaurum. Sed e' magna disparitas inter
eclipsin et similes effectus inter effectus omnino fortuitos
hic n. conueniant in hoc q' postea aliqua causa uterq'
semp fit in uelocitate theſauri n. fit casus q' iuxta causam

se

de.

se

de.

se

Q. 1 A 2 Quod scia actualis sit et re vera.

naate soleant coniungi sicut fit in eclipsi p[er] se
posset go. dupliciter aliqd ee semp sine altero aut
posito subo quous tempore semp illi conveniat q[ui]
dicatu rdo ut posito subo in reato tempore semp
illi soleat convenire p[er] dicatu quamvis go is a sepe
edn usq[ue] naate sunt n[on] semp in fit quous tem
pore p[er] dicatu semp ta solet in ee reato tempore semp
n[on] estas solei habere calores et luna reato tempo
re solet eclipsari q[ui]o videlicet motu cali p[er]venit
ad reatu quada p[er] se ex quo orit[ur] in p[er] positio terre
in q[ui] sole et luna in go scia p[er]bet et luna eclipsa
n[on] ut semp in haerent[ur] sed ut solitam in haerere reato
tempore idemq[ue] fiat in reliq[ui]s ideo eclipsis eter
na erit et re vera luna p[er] se reate notat ab a
relle mare quada sic faure dmonstra et eclipsi
q[ui]o in q[ui] luna et sole in p[er] ponit terra hanc luna ob
scurat sed iam in p[er] ponit go iam obscurat sic n[on]
dicendu e id in q[ui] quod et in q[ui] sole in p[er] ponit terra
obscurat sed luna e id in q[ui] quod et sole in p[er] ponit
terra go luna e id q[ui] obscurat ex dictis satis
evident[ur] colligit dari scia et accidente inseparabili
et p[ro]p[ri]os int[er] factus ee re vera na accidens in p[er] p[er]
rabile aque reatin e ac obscuratio luna saltem p[er]
posito caa rdo ga ut fates dicit ea idem e reatin
et alij se n[on] habere sed accidens inseparabile alij n[on]
se ht tertio ga ht caa p[ro]p[ri]e dicitur ordinaria qua
re in fit subo. Ant: P. Quod scia actualis
fit et caa.

A-3. quodo scia actualis sit p caas. 225.

Nota /o pphicly posse cognosci non habente caas /o cog. Not: 10.
nspendo tm rem q' sit caa n' tr cognoscendo ipsa caa,
ut cu' q's cognoscit fructu Arboris, omittendo cognosca-
toris et hanc cogne' n' sufficere tentu e', q'a sure e'
p caa cognoscere n' sine caa rdo cognoscendo rem q'
ta caa e' simul cognoscendo caa ignorando tr q' caa
sit huius rei caa ut in multi vident effecty solis e'
q'p' solem sed ignorant solem e' illam caa q' e' caa
malit' cognoscere n' fontis sine ut caa tentis cogno-
scendo rem e' cognoscendo caa ee huius rei caa.

Nota rdo uarie adhuc posse cognosci q' hoc sit caa Not 20.
illig /o fieri pot' ut ita cognoscatur hoc p'videre ab illo ut
tr q' cogne' caa e' ut illig, cogne' n' veniat in
cogne' effecty e' huc modo n' d' q' cognoscere effecty
p caa sed in caa p'p' fieri sine disjunctu ut videre
e' in angelis et deo d' q'by dicit S. Thomas q' in cais
videant effecty e' in effectib' caas n' tr ita ut cog-
nem veritatis accipiant scilicet ex causatis in
caas vel contra, rdo ut n' sicut cognoscant rem ha-
bere caa e' talem caa p' e' ut ex cogne' caa
emanat cogne' effecty hic posteriori modo competib'
hac sine. n' e' p' caa e' ut caa cognoscere n' tm
in vel in caa. Nota 3. ex Caietano hic alio e' caa

Not 3.
cognoscendi, scilicet eadi: ut si q's fumus videat fumy e' caa
cognoscendi, n' eadi: r'p' ignis contra vero disjunctum q'
p'mit nisse e' caa eadi: atq' adeo si q's cognoscit nisse
p' disjunctum habebit caa simul eadi: et cognoscendi.
Nota 4. ex eode' itidem caa eadi: e' r'p' hunc
alia fonte' alius virtuale' caa eadi: fontis e' illa q' caa eadi: y J.
vera e' p' hunc causat, caa eadi: virtuale' e' ipsa fontis

A-3. Quomodo scia actualis fit p caas.

caas scia
actualis qd

ratio scia a priori dicit Caietanus qd foret scia
caas illig cuius caas qd si illud causaret n' fa e caa
a parte rei qa res illa caas n' fit ex emphu affectu
a Caietano hoc aternitas dei pprie caas n' fit omnia
n' qd in deo sunt sunt deo ipse ad sola ratione distm
quint sunt qd centralis n' caata loquendo d' caa qd
prie dicta si fa aternitas dei possit habere caa ha
beret qd caa immutabilitate qd e in deo nostro n'
modo conipiendi aternitas orit ex immutabilitate qua
re immutabilitas dicit caa virtualis reppu aternitatis

Om 10

divina. Quomodo p' requiri qd caas cognoscendi non
sua e cognitio unig ex cogne alterig p'cedentis hanc
ta n' sufficere sed requiri et caas scia qa scire e
caas cognoscere pp qual res e dicit Antea neqz hoc
aut Caietanus qd e dubiu sed obijit si hoc scio sua
requirit caas scia tunc n' conuenit scia qd aequit d'
demonstret qa qd e qd effectus na illa e tm p' caas co
gnoscendi effectus n' n' e caas scia reppu scia caas scia
endi qd conuenit totu sed tunc obijit qd go Antea n'
trahant d' scia in tot ad oem scia difinifinal et
sic n' seruauit aut nel doctrina unig e p'ny trahere
d' genere qual d' ppe p' seipe fieri ut notior spes
p'ny trahet unde ignotior omisa tractatione p'ne
caas p'ntim in scite a p'eb p'p'it abstrahi agit qd
hic Antea d' scia p' caas scia et cognoscendi. Dicitur

ob.

q

Om 20

2do n' sufficere ut caa malit' cognoscatur sed requiri ut cogno
scatur scite scie ut caa rei colligit ex scite dicente
scire e cognoscere caa pp qual res e et qd illig caa
e aut S. Thomas q'ntes in qd scite simplicit' w.

q. 7. A. 1. de ja definitione monstris. 227.

certis et evidenti discurfu cognoscimus passionem et
facto a priori. dicendum ultimum cae p. auidens n. ^{om. ubi.}
requirit ad sua pfecta q. caa et ee talis in ordi
ne ad effectum ut n. alibi se habeat sed caa p. auidens
in fit contingens n. e. talis.

Quaestio 2da. de naa monstris.
Art. 1. de ja fine monstris.

Idem autem c. 2. monstris e filij gatiens sine t. ^{monstris q.}
finiturq. ex hac dno a fine monstris q. e sua in
q. filij noie filij pnt illi vel sola pmissa vel pmissa
in consione na si sua accipiat p. consione seu p.
absente facto in consione noie filij tm erunt illi q.
pmissa si vero noie sua illi habet habitus scientificus q. ex
multis monstris in nob. generat illi erunt sub noie
filij pmissa simpla in consione. 2do q. d. faciens
sua se q. ee exple tm q. monstris habeat um q.
p. uendi noster illi absentu conclusionis et hic se q. hoc
loco ponend. e si noie monstris tm illi pmissa seu.
q. q. monstris habeat um mediante absentu consione pari
adi habitu scientificum et hic se q. ponend. si noie
monstris illi pmissa simul in consione sed prior
se q. e accommodatior ad mente factis q. colligit inde,
q. uim ee filij parere sua quem habendo sunt q. <sup>q. filij pariat
sunt.</sup>
verba explicat Sabarella hoc cap. sic ut monstris
filij q. quem tanqu. p. instrumta sinus dum expe
habent sine quo animus noster sua consione parit tm
p. d. parere sua in e ac quasi p. uere illi ab eo
q. extorquere consione scientificum absentu positu quod
illib. uel inferre consione na quoniam pmissa sunt

q. 2. A. 1. De prima definitione demonstratis.

notiores determinant illibet ad asserendum rationi
magis sua nomen proprie accipiendum & p ea videlicet
cognitio q fit p ead patet hoc ex supra dictis ubi gra-
les omittens finem sua p ead noie ead illud ad
ead simul et cognoscendi est magis dandi ex sequentis.
na postquam dixit demonstrat facere sicut colligit tunc
condes ex hac ordine q sunt ut pmissa sint p omne.

• dicitur q condes conveniunt tm demonstrati p qo.
• Queri solet circa expline huius finis so utrum solg
• solg demonstrativus pareat sicut an vero e det
entimema demonstrativum affirmativum sententia tenet

Om jo maior sed dicendum e so in coisly hic Entimema n
facere sicut p pnie dicta sed solum solg demonstra-
tivum pbat ad sicut p pnie dicta requirit cognitio et
applicatio minoris extremi in medio et medio in
maiore extremo sed hoc n fit nisi in solg demonstra-
tivus qo pbat n. qd ut sciatur essentia e in hac
subto debent habere cognita ead et hoc cognoscit in
maiore deo debent scire quod passiois ead fit in
hoc subto alius n sciatur passionem e in hoc subto
pbat n. qd in entimema fit imperfecte solg p exp.
carebit vel ead passionis quod continet n. vel applica-

• ead quod continet n. Ob. ad sicut videtur sufficere
ut fit cognitio verba et evidens rei necesse p ead
sed cognitio habita p entimema p e talis qo p illud
datur sua p batur n. qd sicut sumy certi d bona coisya
forti q e in solg ita sumy certi d bona coisya
mali q e in entimema sicut n. datur regulae

R

Om

d

R

ante q' forti ita dant et q' mali conseq' q' nega
 do. m. ad q'bem concedit q' possimus ee uanti t' con'
 lega in entimemate sed negat' ind' leg' fore cogn'
 euidente' ratio e' q' q' semp' alterutru' ignorabimus
 uel iad' passionis si d' sit. m. uel hanc iad' ee in hoc
 subo si d' sit. m. atq' ita poterimus habere f'auorid'ne
 oppoiti n' ratione conseq' sed ~~ff~~ imperf'ctas cognem
 ead' d'icendu' rdo nec ind'uctione' parere sua q' p'nie di'
 da' p'bat' q' in ind'ultio e'grediat' ab inferiorib'.
 ad superiora a' ostendendo iad' passionis sed t'ra pas'
 sionis inherencia' n' poterit dici fauere p'nie dicta' sua
 in n. dico ho' sentit et brutum sentit q' ee aut' sentit
 ostendo q'dem quod aut' sentiat sed q' n' quare sentiat.
 querit' rdo quodo differat d'monstrio ab habitu sui.
 artifico ee potentia' d'icatur sua in modo faciendi
 sua nam eadem numero sua actualis ee effect'q'
 q' d' tum sua habitualis tum d'monstris tum po-
 tentia' d'icatur sine h' potentia' ee s'm' p'ncipiu' eff.
 uendi sua habitum uero q' seq' actuale' sua ee
 effectum sua actualis habitu' q' p'cedit actuale' sua
 ee facultate' sup'addita' potentia' ut facult' eliceat
 sua actuale' d'monstris uero semp' concurrere ut instrui
 tu' tum potentia' tum habitu' si iam sit arq' sit'.

Art: Sed q' de rda d'fine
 d'monstris. ee p' eius coate.
 q' ee ut constet' ex ueris.

Ex priori d'fine colligit' Antes capite rdo coates d'
 monstris authores uero coaty' eas in unu' colligentes se'
 uida' d'monstris d'fine conficiunt q' sic h' d'monstris ee d'monstris q'
 d'it'q' constants ex p'p'ioib'. ueris p'ncipis immed'ialis p'ncip'
 ee b. notiori b. causis q' conp'ionis similit' q' ex ma' d'monstris

4.9. + eda + fine demonstrationis.

q̄e ppones ut haec d̄tio illgat̄ singulae condēs atq̄
genēae sunt quō ad s̄a go q̄ ē ut d̄monstris constet
pponib. veris p̄bat̄ ab̄ st̄ale brevissima ratione quo
n̄a m̄gt̄ n̄ ē s̄ire n̄ ens et aut s̄e applicari ex
Nipho et Toletō, nisi p̄missa ponant̄ ēē verae sequēt̄
confisio falsa q̄ n̄ ē s̄ibilis go sine p̄missis veris n̄ habet̄
bit̄ s̄ia erodit̄ aut̄ n̄ st̄ales falsū n̄ ens contra huiusmo
di rationē dubiū ē p̄ nome s̄n̄ ente dat̄ s̄ia quod n̄
fit ens et + falso quod n̄ fit verū quomodo go p̄ hoc p̄
bat̄ st̄ales p̄missas d̄bere ēē veras et et verē philogon̄
quod s̄ n̄ ente dat̄ s̄ia quod n̄ fit ens et + falso quod n̄
fit verū sed st̄ales hoc n̄ vult̄ sed dicit̄ n̄ ens non s̄iri
tanquā ens et falso tanquā verū quod patet̄ ex animado
exemplo d̄n̄ aut̄ non posse s̄iri diametru ēē common
surabilem contra dubiū ē d̄o q̄ haec ratio videt̄ n̄ti
n̄ eo q̄ ex falsis p̄missis sequat̄ nequis falsa confisio hoc
aut̄ n̄ videt̄ verū et ē contra st̄alem h̄b. d̄o p̄iorū
cap. d̄o et sequentib. ubi docet̄ quodō m̄ oi figura ut
ligat̄ verū et falsis s̄e st̄alem in hoc d̄ferentia spectare
id quod ē q̄ se n̄ id quod ē p̄ accidens q̄ auidens aut̄
ē ut ex p̄missis falsis sequat̄ confisio vera nimirū
ratione formae q̄ se aut̄ falsū sequit̄ ex falsis ita go
colligenda ē ratio st̄alis in s̄ia t̄m̄ s̄t̄ d̄o quod verū
rū ē et nequis q̄dem verū neque ē ut d̄mon.
st̄is q̄ parit̄ s̄ia habeat̄ p̄missas q̄ a s̄olu m̄ s̄e
tant̄ verū in confisioe sed id faciunt̄ q̄ se aliq̄
in possit̄ int̄du et ex cuiusmodi p̄missis q̄ auidens
verū inferunt̄ seq̄ falsū d̄monstris n̄ erit̄ s̄t̄q̄ in
fallibilit̄ faciens s̄ire et m̄rens verū vel verū ut
h̄ngel quod dubiū s̄iet̄ non ens id ē falsū hoc ex.

A. 3. *de primis et immediatis oppositis* 229

positio videtur magis ad mentem Antis quam alia quae
nulla non est sermone et confessione sed tamen de primis
colligi et potest ex aliis traditis ab Ante haec ratio
ad idem phantasia demonstratio continetur eadem quae res
est quae impossibile est ut constet primis non veris probatur con-
fessio quae est causa cuius passio infit subito in primis et
conueniunt semel in passione cuius est causa semel in sub-
in quo effectu causet sed haec conuinctio reuocatur in uera
in dicat semper id quod est in re ex alia parte si ponatur
primis falsa non erit conuictio nisi terminum quod est assum-
ptio loco medij et magis extremum atque ita medium non
erit causa confessionis consequenter non erit demonstratio.

Ant. 3. de primis et immediatis oppositis.

Nota pro oppositi immediata replicatur dicitur pro immedi-
atione subiecti, et est illa quae de subito exuuiat tale subiectum
catur, quod nulli prius subiecto meo i. g. ista oppositio est
essentia, et immediata immutatione subiecti, quae resistit non
meo subiecto et dicitur hoc sed hoc immediate, et de im-
mediatione impedita causet et est illa quae non potest trans-
strari quod alia priore uult et ab Ante uocatur in demon-
strabilis est quod habeat carentia causet quae potest
aduersetur non est quod quotiescunque oppositio aliqua con-
tinet duos terminos quorum unus inest alteri quod causet sem-
per oppositio illa habeat oppositum aliquod priorem eam mi-
mirum quod continetur causet quod potest demonstrari atque
haec posteriori locum Antes constat non oppositum primi
queris et posse demonstrabiles ut haec ratio est resistit
Antes autem nullum idem est oppositum immediata ac in dem-
onstrabile. Nota et de primo fine quod idem est primus prius
ut patet ex Ante hoc cap. et ante quod nihil est.

*opposito im-
mediata replicatur.*

Ad 20.

A. 3. De primis et mediatis & pponib.

Datum
solus.

Em 10

in eo genere in quo e primus his suppositis e primus
dubium an et quomodo primus et immediatus distinguantur
Repeto per Burana apud Tolet: haec duo coniungenda et
dicendum esse ex primis immediatis unde videtur velle
distingui haec duo dicit et do philopony primus et imme-
diatus tubo distinguuntur putat. n. dari quosdam ppones
quae sint se n. te immediate et dari alias q. sint im-
mediata n. te se. sed dicendum e p. primus e immediatus
saltem rae distinguuntur pbat ex dictis q. iudicatu f.
gnat q. habeat carentia ulterioris pbatioris sine q. n.
habeat caa q. quod ulterius pbat primus vero fortis n. f.
gnat carentia caa sed carentia tu ordinis a parte
ante et subsequa ordinis a parte post, unde licet haec
duo semper coniungenda sint te primus explicite dicitur
gatione alius ordinis et te connotat regem caa
immediatus vero explicite dicit regem caa et te con-
notat regem ordinis quare ut saltem ratione distinguantur
unde n. e repetitio alterius neque distinguuntur quomodo
alij n. improbabiliter utrumque coniungant sed dices quare
go pbat e finis pponit immediatus p. finis primi
dicit n. pponit immediatus dico quia n. e alia pbat
q. e finis primi p. pbat e finis immediatus pponit
natis te p. finis primi ob eam caa q. natis
idem sunt pponit aut e finis e pbat attulit pbat
post dicta e finis alij verbis ait n. ex immediatis
primis ppositione. id e pponit appello ea quae
n. licet monstrare. Dicendum e do. primus e
immediatus in pponib. monstratur in tuba n. dicitur
qui pbat ex do. cap. in quo pponit immediatus

Em 20.

A-3. De primis et immediatis propositionibus.

sufficiunt n. qd. male negari n. possunt, po-
sitio e. propositio inter duas tractabilis quod n. sine
esse videtur sine qua n. et veritas habere
evidentem cognitionem accedens ad finem
quod si propositio dicitur hoc cap. Aristoteles quod
numeris enumerationis potest accipi et inquit
aut n. e. propositio e. propositio quod affir-
mat aliquid e. aut n. e. propositio n. sit ut alii
quod principium licet demonstrabile sit esse se ten-
in aliqua forma n. probet sed supponat ut verum et
sufficiunt probatum ab alia forma vel ab eadem
in alia tunc parte alii forma e. hoc ideo ut
n. immediatam magis dicitur ex hoc igitur
tale principium tantisper supponit a magistro
et discipulo propositio d. exempla dat sig. hoc
cap. q. 2da art. 3. d. 3. a puncto ad pun-
ctum licet dicitur licet dicitur supponit in his
metria e. tunc in 6. philosophorum probat in
duo puncta dari medum dicitur aut q. dicitur
propositio ibidem dicitur Aristoteles in pro-
positio. n. qua n. affirmat aliquid e. vel n. e.
sed oppositum hic duo solennia dubia sicut in dicitur
sit propositio propositio aut affirmatio quod dicitur in af-
firmat aliquid e. aut n. e. propositio si affirmat
aliquid e. aut n. e. quod differat a propositio
quod dicitur e. propositio e. affirmat aliquid e. vel
n. e. et omnibus multis dicitur in dicitur q.
sit actus formalis questionis dicitur esse quod
vel n. e. sit summi e. compositione vel

De primis et immediatis pponib.

231.

Divisione predicati essentialis est sic dicitur e
est positio affirmans presentia essentialis p
dicati vel negans absentia aliorum alio modo
capi potest ppositio in se vel n' in se hoc e
affirmatione d' esse vel negatione d' n' esse
vel sic ppositio dicitur esse vel n' esse in ea f. q.
de p. ubi dicitur cuiusvis cui competit esse in: d.
finitio vero e sine hac qm in ea tale predicatu
predicatu cui competit dicitur d' colligi potest hoc e p.
positio ex parte sic dicente rdo capite d' d'
positio qd e ponit n' arithmetice ex p' h' p' un.
tate qd e indivisibile e rdu quatu ppositio
aut n' e n' qd unitas e ad unitate e n' ide
e quasi dicitur Antea in arithmetica ppositio q
dicitur unitatis sit hoc unitas e indivisibile quid
e rdu quatu. et ideo e ppositio e ppositio d' finitio
na si aut diceret unitas existit esse ppositio
qa d' dicitur aliquid qd n' e d' esse sube sed ali.
qd ea posterio colligit potest rdo qd e 78. ubi ex.
plicans dicit qd sit ppositio aut quocumq
monstrabilia accipit ipse n' monstrans unde
in d' d' sit monstrabilia sufficienter distinguunt
a suppone quod illa ponat essentialia ppositio qd pbari n' pot
a priori hac ppositio accidentale qd pbari potest absolute. ad
satis quidans pbari potest p d' d' d' d' sed in illa sua n'
pbat unde tunc e monstrabilia rdu qd atqz ex dictis
ferri potest iudicium d' alia respe qua d' Antea illicite d'
sine qd illa simit sine sube n' contra e quod Antea lo.
quat d' divisione ppositio immediate qd ponit in aliqua

A 3. De primis et immediatis pponib.

monstrare unum p fine et illeget pponem fortis an
ei illa adhibeat ad monstrandum. Eo qd capite 10.
uocat tales principia et illa qd n' pnt pbari quod sint
uera qd supponit ee uera sed tñ ppositio fortis ee uera
qd d'fio et ee ppositio tentio qd ee ppositio hoc modo
n' dixerit a uel n' ee sicut d'fio nam si tñ auipiamy
pdicatu supponis sine futio n' facies ueru et falsu si
aut d'fio iuncta sine futio itaqz haec sit resolutio prin-
cipia immediata diuidunt in dignites et haec sunt prin-
cipia coispa plurib. suis huiusmodi sunt et quolibet uel
eud iud affirmare aut negare et quolibet a ueru si uel
affirmare et negare ppositioes sunt principia ppa
unig sine a ppe. et d'fio qd d'icat aliqd centrale
ita supposito qd n' p d'icat aliqd centrale.

Diuisio diuidit d'fio ppositio immediata a toto a 2. qd ad sextu
in simpliciter immediata q nullo modo p monstrari
quales sunt dignites et ppe qd que in aliquo uento
genere ead monstrari n' p licet monstrari possit
in alio quales sunt d'fines q dant p ead non
d'fio data p ead efficiente quamuis n' pbat p alio
efficientem saepe tñ pbat p finalem. diuidit qd
ad arella 1. 10 et 16. o d' medio monstrari e 17.

tertia d'fio

e 18. foto cap: d'fio in pponet fortis et actu im-
mediata q n' pnt pbari q p'ior et in uirtute im-
mediata q se iam p'ata n' p aliquat talem quod
possent locari immediata in se posteriori immediata
in alia diuidunt tto ppones immediate in affirma-
tiuas et negatiuas sub affirmatiuis continentur illae
in qly d'fio p'icat et finitio infra tpe effecty et

4ta d'fio

A 3

De primis et immediatis pponib.

H.

sed dices ideo hac ppositio recte e' disjunctiva
 e' immediata qa int' recte e' disjunctiva nihil me-
 diat sed int' hore' e' disjunctiva e' nihil mediat in
 ho' nichil dat recte consequent' ne' utraqs erit immediata
 ne' nulla R' regando quod int' hominem e' disjunctiva
 nihil mediet na' si concipiatur ho' d'finitive tunc quod
 respet' conceptui distincto e' caa virtualis ut' passio
 in se' subo' veru' tu' e' q' hac ppositio in aliquo genere
 sit immediata nimiru' quo ad se' n' n' h' mediu' ex
 parte rei distinctu' quo p'bet' in d'fio' subo' e' subo' id
 sint sed t' hoc c.p. quo ad rem notandu' e' posse
 aliq' d'finiri p' plures caas d'fine' salte' imp'fecta
 seu d'finitione' v.g. hac d'fio' monstris monstris e'
 syllog' constans ex primis p' e' d'fio' tradita p' caa' mate'
 nimiru' p' ea q' componunt' s'yllog' hac alia d'finitione' e' syllog'
 faciens s'ine' e' tradita p' caa' finate' idem n' signat' hic
 syllog' ac d'finitione' e' syllog' ordinaty ad s'ud' habenda' d'fina'
 go' e' an d'fio' realis possit p' caa' aliqua' demonstrari ratio
 dubitandi e' ex una parte qa' videtur usu' recepte' ha' mon-
 stris uno' s'oles in lib. d' partib' autem docet in assigna-
 dis' cais' partiu' autis' ratione' e' petenda' quo ad fieri
 It' ex fine' quod e' indicat' lib'at' d'of' s'yllog' in fine'
 ex alia vero' parte' d'finitive' e' videre' quado' aliq' me-
 diu' cadere' possit inter' d'fine' e' d'finitu'. Dicen-
 du' e' huiusmodi d'fines' tales' e' t' immediatas
 in certo genere' unius videlicet' cae' rei aut' mediatas
 respet' reliquoru' medioru' q' sumi' possunt ex alijs' que'
 t'ib' eadem colligi' hac' pat' ex' e' d' d'finitione' p'ponis' in-
 mediate' d'at' a Tolato' supra. Circa' p'pones' negativas
 quaerit' o' utru' dent' p'pones' immediate' negativas' Eto

9

Am 6.

A 4. quod demonstratio constat ex immediatis
 A Thoma et philazono ex parte confio n' scilicet nisi si
 autem quoniam sed quoniam si et ipsa demonstrabilia
 sunt n' finit' nisi demonstrantur p' patres go vel tan-
 dem sponte venire ad aliquas p'nciones q' ulterius d'
 monstrari n' possunt vel dabit' p'cessu in infinito. dicit
 in 2do in toto in hoc cogit et dicit q' 2da. art. 2.
 n' ea necesse quoniam et ita immedias ut actu et
 formalit' sint immedias alias ut ait toto 2da p'ncio nra
 quod demonstraretur p' p' uera demonstrare p' enim p'ncio
 demonstrabilis e' ulterius p' dicit' p'ncio go q' id dicit
 ibidem si demonstratio p'cedat ex immediatis p'ncio
 lib' sine ex p'ncio q' immedias sunt p'ncio est d'
 monstrans habitualit' talis habeat cogit' et apertis illam
 p'ncio p'ncio p' q' uisualit' immedias p'ncio p'ncio
 hanc p'ncio demonstrabilia resoluit' usq' ad p'ncio
 nro p'ncio sicut q' demonstrat' decima p'ncio e' dicit' n'
 conuenit alie omnes p'ncio p'ncio p'ncio a q' by d'
 p'ncio decima p'ncio sed satis e' quod sicut eas e'
 euidentes et quod possit in eas resoluit' p'ncio d'
 una p'ncio p'ncio confio ex parte q' ait p'ncio cap. 10
 demonstratio est ex p'ncio aut ex his q' ex p'ncio idem
 auferunt. Sic ad uera demonstratio p'ncio q' n' e'
 necesse ut p'ncio ex immediatis quo ad utramq' p'ncio sed
 posse fieri ut minor mediat' sit ita Cabarella dicit' dmon-
 stratio cap. 17. p'ncio confio ex eode' p'ncio n' alia ratione
 dicit' ea confio. quod ea continent mediu' terminu' q'
 e' ea maioris extremi go illa p'ncio erit immedias q'
 ita continebit ea maioris extremi ut illa caa n' possit ul-
 terius p'ncio unu' id subsumo sed hoc mediu' e' caa conti-
 net' in maiori go satis erit ad demonstratio si maior sit

Om 20.

Om 30.

immediata etiam in mediata fit et confirmatur quia demon-
 stratio non plus petit quam cognem maioris extremi per suam
 eam applicata hanc non facit demonstrare quod est uno habi-
 ta pro parte maiore in demonstrabili iam habet cognitio
 maioris extremi per sua eam ac primo necesse non erit ut
 minor sit immediata ad hoc ut demonstratio perfecta ha-
 beat demonstratis eam non enim assumit medium per unum
 extremum sed per passionem minoris extremi sine quo medium
 prime coniunctum fit subo conditionis siue per se ulterius per
 fit per se referent ad constitutionem demonstratis per quod est in
 immediata sed hanc perfectio demonstrati accidentalis est non est
 alio nihilque tollit et subita eius perfectione ac ut loquitur Sabo-
 rilla quod est in immediata tunc demonstratio est clavis in-
 aurata sed non magis servit ad finem nimirum ad sua ape-
 rienda quam non inaurata sed ob. Proter q hoc cap: ait d
 monstrare dicitur esse ex immediatis ubi quoniam demonstratio
 ponit in singulari propositio in plurali signum est mente factis
 esse ut demonstratio una constet pluribus immediatis case-
 quibus tam minor quam maior est in immediata per
 factu esse demonstratum assumere unum principium quod est
 in se connumeratum ita ut illa vox immediatis non cadat
 super maiorem et minorem prope sed super alia principia imme-
 diata inter que etiam connumerat illa non assumit ad con-
 clusionem demonstranda.

Ob.

R

Quod differt prius et notius et quot modis

dicendum pro prius non differre subo ex re a notiori sed tunc ratio
 pro quod non est prius et notius in eo genere in quo est prius differt
 pro tunc a notiori quod prius significat tunc antecedentia aliis
 ordinis notis vero significat facilitate et claritate quanda
 cognis ita est prius sit quod alterum ordine (sicut) notigero
 quod facilitate et claritate cognoscitur colligitur ex toto in textu

om 70

A 5. quod differat prae et notig et quot modis dicat
sed dicitur quare addit in fine demonstrationis hae uox pri-
orib. i. a. n. dicitur fuerat quod demonstratio fit ex primis
demonstrationem ideo e. ex primis quod nihil quod est ex pri-
orib. aut quod aliquid sequatur ad ea principia quae dicuntur
priora et licet uideri possunt e. ideo in istis diuisit et
cogit clarior demonstrationis igitur primis n. augetur per tota
suam signem et e. partem post sed tunc e. una par-
tem si. per parte ante. Dicendum ideo prae et notig diui-
di in ea quae sunt priora et notiora natura, et in ea quae sunt
notiora nobis, ubi aduente idem e. simpliciter notig, notig
natura et e. natura, ite notig nobis ad nos e. natura nos po-
bat confio ex parte c. ideo et facile illigib. si notig quae
supra diximus illud diu prae quae in aliquo genere ante
cedit aliud e. ordine et prae auerit ad aliquid principium
atque ita prae tempore illud dicitur quae antecedit aliud tem-
pore, et prae auerit ad principium temporis illud prae gene-
ratione quae prae abest a principio generationis ut itaq;
debet exple principium primum a quo incipimus sequendo natura
rerum quas cognoscimus per a quo incipimus sequendo ordine
nostrae illationis recte diuidetur prae in prae notis et prae
natura. Dicendum tertio ex Sabarella lib. 4. de methodis c. 10.
priora et notiora sunt natura e. ea quae non pendent ex alio ut
cognoscantur sunt se posteriora uero et ignotiora quorum cognos-
centur per se cogne alterig, a quo dependet sicut ut alio
clarig loquatur priora et notiora sunt natura e. ea quae sunt
uiciniora sensui uel principium nostrae cognis e. sensu prio-
ra sunt natura e. notiora quae sunt remotiora a sensu e. ex-
plicans alio aut singularia e. uiciniora sensui uicini-
satis uero remotiora a sensu uiciniora aut sensui sunt
uiciniora ea a quibus incipimus sequendo modum nostrae illatio-
nis remotiora uero a quibus incipimus sequendo ordine natura
porro recte notat Sabarella lib. 10. de methodis cap. 6. to.

om 2°

om 3°

quoto differat p[ri]ncip[ia] et notig et quot modis dicat[ur] 235.

multiplice de ordine n[atu]r[ae] et minimi nulli esse & p[ro]p[ri]e
v[er]o unum generationis q[ui] n[atu]r[ae] incipit ab ijs q[ui] ad genera-
tionem p[ri]ncip[ia] accedunt quo ordine p[ri]ncip[ia] & in dividua quam
v[er]o, in dividua n[atu]r[ae] p[er] se generant[ur] alteru[m] p[er]fectionis seu
intentionis quo ordine p[ri]ncip[ia] & composita qua forma p[ri]ncip[ia]
tu qua aut sed forte commodig p[er] se p[ri]ncip[ia] n[atu]r[ae] d[icitu]r
v[er]o in ea q[ui] p[ri]ncip[ia] sunt e[ss]e intentione et in ea q[ui] p[ri]ncip[ia]
ora sunt e[ss]e executione p[ri]ncip[ia] intentione sunt ea q[ui]
p[ri]ncip[ia] accedunt ad finem p[ri]ncip[ia] n[atu]r[ae] intentione & p[er] se finis
sunt ea q[ui] hinc p[ri]ncip[ia] sunt v[er]o n[atu]r[ae] intentio
& factu[m] p[er] in vltimu[m] d[icitu]r in p[ri]ncip[ia] et se retrogradat[ur]
e[ss]e p[ri]ncip[ia] v[er]o executione sunt que magis recedunt a
fine sine a q[ui] alia dependunt ul ad finem accedant et
q[ui] p[ri]ncip[ia] p[er]grunt in effectu quam aliud v[er]o p[ri]ncip[ia]
ea dicunt sic partes sunt p[ri]ncip[ia] toto simpliciora compo-
sitis et hic p[er]plex ordo f[er]vat[ur] a n[atu]r[ae] in operando alig ordo
n[atu]r[ae] assignat[ur] in cognoscendo et e[ss]e is quem supra dixi
v[er]o n[atu]r[ae] n[atu]r[ae] in cognoscendo semp[er] ea cognoscit p[ri]ncip[ia] q[ui] sunt
p[ri]ncip[ia] p[er]pendentias ut cognoscit et hic ordo n[atu]r[ae] hic
e[ss]e v[er]o n[atu]r[ae] quem h[ab]et n[atu]r[ae] in operando forte hic dubi-
tari quoto p[ri]ncip[ia] dicat ea & magis nota e[ss]e n[atu]r[ae]
q[ui] magis sunt remota a sensu n[atu]r[ae] v[er]o sunt magis re-
nota a sensu et in dicitur notiora nobis ab p[ri]ncip[ia] p[ri]ncip[ia]
p[ri]ncip[ia] in p[ri]ncip[ia] sed p[er] solutione ibi expectanda
unde sumit d[icitu]r ibi n[atu]r[ae] forte hac questio tractari
v[er]o v[er]o sunt nobis notiora an n[atu]r[ae] dicendum q[ui]to
ita duo notig nobis et notig n[atu]r[ae] int[er] se opponi sicut
duo relativa ita ut quod nobis d[icitu]r notig sit ignotig
n[atu]r[ae] unde semp[er] d[icitu]r sumi duo kamini quoru[m] v[er]o dicit[ur]
notior in comparatione ad aliu[m] colligit[ur] confis[ur] ex forte
edo cap[itulo] dicente hac duo p[ri]ncip[ia] v[er]o opponi. o[mn]i
v[er]o dicit[ur] manus p[ri]ncip[ia] e[ss]e notiores nobis et

Om 460.

8670.

A. 5. quomodo differat per se et notig. et quot modis dicantur.

notiores naa cu n. abstracta a naa n. pnt ee
ppinqua sensui et sic erunt naa notiores item in
eis dem facile absentiamur erunt notiores nobis quo
do go hae duo opponuntur et eas vel sumi et in se et
solas vel in comparatione ad consione qual gbant pnt.
et modo n. pnt absolute dici nobis vel naa notiores gant
vidimus notig dicit ordine ad aliud eto modo semp e.
runt notiores naa qa illud e notig naa quod pnt e naa
sed tale pnticipiu semp e ppig respu consione go e
notig nec obstat quod naa abstracta a naa sensibi.
li sufficit n. quod effecty sit viciniu sensui quam prin.
cipiu possunt tm dici huiusmodi pones nobis et naa
notae qa sic n. involuim comparatione. ob. eto ex pte
ob. 20. ob. 20. contingere ut id e sit notig naa et
nobis responderet ex pte ibide angly mgt eisdem
alia notigum alia magis nota nam a principio qdem
sensibilia instructioriby aut factis contra vnde colligit
naa notiora q. auidens tm fieri notiora nobis m.
miru post longam negotiatione illty ut dicit carita
ny sine post auxilia iam doctrina q. se. n. loquendo
illa sunt notiora nobis q. nobis discentiby sensibus
occurunt n. qly iam docti facile absentiamur dicend
Et notig adhuc alib posse dividi ut ex cons. hoc cap.
q. 2. art. 5. pnt colligi so in id quod ideo notig e qa fit
plures gradus intensione in evidentia quam alteru
quo dicit notig eo modo quo unu calidum q. calidius alio
qa unu est sex grady calaris alteru tm duos eto
in id quod ideo notig e qa nobilioru cogni. et ha.
bitu notig e sine ideo qa e in alia spe cogni. qua l.

Ob. 20.

Et 5.

A. 6. quado pmissa doceant & priores et notiores. 236

fectione et evidentia superat alia spe' cognis exemplum
plum e' qd d' cogne angeli et hois nat' licet ho ha'
beat cogrem difformia' in tenfa ut quinque in angely
quoniam ho cogne' simplic' & ceter' habere cogrem
notiore' et pfectionis evidentia id a spem f' ut licet
unq habeat quinque libras argenti tu si alij habeat
& auri ceter' plus habere in estimatione.

Ant: 6. quado pmissa doceant
in demonstrat' & priores & notiores

Quidam lo' pmissas docere & notiores et priores
naa, quam confusio pbat' lo ab hunc huc angto p' quadam
quodq' tale et illud magis sed confusio e' nota p' principia
q' principia sunt magis nota & quo principio quomodo e' dif.
finitas quodo sit illud sequenti antea applica'
timus q' hanc r' d' ois modi usq' e' p'gressus a notiori
ad manifestu' ignotig' demonstrat' e' magis dif. q'
p'cedit a notiorib' p'ncipijs ad confusio' ignotiore'
ut in audis principia e' notiora naa, id n' ita aumpi
enda e' ut notat hic Sabarella quasi naa ipsa principia con
fuseret neg. n. naa cognosuit sed nos sed q' du' nos res
suas naas et ordinem naa consideramus p'ncipijs
a' i'is quam ab effectib' aut principia n' aut e' notio
ra naa sed nobis naa sine nobis p'cedentib' ordine naa
ob. so quare in demonstrat' sit nostri gratia n' p'cedit
a notiorib' nobis idu' nos sed ab ignotiorib' sed nos
& replere e' p'gressu' cognu' so a confusa cogne ad clari
ores q' fit a notiorib' nobis ad ignotiora nobis et no
tiora naa idu' a clara cogne ad confusa ut huc et
fiat clara q' fit contrario modo priori itaq' demonstratio
est qd' nostri gratia sed posteriori modo n' priori p'gre
dientib' postquam .n. & confusa cogne' duenimus

Om 10

Et 10.

R.

A. 6. Quotō p̄missa face d̄beant eē p̄iores et notiores
 ad cognō p̄missiōnū p̄missiōs clarē cognōtis re-
 quēdinur ad cognōtē clarē cognōfenda ita Zabarella
 lib. 4. d̄ methodis cap: 10 ex Themistio. Et si p̄mis-
 sio d̄nt eē notiora nāa q̄ p̄missiōs remotissima
 erunt maxime p̄missa in t̄m d̄monstris fit ex p̄missiōs p̄mis-
 sio p̄bat̄ conseq̄a q̄a p̄ntes aut p̄missiōs eē univ̄s-
 salissima sed remotissima p̄nt univ̄sima q̄a erunt ma-
 xime p̄missiōs p̄nt Zabarella h̄c cas: p̄nt it̄m eē d̄mi-
 nor falsissimis p̄missiōs n̄ d̄ q̄lycūq̄. Dicendum d̄o n̄ p̄-
 las p̄missas q̄ constant p̄missiōs simplicis in mediatio-
 d̄bere nāa notiores sed et cas p̄missas q̄ p̄nt media-
 ta et q̄ t̄m t̄nt fidei ex p̄missis q̄a cas q̄a cognōtis
 d̄nteris q̄ p̄ndunt. dicendum 3. q̄bat̄ h̄c uideri utraq̄
 d̄m 3°. p̄missa eē quā alterutram t̄m d̄bere eē nāa notiora
 p̄bat̄ et d̄ maiore q̄d̄ n̄ et eē dubit̄ q̄a illa conti-
 net eā p̄missiōs d̄ minori p̄bat̄ minor eē nāa p̄mis-
 sio eē in m̄ ea fiat applicatio eā ad p̄bat̄ p̄missi-
 nis q̄ eē notior erit nāa quā cognōtis nam applicatio
 eā ad p̄bat̄ p̄missiōs fit quā effectū p̄missiōs applicat̄ i-
 gnis stupor quā unat̄ unat̄ duo p̄ndunt nāa cognō-
 tis eā in maiore applicatio eā in minori. Et
 si utraq̄ p̄missarū d̄ eē notior nāa quā d̄ p̄ntes
 docet t. 10. apud Zabarella. necesse eē magis eē d̄bere
 p̄missiōs ut v̄b̄ ut q̄lycūq̄ quā cognōtis ubi videt̄ m̄-
 mere posse q̄dem utraq̄ p̄missarū eē notior nāa
 n̄ t̄m eē necesse ut utraq̄ fit p̄ p̄missiōs ad hoc ut sic
 atq̄ cognōtis regri ut vel d̄t̄ eā et p̄missiōs illiḡ cognō-
 tis si aut̄ quod fit in p̄missa f̄ia ut ut nāa vel alique
 quod regri ad hoc ut f̄ia fit satisficiens ut n̄ supra in-
 d̄m̄ sufficit una habere eā cognōtis in aliquo

A. > quoto illud sit illud principium, pp quod unum, 237.

Omnia

quasi eum. Dicendum est quod si quod promissa debeant
sui notiores consone illud notig a dicere maiore inten.
sunt in eadem genere cognis et evidentiis in quo gene.
re i cognita et evidens consio sed figurare cognel pfectio.
ris pferi t qua locuti sumus in ultima consione queden.
tis antiqui pbat consio vel n. promissa sunt immedi.
ata et tunc cognoscunt habitu principiorum qdnt pfectio.
et et clarior evidentiis qua sua hac n. accipit
evidentiis sua ab illo unum pp quod unum quodq tale et
illud magis vel aliqua promissum e mediata et hunc
licet cognosci possit habitu sua te illa sua qdnt p.
mifus e diversa pferi a sua consione in habeat di.
versa media p sui pbatore et pterea e clarior et emi.
dentiis pfectiois qa ppig audit ad immediata prin.
cipia atqz hanc respicere pot colligi ex ea: hoc cap. 4
16. 4

Ant. > quoto illud sit illud
principium pp quod unum quodq tale et
illud magis.

Habet hoc principium applicatis l. r. prethaphy: c/0
t. t. apud For: sed quoniam multas potit pt calumnias,
ideo videndum e, in quo sensu verum sit. videndum e go
in For: l. c. Toledo hoc cap: 2ab: et Cor: ut hoc p.
nunciata sit verum, requirere seya, o requirere ut qd dicatur,
etn qd caa et effectus int se comparant, conveniat
fatis utriusq termino, et qdem unum p pattern, unum sol.
nity hac instantia et similes, hoc e abrig pp unum,
go unum e magis obrem: ebrietates n. unum pntly n
conuenit. requirere sed ut qd dicatur seu effectus suscipiat
magis et ming, qd explicat pt illig, o ita ut suscipiat
magis et ming seu intentione pntel dicta, et ad
ditiom gradus ad gradum eam qualitate eiusdem

Dicendum lo.

10.
qd requirere ad
hoc principium.

requirere edo.

quodq; tale et illud magis

Responsum ubi dicitur. Et hoc patet, quod pater est magis deus, quam humana natura est ita constituta, ut nobilitari modo possit ab uno participari, quod ab alio, vel ut valeat intendi, sed est in obiecto contra hanc rationem, quod natura per se esse effectum sibi simile, non tamen in se, sed est in effectibus, quod modo dicitur quod est in ea alterius debet et magis tale. Respondeo ad Carissimum quod dicitur: dicitur hoc agere per se esse univocum, sine ea quod dicitur effectum eiusdem speciei, non est univocum quod dicitur effectum diversae speciei, prioris non dicitur fieri, et est per se aequalis effectus in perfectione, in posteriori, in eis non aequalis semper, ita nobilitari modo participat affectionem, quod intendit in se, ita est effectum, hanc responsum, sufficit ad salvandum, principia demonstratis et notiora sunt, non est univocum confessionis, in pariunt effectum diversae speciei, sed nihil omnino videtur esse minus, ut est illud, ita univocum, non in meta. Item ait ignem esse magis calidum, in qua reliqua, quia reliqua sunt calida per ignem, calor aut ignis est ita univocum, respectu caloris per se, dicitur in alio sibi, videtur quod deo respondendum, Respondeo ad Carissimum, eadem valeat posse sibi producere effectum similem in perfectione, si effectus non dependeat a causa, tamen in confessione, quod in fieri, semper, si tamen dependeat in fieri, quod patet in confessione, quia non creatura dependet a Deo in fieri et conservari, eodem modo calor aquae a calore ignis, ideo ignis est magis calidus aqua, et deus magis ens

Responsum ubi dicitur.

Ob: 10.

R: 10.

R: 2do.

A. 8. quodō pmissae sint cae coactionis . 238

qua creatura: itaq; p magis nobiliore modū parti.
cipandi aliquā affectione, ignis. n. calore in se sit in d.
pendent ab alio et ab intrinseco; aqua aut ab extrinseco.
Dei est ens infinitū, et a se creatura, finita. et ab alio,
contra necō, qā hō n. dependet ab homine in conservari,
moriente. n. Patre nimit ad huc filio, ideo pater p dicitur,
re pōt esse sibi simile in p. fessione quoniam itaq; in
demonstratione, cognitio scientia fca dependet in fieri
et conservari a pmissis, ut recte docent Coises q. 4. r.
ant. 8. idcirco pmissa evidenter nobiliori modo por.
cipant, tentio requirit ut comparatio fiat inty cae
et effectus, agens et passum, et in illa affectione, et in
qua unū ab alio dependet, licet. n. qā hō est calidus p
ignem, ignis sit magis calidus qm in ignis est perfectio sub.
stantia qua homo, neq; n. hō est substantia ex participati.
hione ignis. Atō requirit apud Tolera in q. 2. c. ut
sint diversa p dicitur, alias n. vales, quamvis n. videam
p oculos, oculi n. tū n. dicunt magis videre, eadem est
visio oculoru et mea. Atō requirit apud Coises l. c. ut unū
sit cae alteris p se, ut quamvis filio sit magis p pater
hem, tū qā magnitudo patris est cae p accidens ma.
gnitudinis q. et in filio, ideo axioma n. hō est hic locū.

Requirit 3.

Requ. 4.

Requ. 5.

Art. 8. quodō pmissae sint cae coactionis.

Coises quāstione sic exponit, in quo genere cae demon.
stratio generet sua? Nota sō n. ee hic sermo de utam
pmissae consistit ex 4. generib. caaru, scilicet quodō mediū
quod est in pmissis sit cae passionis, q. p dicitur in coactione,
et hō n. agens infra, d. medio demonstratis, nec est quodō
apprehensio pmissarū in coactionis aspectu influat, sicut

Notanda 10.

A 8 *Quoad pmissae sint cae conditoris*

n. diximus in libris peri: enumeratione apprehensa
 et imprie dicta entae, ita et hic demonstris appre-
 hensa n. e. pprie dicta demonstris, nota rdo pmissas
 explicit posse sumi, vel fortis p ipsis iudicis et apen-
 su existente in illdu. rdo p obiectis et reb. signatis in
 ca quas illoty elicit apertu. Dicendum p in Conf. c. 2.
 q. 1. art. 2. Rubro c. l. q. 5. apertu principioru conuere
 re ad confionem in genere cae efficientis, pbat apertu
 pmissam n. conuere in genere cae finalis, ut n. sit ti-
 nis an que tendit, confio, n. in genere cae fortis intrin-
 seci, qa apertu pmissam n. in haere apertu conclusio-
 nis, tanquam suo subo, n. in genere cae fortis extrinseci,
 qa apertu confionis n. sumit per specificationem ab apse
 su pmissam, sed ab obto, circa q. versat pmissa non
 in genere cae matris, qa cae matris conuere ut bon-
 quod subo, cui aliqd in haere, ut compg, respu animae, vel
 tanqua obto circa quod aliqd versat, et a quo et termi-
 nat, ut circa se versat, eo modo, quo motus se dicit
 outo ut se videat, sed apertu confionis neutro modo
 versatur circa apertu pmissam; manet go apertu
 pmissam conuere ad confionem in genere cae effi-
 cientis: porro in audis p dictu apertu efficere apse
 su confionis, n. illgas caa principale, sed tm instum-
 mentale, ut apud Ru. explicit Ferrariensis, n. illoty
 e caa principalis, quib. apertu pmissam re ut in-
 strumto, ut elicit apertu confionis. contrariu sentit
 Durand. apud Ru. nullu pmissam apertu tm malit. et termi-
 nare apertu confionis, pbat so sua sententia, caa efficiens
 tunc tm agit, qdo aliu existit, sed apertu pmissam

Not: rdo.
 qdo pmissam p.
 tunc pmissam. p.
 2o.

Dicet: p.

pbat.

confio

contraria sen-
 tentia.
 ob.

quoto pmissa sint caa conitois

n epistit actu qdo absentibus conponi qo n' caa
 efficiens, pbat. m. qa eadem potentia n' pt simul eli-
 cere plures actus, n' n' possumy simul facere plures ei-
 ffectus, illty e una potentia qo n' poterit elicere simul
 plures absenty, unt conchuit, sufficere, quod absenty qo
 missam malit' tm d' terminat potentia illtina sepe illi obj' n'
 uicido, sint mors d' terminat actu. p' a R. l. c. regardo. m. R.
 nam absenty elicet' urea pmissas, pt continuari, donec
 eius ope tanqua' instructo elicet' absenty conponis, qo
 aut d' potentia n' posse simul elicere plures actus, di-
 stingu' ab eadem, qd qd n' fit, utru' potentia possit p'
 duere plures actus, q' n' hnt modu' unig, saltem pt plures
 pducere, p' modu' unig, nam q' potentiam usua' videmq'
 plura oba, cur qo loc n' possit fieri in potentia illtina
 pbat Durand. 2do si absenty pmissam efficient' caat, ob. 2do
 absenty conponis, tunc erit caa uniuersa, qa caa d' xi-
 ma et partis alicuiq' rei e uniuersa, p' ca' rubeo ne R.
 gando sequela, ad p'ben negaty ratio adueta, n' n' sola
 caa aucts, sed et partis pt pducere effum diuersa p'ci, ob. 3.
 pbari pt 3. qa actus unig potentia n' pt ee caa effici-
 ens acty eiusde' potentia, ut una rifo n' efficit aliam
 risionem, sed absenty pmissam et conponis sunt actus eius-
 dem potentia illty, qo unig n' pt ee caa efficiens alte-
 rig, p' d'isto. m. nam transeat quod vera sit, qdo acty
 eiusde' potentia n' hnt ordinem et subordinatione' int' se,
 falsa aut si habeant ordine' et subordine'. Bivudu' 2do Bivudu' 2do.
 absenty ta' minoris qua' maioris efficient' concurrere
 ad absenty conponis, qa uteny absenty faciunt una' caa
 totale, refm conponis, unt quo genere unig concurrat, con-
 curres et alter, qui applicat caa q' e in maiori p'to,

R.

ob. 2do

R.

ob. 3.

R.

A 8. Quodo. Omnia sunt eadem conclusio

Quodo 3.

phatio.

Quodo 4

Ob: 10

h

q. i. in minori. D. v. d. u. 3. in corp. q. 2. art. 2. p. 1.
omnes s. ac rei signate, quas uocant omnia obiectiva,
e. e. e. a. fonte externa, respu. a. s. e. n. s. q. fil. in. c. o. n. s. i. o. n. e,
p. b. a. t. i. o. n. e. i. l. l. u. d. e. i. a. a. f. o. n. t. e. e. x. t. e. r. n. a. q. d. e. n. a. t. i. o. f. o. n. t. i. s. p. p.
quam actus tendit in ob. sed omnia sunt tales respu. a. s. e. n. s. q. fil. in. c. o. n. s. i. o. n. e. q. d. e. n. a. t. i. o. n. e. p. b. a. t. i. o. n. e. m. e. x. e. m. p. l. o. q. a. n. c. o. l. o. r. e. s. t. r. a. t. i. o. f. o. n. t. i. s. u. i. d. e. n. d. i. i. d. e. o. d. e. i. a. a. f. o. n. t. e. e. x. t. e. r. n. a. p. b. a. t. i. o. n. e. m. q. a. s. i. u. e. e. t. a. s. e. n. s. q. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. i. s. d. i. f. f. e. r. u. n. t. q. p. e. n. d. e. n. t. i. a. i. n. o. b. i. e. c. t. i. u. m. n. l. q. r. a. e. m. f. o. n. t. e. a. s. e. n. s. q. s. e. d. h. a. e. c. p. d. e. n. t. i. a. d. i. f. f. e. r. u. n. t. r. a. e. o. m. n. i. a. r. u. m. q. o. s. u. n. t. r. a. t. i. o. f. o. n. t. i. s. a. s. e. n. s. q. s. e. d. e. p. h. a. e. c. o. n. s. i. o. n. e. p. a. t. e. t. q. d. d. i. c. e. n. d. u. m. s. i. t. u. t. q. u. e. r. i. t. u. t. n. u. m. o. m. n. i. a. i. n. c. l. u. d. a. n. t. i. n. a. s. e. n. s. u. c. o. n. s. i. o. n. i. s. d. i. c. e. n. d. u. m. n. o. t. t. o. o. m. n. i. a. s. i. n. c. l. u. d. i. f. o. n. t. i. s. i. n. c. o. n. s. i. o. n. e. n. o. n. q. d. e. n. t. i. t. a. t. e. n. a. m. r. e. s. i. n. c. l. u. d. a. t. i. n. o. m. n. i. a. s. e. t. a. s. e. n. s. q. f. a. c. t. u. s. i. n. o. m. n. i. a. s. e. t. a. s. e. n. s. q. f. a. c. t. u. s. i. n. c. o. n. s. i. o. n. e. s. e. s. e. m. u. t. u. o. e. p. a. c. h. u. d. u. n. t. i. n. e. n. t. i. t. a. t. e. s. e. d. i. n. c. l. u. d. i. f. o. n. t. e. r. a. t. i. o. o. b. i. e. c. t. i. u. m. s. i. u. e. l. a. n. q. u. a. e. a. a. f. o. n. t. e. e. x. t. e. r. n. a. e. s. t. S. T. h. o. m. a. a. g. u. d. R. u. c. i. o. q. d. e. c. o. l. l. i. g. i. t. e. x. t. e. n. t. i. a. c. o. n. s. i. o. n. e. a. i. s. n. a. l. t. u. s. i. n. c. l. u. d. i. t. f. o. n. t. i. s. s. u. a. r. a. t. i. o. n. e. f. o. n. t. e. s. u. n. t. q. o. o. m. n. i. a. s. i. n. t. h. u. i. u. s. m. o. d. i. r. a. t. i. o. n. e. n. e. p. p. a. s. e. n. s. q. c. o. n. s. i. o. n. i. s. s. i. l. u. t. o. m. n. i. a. s. i. n. c. l. u. d. a. n. t. i. n. c. o. n. s. i. o. n. e. o. b. i. e. c. t. i. u. m. s. i. o. o. b. i. e. c. t. i. u. m. s. i. u. e. r. e. s. c. i. r. c. a. q. u. a. l. u. e. r. s. a. t. a. s. e. n. s. q. f. a. c. t. u. s. i. n. o. m. n. i. a. s. e. t. a. s. e. n. s. q. f. a. c. t. u. s. i. n. c. o. n. s. i. o. n. e. i. l. l. i. q. s. i. t. q. f. i. l. i. n. o. m. n. i. a. s. e. t. a. s. e. n. s. q. f. a. c. t. u. s. i. n. c. o. n. s. i. o. n. e. u. e. r. s. a. t. a. c. i. r. c. a. a. l. i. u. d. o. b. i. e. c. t. i. u. m. u. i. d. e. l. i. c. e. t. i. n. c. o. n. n. e. x. i. o. n. e. p. a. r. t. i. c. i. p. i. o. n. i. s. e. t. s. u. b. i. e. c. t. i. u. m. q. u. o. d. e. s. t. q. o. o. m. n. i. a. s. i. n. c. l. u. d. i. t. f. o. n. t. i. s. i. n. a. s. e. n. s. u. c. o. n. s. i. o. n. i. s. q. d. e. x. S. T. h. o. m. a. l. c. q. a. l. i. q. u. i. s. i. l. l. i. q. u. i. p. o. p. r. i. n. c. i. p. i. a. i. p. s. a. r. e. n. s. e. p. o. t. m. o. d. u. a. u. t. i. l. l. i. q. u. i. c. a. i. n. i. p. s. i. s. c. o. n. s. i. o. n. i. b. e. d. e. n. q. u. o. d. a. s. e. n. t. i. a. c. o. n. s. i. o. n. i. b. p. p. q. u. i. n. c. i. p. i. a. i. t. a. s. a. n. c. t. u. s. T. h. o. m. a. s. e. p. q. u. o. d. u. e. r. b. i. s. d. u. o. e. l. i. c. i. u. n. t. i. o. p. r. i. n. c. i. p. i. a. p. r. e. t. a. r. i. e. d. e. n. s. e. d. e. o. u. t. s. u. n. t.

quodsi pmissa sint ead concludis.

240.

regula qd ad diligens attetur in cognoscenda confessione,
 lo natio sunt obu absentis in pmissis, posteriori sunt
 ratio fontis absentis in confessione, nam hic absentis cogno-
 sit gascione in ee falso, p. et pmissas, cu sint ra-
 tio absentendi, et illud fonte quad respicit ut quo ~~est~~ ob: rdo.
 du cognoscit confio. Ob: rdo si pmissa factis includunt in
 confessione, sequi eade actu attetur et absentis q fit in confio-
 ne absentis q veri tam pmissis, qual confessioni quad videtur
 falsu, p. qd cognitio principioru ia antecessit cogne con-
 fionis, et sic frustra cognoscerent, t nono pmissis rdo
 qa principia requunt pfectiore cogne, qual confio, ut
 supra dictu e, p. ex subeo. l.c. disto sequela, p. absen-
 tu confessionis q beret absentis pmissis, ut ia ante cogno-
 tis, et ut rationi fontis, concedit, q beret absentis pmissis
 p. Eum se sumptis, negat, na pmissa respu cogno, q fit
 in pmissis, sunt obu q, respu vero cogno q fit in con-
 fione, sunt ratio fontis, et obu quo, et sic abiq cogno-
 sunt in confessione, abiq in pmissis, ad rationes q eas pu-
 cedere, si in confessione principia cognoscerent, ut quod, n
 aut tunc qd cognoscerent ut quo, et tanquam ratio co-
 gnoscendi confessione, ob: 3. in bono sylgo, ex falsis pmissis in-
 fert saepe vera confio, sed falsitas n pl claudi in veritate, qd p-
 missa n claudunt in confessione, respu rui: ex falsis pmissis in-
 ferti vera confessione, n rae maie, sed tm ratione forme, ac pnt
 confessione vera n includere falsitatem pmissarum sed tm dispo-
 nit fonte, eam, in tmone aut illatio colligit ex pmissis,
 n tm rae forme, sed et maie, unt aut includere maie veri-
 tate, dicendum s. pmissas ita ee ead confessionis, ut liberu fit,
 quo ad exercitium acty elicere absentis confessionis, postquam fuerit
 absentis pmissis, necnu vero quat ad specificatione acty, qd aut
 et huc duo, dicitu in lib: pmissis, q. 1a et p. q. 1a

ob: rdo.

R.

ob: 3.

R.

binow: 5.

De duplici errore

hæc confisio sufficiens ex libertate illius q̄ in eo consistit,
ut possit omnia negare ad aliu, ipsa t̄m aliu possit
suspensere, videt̄ q̄ eius veritas colligi experientia, ego
perimur - n. habito assensu p̄missam nos q̄doy omi-
tere assensu confisionis.

Caput 3. Duplii errore.

Postquam docuit Aristes quid sit sua et demonstris, nunc ex-
plodit duos errores veteru, circa sua, nonnulli n. crede-
bant nihil fieri abs oia fieri p̄ demonstrem, p̄miste pri-
or̄is q̄ q̄d̄ sit, scit̄ p̄ demonstrem, et confisio n̄ scit̄ nisi
fiat̄ p̄missa, et ille p̄missa p̄ alias p̄missas, p̄cedendo
in in finibus: p̄miste posterior̄is, q̄a volebant oia demon-
strari p̄ circuitu idē confisionē p̄ principia, principia
p̄ confisionē, primu errorē repetebat Aristes int̄, q̄a falsu
ē oia fieri p̄ demonstrē, dant̄ enim prima principia
in demonstrabilia, et p̄pones p̄ se nota, alio genere cognos
quam scientifico, nimiru habitu principioru, q̄ e cui
dentior sua: alter error int̄ eicit̄, q̄a in principia
sint priora confisionē, n̄ poterunt illa p̄ confisionē demon-
strari, confisio n. n̄ p̄ ea priora principijs, quod tu foret
nemin ad demonstrē p̄ q̄d̄, sed, dubitat hic ~~Magis~~ quare
hoc 3. capite ostendat, dari sua, in id fecerit in 10 capite,
solvens argutu Menonis dicit etia ideo q̄a q̄d̄ sit, n̄
et lege questionē q̄d̄ sit, quoniam q̄o priori capite docuit q̄d̄
sit sua, cur ia dubitat an sit sua. p̄ sepe ex occasione
idē his tractari, occasio autē hic ē, q̄a in dōmstrat Aristes d̄
monstrē et ex primis, p̄ quanda commoda digressionē, eas ab-
dit falli, qui oia principia putabant debere fieri p̄ alia prin-
cipia, et sic tollebant sua, ne darent p̄p̄tū in in finibus, p̄
quid sit utruq. declaratione doctrinæ Aristes 10 querens p̄ se

qui sint erro-
res veteru

Dubia p̄p̄ti.

Rz

si d' fine et diuisione pponis & se nota. 241.

nota. 2do d' uinculo demonstratio.

Quaestio 1a d' pponere & se nota
Art. uniu d' fine et diuisione
pponis & se nota.

Quamuis Galetang afferat inter pponens & se notas, eas esse
quas licet medio se rascant, tamen sine medio cognoscimus p'ea
tm ga sensu euidentes sunt, ut nix & alba, tm d' his n' istis
agimus, sed d' is tm q' demonstrat uelut principia ingredi
unt, et ideo p'bari n' pot, qa & se nota sunt, illibita co.
que n' sensuina: p'posito go & se nota e ea, q' cognoscibilis e
ex his terminis, et n' p' aliud, tm q' ex terminis n' illigunt
concepty fontes, aut uoces, sed res signata, & concepty, q' aut
p'posito aliqua ideo cognoscibilis e terminis, quonia terminu
nonu conexio tam euidentis et clara e ut illis terminis
illis n' possit dissentiri; tm q' et n' e cognoscibilis p' ali
tm, excludit mediu a priori, idemq' e quo ad rem n' habe
re mediu, e p'ponere immediata, e e & se nota, nihil aut
obstat ad hoc ut p'posito dicat & se nota, quod p'positu
bori & mediu a posteriori. hoc n' tm e mediu demon
stris, quod sit n' demonstris p' qd d', qua p'fero e sermo,
atq' haec teny conueniunt Thomista et Scotista, ut uero
pateat in quo differant nota Coises cap: 3. q. 2. ex Coi
Thomistarum, diuidere p'ponere & se nota, in eam q' e nota
tm se tm, et in ea q' e nota etu nos, et tm se nota
tm se tm uocant illa, q' a parte rei n' hnt mediu, quo
p'p'posito tm modo uocandi hnt mediu, quomodi p'ponere
p'bat e Galetang, qd d' dicat prima passio d' factu, ut ho e
d' p'p'posito, ad tm et aut uocet hnt eade res, si haec e & se nota,
aut uocet e d' p'p'posito, et haec erit & se nota, ho e d' p'p'posito,

q' d' cognoscibilis e
& se nota.

quomodi Coises
diuidunt cognoscibilis
& se notam.

nota etu se qd?

9. A: *De fine et diffinitione pponis p se nota*

nota ad nos
7° fil.

Sententia Tho-
mistarum.

Scotistarum
haec e.

nostra haec.

Quinta 10

prob.

ob:

&

prob.

nostro tu modo conpiend. *confer* *tho* *ca* *que* *passionis*.
non *tho*. *nota* *sem* *nos*. *et* *sem* *se* *notant* *ed* *in* *se*
caus medio, quo *monstrat* *et* *a* *notis* *sine* *medio* *cogn*.
sicut, ut quodlibet e vel n e *diffidit* *in* *go* *int* *scoti* *stas* *et*
Thomistas e, q^o posteriores *stentant* *ppone* *p* *se* *nota* *rele* *di*
nidi *pdicta* *diffinitione*, *ac* *sufficere* *ad* *hoc*, *ut* *ppositio* *dicat*
p *se* *nota*, *si* *sem* *se* *careat* *medio*, *quo* *pbet*, *et* *fiam* *si* *quo*
ad *nos* *habeat* *tale* *mediu*; *scotistae* *vero* *velint* *ppone* *utroq*
modo *stere* *carere* *medio*, *tum* *quo* *ad* *nos*, *quam* *quo* *ad*
se, *ac* *q^o* *int* *dicta* *diffinitione* *Thomistarum* *regrediant*; *p*
resolutione, *nota* *nos* *posse* *ephris* *aliquid* *dicere* *p* *se* *nota*,
o *simplicit*, *et* *o*, *et* *o* *simplicit* *p* *se* *nota* *erit*, *illud* *q^o*
nec *fontem* *rei* *virtutale* *ht* *ca*, *et* *o* *illud* *q^o* *habet*
habeat *virtuale*, *n* *tu* *habeat* *fonte*; *hoc* *posse* *dicendu* *o*,
si *fermo* *ht* *p* *ppone* *simplicit* *nota*, *dicendu* *e* *scoti* *sen*,
tentia *ee* *probabilior*, *qua* *sequunt* *Aviminesis* *apud* *sc*.
Gabriel *apud* *Carles*, *pbat* *o* *illa* *ppositio* *n* *e* *simplicit* *p*
se *nota*, *q^o* *ht* *mediu*, *q^o* *pt* *ingredi* *monstrat* *pp* *q^o*, *sed*
ppositio *q^o* *tu* *e* *nota* *ad* *se*, *ht* *tale* *mediu*; *q^o* *pbatur*
m. *q^o* *duae* *sunt* *cae*, *ut* *vidim*, *una* *fontis*, *altera* *virtu*,
alio, *utroq^o* *aut* *ostendim* *ee* *sufficienter* *monstrat* *pp*.
q^o *dicis* *argue* *tu* *pbare* *ppone* *p* *se* *nota*, *quo* *ad* *se*, *n*
ee *nota* *etiam* *quo* *ad* *nos*, *n* *aut* *pbare* *n* *ee* *notam*
quo *ad* *se*, *sed* *ht* *o* *quod* *illa* *ppositio* *absolute* *dicenda*
fit *cognoscibilis* *p* *aliud*, *ut* *pbat* *argue*, *sc*, *q^o* *et* *quod*
se, *n* *fit* *omnino* *p* *se* *nota*, *pbat* *illud* *quo* *ad* *se* *nota*
p *aliud*, *quod* *ht* *ca* *virtualem*, *quo* *ad* *se*, *sed* *illa* *ppositio*
quod *dicunt* *prior* *opinio* *notam* *quo* *ad* *se*, *ht* *ca* *virtu*,
ale *quo* *ad* *se*, *q^o* *quo* *ad* *se* *n* *erit* *nota* *nisi* *p* *ca* *virtu*,
le, *pbat* *m*. *q^o* *q^o* *ht* *ca* *virtuale* *quo* *ad* *se*, *n* *careat*
medio, *quo* *ad* *se* *pbet*, *pbat* *m*. *q^o* *q^o* *huc* *ppositio*,

De fine et divisione pponis & se nota. 242.

ho e' d'isursum, ut quo ad se p' caa virtuali d' fine hois,
 q' d' h' n' e' tm caa cognoscendi, sed caa e' h' di virtualis
 ta, q' sufficit, ut aliqd d'icat simpliciter cognoscibile p' aliud,
 ad hunc autem aduersis respondendu e' p' h' q' d' finitu
 & d' finitu ad e' sunt, nem' ad hoc autem respondimus supra,
 in e' p' h' & p' h' e' immediate, idu e' q' d' p' h' d' i' d' d'
 p' h' & se nota, in ea q' nota e' r' ad, et in eam q' nobis
 nota e', non erit q' h' d' i' d' p' h' & se nota relegan.
 da, responde' nos n' negare d' i' d' i' o' n' e' p' h' & se nota in
 eo sensu, quod quaedam p' p' h' a' u' d' a' n' t' ad cognem, scilicet
 q' d' a' r' e' m' o' t' i' g' , sed ea negam' in eo sensu, q' n' d' e' t' d' i' d' i' o' n' e'
 p' h' & se nota simpliciter, quo ad se tm et quo ad nos, ita
 ut illa p' h' & se nota sint ex notiorib. n' a' a' e' s' e' p' p' r' i' n' c' i' p' i' s' m' i' n' u' s'
 p' e' d' i' c' t' i' b' . I' n' o' m' o' n' s' t' r' e' m' p' p' q' d' . D' i' c' e' n' d' u' e' s' t' , s' i' l' o' q' u' a' n' t' u' r' .
 n' u' r' d' p' h' & se nota, q' quodam' q' d' p' h' & se nota, h' u' n' c' u' e' r' a' e' s' e' n' t' i' a' d' i' .
 t' h' o' . e' d' i' d' i' s' i' p' s' i' l' i' t' a' d' m' i' t' t' e' n' d' a' p' h' & se nota et p' h' & se nota
 d' u' o' m' e' m' b' r' o' d' i' d' i' o' n' i' s' , n' i' m' i' r' u' d' p' h' & se nota, quo ad
 se et nos, n' e' d' u' b' i' u' q' u' i' n' a' d' m' i' t' t' a' t' , d' e' s' t' q' d' a' b' a' t' n' a' d' i' l' l' a'
 i' l' l' a' p' h' & se nota adaequalit' p' h' & se nota, q' i' n' a' l' i' q' u' o' g' e' n' e' r' e' s' a' l' l' e' e'
 n' o' t' a' p' h' & se nota, sed d' a' n' t' p' h' & se nota, cuius m' o' d' i' , q' d' o' d' a' b' i' t'
 d' a' b' i' t' e' d' u' m' m' e' m' b' r' u' p' h' & se nota, q' d' o' d' a' b' i' t' u' r' q' u' o' a' d' se p' h' & se nota
 m' . q' d' s' u' n' t' m' u' l' t' a' p' h' & se nota, q' c' a' r' e' n' t' m' e' d' i' o' f' o' n' t' e' , q' d' o' d' a' b' i' t' u' r' .
 h' u' r' p' h' & se nota, ita ut nullu' m' e' d' i' u' f' o' n' t' e' s' i' t' p' r' i' n' c' i' p' i' u' s' a' q' u' o' a' c' c' i' p' i' a' n' t'
 q' d' a' b' i' t' u' r' , e' t' h' a' e' s' u' n' t' p' h' & se nota, q' u' a' s' t' h' o' . n' i' s' t' a' u' o' c' a' n' t' p' h' & se nota,
 q' u' o' a' d' se, p' o' r' t' o' q' d' p' h' & se nota s' u' n' t' n' o' t' a' p' h' & se nota colligi p' t' e' x' s' u' p' e' r' a' d' i' c' t' i' s' , d' p' h' & se nota i' m' m' e' d' i' a' t' a' ,
 h' i' , n' a' m' q' u' o' m' o' d' o' p' h' & se nota e' i' m' m' e' d' i' a' t' a' , i' l' l' o' e' s' t' p' h' & se nota .

Quaestio 2. d' circulo

Demonstrativus.

Art. unicus. an d' circuly demonstrativus.

Circuly demonstrativus t' d' i' t' e' d' i' c' t' o' p' o' q' d' a' l' i' q' u' a' s' p' r' i' n' c' i' p' i' s' .

Q. A. An detur circulus demonstratiuus.

circulus demonstratiuus
 Has demonstramus aliquam rationem, tunc ratio p. rationem
 iam probata, una in altera ex pmissis demonstramus alteram
 pmissam tanquam rationem, et rursus p. ea rationem ex
 ista pbam illa p. p. q. sup. e. ex pmissis, nam dum sic
 a pmissis ad hanc pbem rationis p. gredimur, facimus
 quasi semicirculum, dum vero p. rationem ad pbem pmissam
 transimus, regredimur eod. unde digressi sumus, et
 sic complendo alterum semicirculum, circulum absolimus, ex
 emplum uide apud For. lib. 6. institum. c. 31. uocat. cir-
 culus alibi regre. q. q. quamuis Cabarella faciat int. hanc
 duo differetiam, utrum. n. uocat. si ex A. demonstramus B.
 tunc reuertentes, ex B. demonstramus. A. et utraq. fit d.
 monstris potissima, q. p. caa. ex. imo. d. claud. p. q. effectus
 fit, regre. q. uero eadem e. int. caa. et effectus, q. d. reu-
 pro. cant. et effectus nobis e. notior, quam caa. ut. n. effe-
 ctus nobis fit notior, primum q. d. ex effectus demonstra-
 mus caa. tunc caa. cognita regredimur ad effe. claris-
 cognoscendum, hoc igit. d. ab. int. utrum. et regre. q. int. u-
 q. q. in. uento. p. uterq. p. q. q. e. a. priori. p. demonstra-
 # q. d. in. regre. q. uero. p. uis. q. q. q. fit. p. demon-
 strum. q. q. posterior. p. demonstra. q. q. q. t. p. eadem
 sumi. *Quid sit utrum. in. uniforme. et. diforme.*
uniformis e. in. quo. tam. ratio. p. demonstra. qual. eius.
 del. pmissa. demonstra. p. rationem. demonstra. a. p. uis.
 et. p. caa. eius. del. generis. et. diforme. d. q. q. q. ratio. p.
 demonstra. demonstra. p. effe. et. d. d. altera. q. q.
 miffam. demonstra. p. istam. rationem. demonstra. a. p. uis.
 ore, sicut. d. ab. supra. d. uis. d. regre. q. q. q. q. p. p.
 demonstra. ratio. demonstra. a. priori. p. uis. q. q. q. caa. u. g.
 efficientis, et. postea. aliqua. pmissam. demonstra. et. p. uis.

differetia int. ab. h. et. regre. q.

differetia int. q. d. uniformis.

differetia q. d.

q. A. An datur Circulus demonstrativus.

qa dicty circy, n̄ ē aliud, quod cognio cae & sui effum,
 ē: contra, adde quod phi in comparandis suis natib
 ita regressi sunt, aijs enim effis, caas, int iteru, effy
 cognoverunt. porro circa hanc consione recte advertit ca.
 bovella l. c. cō hōc quodquam casū invenimy & effum, n̄
 statim a caa regredendū ē ad effum, ratio ē qa nihil dat
 illud, qz n̄ h̄t, cum go caa & effum tm confuse sit cognita,
 n̄ poterimy & regrefu a caa ad effum distinte cogno.
 here effum nisi quoy caa distinte cognoscant, quare
 finito o p̄vofu, q̄ ē ab effu ad caa, et caa confuse
 cognita, s̄ ostendū ē antequā ad effum regrediamur, et
 arguenda ē cognitio distincta p̄missarū, q̄ ep̄imen men.
 tale caa ut dicit Sab: sive ut Caic: usat p̄ negotiatis.
 n̄ illty, quōdo aut arguat distincta cognitio caa &
 hac ep̄ame ibide dicit Sab: s. n̄ inuat illty p̄ demon.
 strā facta ab effu ad caa, r̄do p̄ comparationē caa
 ad effum, n̄ q̄d cognoscendo forlit, quod sit caa illig effy,
 sed tm cognoscendo n̄n̄n̄ connexione, q̄ ē int̄ utraqz, ad
 posse tentis illty quoy inuari, et n̄a ip̄sig p̄onis,
 quae caa continet, n̄ ut p̄vori cog: vidimy, p̄p̄o &
 se nota, innotescit ex suis terminis, itaqz morā trā
 hendo in eius cognō illty, s̄mp̄ clarior cuā d̄t eius
 cognitio, eo fere modo, quo aliqz inrepsy locū bene
 brosu, p̄vino q̄d ē nix videt, sed ibidem morā trā
 hendo, s̄mp̄ plus ac plus videt.

Ob. apante adversa contra hanc consione s̄ si daret
 dicty regressus tunc idē ēd̄ notig et ignotig rep̄u
 eius d̄t s̄i sed hac videt, falsa go p̄bat sequela effy
 ēd̄ notior caa qa p̄ q̄ unūqz tale ē illud magis
 si go caa cognoscerey & effum effy nob̄ ēd̄ notior caa

quōdo arguat
 dista cogtio cae

10.
 20.

30.

Ob.

An detur circuly demonstratiuus. 244

et iterum ob eandem rae effy est ignotior caa qa effy
 est cognitio p caa nec pt dici qd effy est nobis notiore
 et caa notior naa nra licet hoc veru sit tu quonia
 caa nobis effum ostendit debet et nob. et notior R
 cum Tab. admittere sequela in distinte nra seqt qd
 effy nobis qd sit notior cogne confusa quam caa caa
 aut cogne dista itidel nobis sit notior qua effy ide
 porro diuersis cognitio nra nobis et notiy et ignotiy ab
 fundu n. (e. ob. edo p regressu hunc. nihil aliud pbat
 qua idel p seipso q pbatio otiosa e pbat sequela qa
 loquere pbamus ex. A. effy b caa. edo ex b caa
 A. effum go a prius ad ultimu pbamg a. p. a. R. nega.
 do sequela ad pte R. in diste ad pncip angtu sitquedut
 n. diuersae cognes in so namq. pncip p effum nobis con-
 fusa cogne notiore et transimy ad caa int p distal cogne
 qua diximy aqri p exame caa regredimur ad effu
 distinte cognoscenda. ob. 3 qd facimy priore pncip
 vel cognoscimy effu pendere a caa illa. vel nescimy neu-
 tum pt dici pbat. m. si prius go edo pncip sine regres-
 su caa ad effu erit frustrandq. ia cum in so processu
 didimy effum quoniam ab illa caa si idu nunquid repe-
 riamy caa effy qa etiam si caa illa occurrat non scie-
 my et caa huius effy ut si qd. ignoremy igne et caa
 sumi n. magis possumy dicere ubi fumy e. ubi ignis e
 qua ubi fumy. e. ubi equus e. tunc ignoremy utru fumy
 ad ignem sequat R. a. Tab. negando. m. et dicit ad idu
 membru minoris nos fou qd sure qd effy dependat q caa
 tum videt sumy int effum et caa ee nemia ppen-
 dentia idu connexioni bey beneficio cogne confusa
 simplicitate aut nescire in so pncip. pendentia idu caa
 libere ac qint. idu pncip n. ee mutabile nam post.

R.

ob. 20

R.

ob. 3

R.

Q. A. An datur Circulus Demonstrativus

Om 20.

quali dependentia causalitatis cognominis per examen supra
dictum regredimur cognoscendo dicta ad effectum. Quidam vero
in Toletis hoc cap: posse dari virtus et regressum de primo
et a priori ita ut unum generis cause probet per aliud generis
cause et hanc consensionem dicit Toletus esse manifestam eam
quod et Aristoteles hoc libro nam probamus inquit demonstratio
esse ex veris ex hoc quod fuerat facta et ita ostendit
distinguitur mater per finale materia non demonstratio sunt
propositionis vere. finis demonstratio facta et iterum ostendit
distinguitur demonstratio facta quia constat ex veris
et ita probamus mater finale per mater sed circa has
duas consensiones oritur difficultas an sic regrediendo
aliquid probemus et incognitum eruiamus an vero tunc sim-
pliciter aliquid in certam ratio dubij est quia ut in multis huius
regressum fuerint probata per talem consensionem non poterit
ipsa esse notiores et hac ratione scilicet regrediens ad
primam consensionem in non procedat ex notioribus. nihil novi
probabit per in Toletis in huiusmodi regressum aliquid probari
et ad regressum a causa ad effectum patet quod dicitur in
sit et supra dictis nam in hoc proposito examine sit
dicta cognoscitio causarum et tunc primum procedimus ad effectum
claris probandum in eo aut regressum in quo sit progressus
a diverso genere cause ad diversum generis cause per unum pro-
prium esse notum per se quia est prima in uno genere cause in
quo non habet dependentiam causalem eius de generis ab alio igitur
notum vero est secundum dependentiam in alio genere cause in
quo habet dependentiam causalem ab alio itaque et tunc fiet
scilicet probatum non illa causa quae in se habet in consensione cognoscit

Actus de circulis demonstratiuis

sunt in uisione sicut quod fuit magnitudo nimirum sicut
 illa dependens quia dependet ab alia eadem in diuersis
 sicut genere eadem. dicendum est in uis eadem in fatis uis
 uel demonstratiuis uniformes nimirum dari potest et fatis
 si daretur huiusmodi uirtus idem foret notig et ignotig
 naa prius et posterig naa respu euisde sed hoc nimirum potest
 fieri quia possent duae ppones contrariiae uel contra
 ditoriae de eadem diu eadem respu potest sequela quia
 demonstratio a priori quibus est hic uirtus et eadem et pri
 oris et notioris. naa in quo se pmissa sunt notiores in
 uisione eadem fiant uisio in eodem pmissa fides in
 uisione naa notior pmissis cum in naa sit ignotior ut
 ostendit ex se respu eodem potest dato hoc uirtus idem
 demonstraretur et idem eodem genere cognis quod absundis
 potest sequela quia si demonstrantur eodem genere eadem huius
 et nitem quia uirtus et eadem uirtus et quia uirtus nimirum
 in diuig quibus uirtus et quia uirtus. sicut potest uisio
 contra eos quod dicuntur oia fieri per uirtum naa pfecta uis
 uirtus fit in terminis conuertibilibus. et in se modo (ae
 figura sed nimirum oes termini sunt conuertibiles quod nimirum oia
 potest fieri per uirtum.

Om 3o

Capitulum 4. quod sit de ois per se unite

Cum demonstrat et ueris pponis, uelut ex naa constan
 re. domi sed Antea idem ut docet Themistig aggreditur ostend
 dere ex quibus ueris pcedat nimirum nimirum ex quibus ueris pcedit
 demonstratio sed ex ueris ueris et tunc ueris pcedit ideoque
 hoc uis. pphicam necessitatis gradu explicat

9. A. 1. De 1o gradu necessitatis siue d' oi.

Quaestio unica d' 2phi gradu
necessitatis.

Triplex e' s'c' Ant' necessitatis gradus s'c' d' oi alter p'se
tentius unite seu quatenus ipse int' hos gradus dicunt
ca' h' e' iste ordo, ut primus possit abiq' r'io e' 2io
e' 3io sine 2io sed n' sine 1o, tertius n' sine abiq' sed hoc
falsu' e' p'bat p'be' cap: 6. q' 3. n' 26. dicit n' primu'
gradu' necessitatis e' s'c' comenti ut ibi videbit' n' d' oi
n'z aut p'p'io' n' n'ia ab Ant' in genere eo quod colligi
possit ex d' fine t'ru' gradu' possit t' in genere d' t'ru'
ex p'bat'ione qua p'bat' d' monit' e' e' ex n' n'ia' videt'
n' n'ia' p'p'io' e' q' alit' habere se a' p' t'el' vel p'p'io' q' r'io
a'ia signa e' particulas in ea p'ostas s'emp' e' vera que
do n'ro sit au'g'enda illa vox s'emp' et illa alit' se ha'
bere n' p' t' facile colligit' ex sequentib' e' ex i'is q' dixim' e' r.
q' a. ant: 2.

proptio n' n'ia
q' 3.

Ant: primus d' 1o gradu
necessitatis siue d' oi.

Nota 1o
Ant: 2o.

Nota 1o 2phi e' dictu' d' oi, prioristiu' e' posterioristiu'
in hic t'ru' agem' d' r'io. nota r'io gradu' necessitatis d' oi
n' e' e' conditio' p'ponit' p'p'io' loquendo, sed conditio' p'dicati
re'p'ra' sub' un' e' et nonnulli hoc tertiu' caput inscribunt d'
p'dicatis siue d' necessitate p'dicatoru' in ordine ad subum
nihilomin' t'ru' e' p'pones p'nt' dici d' oi q' d' s'c' contin'
nent' p'dicatu' d' oi. Definit' 2o d' oi ab Ant' quod
n' in aliquo e' in aliquo n' e' nec int' d' e' int' d' n' e'
s'emp' e' d' oi e' q' d' nihil e' sumere sub p'cto p'dicati
d' quo n' s'emp' vere possit dici p'dicatu' ex hac d' fine oru'
un'z duae conditioes n' n'ia' ad hac ut p'p'io' sit d' oi p' a' e'
unitas sub' ut nimiru' p'dicatu' dicatur d' oi contento

de oi, q' d.

ad hoc duae
conditioes p' a'

sub futuro & unitatis temporis ut predicatum illius
 ponis ad tempore & ad contento sub futuro vere predicat
 & dua unitates ut illganty sciendum e futu explicit posse
 unitat auipgi 10 positine, 2do negative, 10 modo ad uni
 tatem futu requirit ut futu habeat plura inferiora d gby
 predicatu dicat ut huius 10. habeat plures hoies Eo plures
 hoies. 2do modo ut nihil e sumere sub futuro d quon predicat
 predicatum hac pariter d eae eternitas & predicatu d oi
 respu dei inquit coifes qa licet sub deo n sint plura tu
 si aut plura d pluribz diceret ut et a Cae: hac poste
 rior unitatis reltigi d virtualis eade modo unitas tempo
 ris illgi potest et qd si positine explicit sensu erit predicatu
 in oi omnino differa temporis futu sine sicut dum unitas
 huius longi soli sint aut negative sensu erit aut nulla omni
 no e, tempy in quod predicatu futu n conveniat licet res tem
 pore n mensuret ut deq e bonz et si est in tempore deq
 ai tempore illi conveniret unit virtualit & potig in oi
 tempore quat negative vel qto nulla e differa temporis in
 qua applicatu aptu fit convenire futu e n solet conven
 ire ut lanefure respu hois in senex e et huius postea
 rior unitat qdem negative possel tu diu positine ead
 qd eam licet n oi tempore predicatu futu simpliciter conven
 iat tu sensu convenire solet q ead tempore ita Cortes
 hic. Subin itaqz q unitat pponit e qmifore demonstratinae
 debeant e d oi positine vel unitat sustinuat ut sint d oi negan
 tiae. Dicendum 10 ex mente Scoti necnal e unitate pu
 blicat futu ita Cortes hic qa Scotus ten. loqz d futu huma
 nis in gby ut docet experientia predicata positine sunt cora
 pluribz comprehensio sub futuro et hanc e mente Scoti patet
 ex cap. 10 post mediu ubi docet confio vel obere et autem
 e n d rebz singularibz. et q meta. t 35 nec obstat 10

edacandis
 futu ut exlex

Ex 10

9. A. De 10 gradu necessitatis siue de di.

quod Antes videat negative dfinire pponit d oi ad sepe
Antes negativas dfinies positive illgit nec obstat 2do quod
Deo nemis conueniant p se multa p dicata ut eternitas
et similia et quod d Deo d monstrant na n' opy e ut
p dicata Dei subeant condinos p dicatum q sunt in creatu
ris ob infinita sua p fectioe nec obstat 3. quod tm fit
unq mundu et unus sol idu Antel d ghy tr det sua hu
mana seu Antel ad primo conuenit oi ses Antem sibi con
tradixisse dum ponit pofete tm unu mundu et d eo
sua 2do licet Antes putauerit tm pofete unu mundu
tm d eo loqy ut d quoda uniti positive. Dicendum 2do
abstrahendo a mente Antis in Cate: et pffire utitem
tam negativa quod positive futu ga d Deo d monstrang
pofiores multas in meta: ut q fil sapiens, puidens, e
p ind sufficiat utilitas negativa. dicendum 3. pffire utite
negativa temporis et ex mente Antis ga d luna d monu
strat eclipsis quado aut fieri pofit ut sufficiat negati
ua utilitas temporis dixim supra c. 2. q. 1. art. 2.

Am 2o

Am 3o

Ant: 2. d 2do gradu
necessitatis siue d modis dicendi p se.

dfio

Quatuor modas dicendi p se affert Antes qb. tres modas
dicendi p accidens pponit, d finit aut pny mody dicendi p
se ab Ante, p se ingt dico quany infunt in eo quod qd e
quod clarig dicunt lates p dicatu p se 1o modo e p dicatu
d oi qz d futu essentialit p dicat, ap hac d fine colligit
1o n' solum gery pximu et pxima infra, sed et superiores
diffus; et genera remota et ipse et eas p dicatu d
inferiorib. istis conpue hendi qd qd nonnulli negent 2do n'
solum ea q p dicant essentialit in rebo sed et ea q p

Ar. 2do gradu receptis sine modis dicendi. 247

dicantur essentialiter in obliquo ut in predicato forma est materia
et compositio pars essentialis et toto ita dicitur lib. 10 de oppositis.
necnon cap. 9. et colligitur ex parte aut linea per se in se trian-
gulo et punctu linea tertio est definitio modo dicendi per
se predicari et definito non in hac essentialiter dicantur et fito
qui insunt. Dubium autem est si et separantibus. 10 an quod
predicatum essentialiter predicatum et individuum aliquo an sit in
modo dicendi per se reserent quod a negatione sed probabiliter as-
firmatur quia est essentialiter predicatum respectu individui nec obstat
quod dicuntur modo dicendi per se debere et si non similes opposita
sunt et si negatione saltem si non formales habere sub se plu-
ra suba et si dicuntur rante autem nec obstat quod in dua
dicantur non esse definabilia licet non tam proprie possint defini-
antur ut utia tunc sunt dua essentialia predicata obliqua singulariter
terminantur. 11o dubium est utrum quod suba passionis predicantur
et passionibus ut rante et hoc correlativum et correlativum ut patet
est habere filium genera et differentias contractibus ut rante et aut
aut differentia superior et inferiore reserent ad primum et rante
negatione quia ad primum dicendi modum requiritur ut aliquid sit
se et etia tunc ingredi ex parte suba sed suba non ingredi-
unt ipsa etia passionis tanquam aliquid constitutivum etia
nec correlativum relativum sed sunt tunc termini extrinseci
necnon tunc reserent ad terminationem predicati quod si rante
accipiatur malitiam tunc foret omnino identica quia predicatum
autem est suba adveniente tunc quod predicatum et relativum oppositum
ad correlativum tunc pertinere ad primum modum ad tertium et
quantum responderet tunc pertinere si suba opposita accipiatur
malitiam non autem si foret nam foret inferior differentia exclu-
dit genera et differentias superiores. Tertio an quod predicatum pars
totius aggregati et toto aggregato ut hoc et aliquid hoc reserent cor-
contra foret et in primo modo dicendi per se quod sicut se sit

dubium

sz

aliud dubium

Ra

A 2. De 2do gradu necessitatis huius & modis dicendi p se.

mau & forma ad compositum p se ita pars aggregat.
ad aggregatum ad aggregatum ut tale e n' p' carere parti-
bus aggregatis. Sed modus dicendi p se d' finit' ab h'le
q'do q'q' unq' inexistenti in ipis ipsa sunt in oratione q'
e' declarante claris diceset q' dicatu in 2do modo dicen-
di p se e' d' dicatu d' oi quod d' finit' p' sunt sicuti aper-
ta ex'empla huiusmodi sunt q'do d' dicant' passio res
d' suis p'eb. ut ho e' ritus m'e n' nite h'oi ut suo sicuti

Not: 10 e' ho ponit' in d' fine q'ntis. nota hic so ex' Coib. cum
d' sicuti ponit' in d' fine d' dicati ad n' utiq'um e' quasi
sicuti constitueret intrinsece d'ntia d' dicati sed t'm
q' ponat' in d' fine tanqua terminu' e' sustentantur

Not 2 q'da d' finis nota 2do ex' Sab: c 4 + 34 q'do e'
dicatu d' e' d' d' fine sicuti n' e' illa d' finem p'cau'
omnino extrinseca sed d' fine fontem utiq' videt' q' d' finis
e' d' finit' sicuti intrinsece n' sint ratio e' q' alias con-
traderet' sicuti modus dicendi p se cum quanto in quo
ponunt' p'pones illa n' q'ly coniungit' ead' e' p'ferna p' se
in effu' resp'et q'de' carie: at alij contra quos agit
Sab: c 10 lib: 10 d' p'ponit' n' n' q' ead' p'ponit' diverso
resp'et e' in 2do e' q'to modo dicendi sed n' e' ne-
cesse hos modos confundere in eos p'p'rim' favore
omnino distos nota 3 q' q' n' d' finit' a.

Not 30 d' fine nisi nostro modo concipiendi magis ad ming
applicato sicut p'p'rio p' se e' illa in qua d' dicat' passio
d' sicuti ita illa in qua ead' passio affirmat' so d'
d' fine sicuti aut 2do d' finis d' dicati d' sicuti aut 3tio d'
finis d' dicati d' d' fine sicuti itaq' n' solum ista ho

De gradibus necessitatis sive modis dicendi p se. 248.

Qritus Qriti modi sed ex iste aut rante e nite
ho e apty ad ridendu aut rante e aptu ad ridendu.
nota qto. cu p dicaty ptes d genere ut ait e ho
licet ait fit d eia hois n tr huc p tinere qa ho n
p dicaty indirecta p pone d aiti qz hic requit atqz t
his n e dubiu. Dubiu nexo p m e d qouta
pafionib. q sub disjunctio conveniunt futo exemplum
dat Antes par vel impar respu numeri p in Coisb.
licet ppositio in qua p dicaty una talit pafionu non
fit p se in rto modo cu n fit d oi tr ea in qua
utraqz pafio p dicaty sub disjunctio e in rto modo
p se h est hctis hic. Ob. hae pafio contenit nume
ro in coi in dterminate numero aut in particulari
ut ternario dterminate rto unu membru consen
quaty n erit d oi ac pnt nec in rto modo dicen
di p se p pones ex pafionib. id dicitis ee p rini
legitimas et sufficere si conveniant contentis sub nume
ro disjunctio. Ob. rdo numeru ponit in fine pafio qo
cu dies numeru e par huc p tinet p in Coisb. nume
ru n e fite dterminati cu possit habere oppositu p dicatu
rto dubiu e d distio dnu dntib. p dicatis d suo genere
sub disjunctio ut ait e rante vel rraite p negative qa rante
e rraite n infunt aiti fcu se quod tr Antes requit d rto.
D tr rae inferioru contrariu e in hoc p dicato par
vel impar sanu vel agru na p rini me numero qua nu
mery in coi fcu aiti qua ait possit tr dici qz reducti
ne p tinent ad hunc modu dicendi p se hctiu dubiu
n e compafio inferioris p dicatur d superiori ut ait
e rite p negative tum p rae p rima qa rite n
me aiti tum qa n e d oi sed dices qd si addatur

Not qtr.

in dubiu

p

Ob. p

p

Ob. qo

p

Ob. dub.

tertium dub.

p

A. 2. De recto gradu necessitatis sive de modis dicendi q se.

Dub: 4^{tu}

4

Rz

figure parte dicenda aliquid aut e ralle q inferig
 hinc n p dicari d superiori sed d hore uij reppu
 e in dno modo dicendi q se qtu dubio. e qd dnat
 passio superioris alimij gradq d inferiori ut ho e
 potens sentire qz in Corp. huc ptinere qa centu e
 hanc pponit n ee p auidens sed q se in fit abance u
 ritatis atq ad nullu aliu modu ex quatuor pt redn
 u qz ptinebit ad dnu nec obstat sol qz objiit c. s.
 t. 4i fitu daba: alias 13. qz siue hunc uel illu trian
 gulu habere tres angulos aqnes duob: rellis fit siue
 sophistico modo uno aduersarij concludunt n ee p onel
 q se qz negando conseqa' na' scilicet q n siuanq trian
 gulu in coi habere tres angulos aqnes duob: rellis
 etiam si siuanq hunc triangu lu habere in parti q ueru
 e na' ex hoc qz suo hore qz sensitiu n suo igit aut
 ee in coi sensitiu n aut negat Antes ee pponit q
 se qz hoc aperte liquet ex textu nec obstat dno fines
 dno Top: loco ostens ubi uolunt dicere Antem qz
 geometria q se fiat triangu lu habere tres angulos aqnes
 duob: rellis p auidens aut qz triangu ly aq lateru q
 e pter triangu: eode habeat qz sensu ee qz p auidens
 fit triangu ee aq lateru unde siue qz triangu ly
 habet tres aglas aqnes duob: rellis qz hoc qz fit aq
 lateru e siue p auidens qz n ee contra nos. n ee
 obstat sentis quod nonnulli dicunt inferig non assumi ad d
 sine passiois superioris neqz n. sensite d finit q hore
 sed p aut qz ad fitu modu sufficere si aut fitu passiois
 fit in sine passiois aut si contineatur sub passiois
 fitu qz hinc Antes hinc n fuerit mentione in colligit
 ex ordine huius modi in - n fitu modq supponat pmitu

De modo adu negotis sine & modis dicendi p se. 249.

Et sic dicitur quod quodammodo passio conuenit subiecto ita et conuenit contentis sub illo subiecto dubium est et proponitur in
quodammodo predicatur et subiecto generis vel predicatum entiale superius
us passione ut homo est illibitum uoluntatis nam haec sunt
genera ad illibitum potentia humana et uoluntatem
humana et in corpore affirmatiue sufficiunt nisi futurum
ponatur in ordine ad aliud contenti sub predicato subiecto
dubium est et proponitur in quodammodo predicatur et se mutuo dicitur
passiones quarum utraque est finis et uoluntatis futurum
ut ratio est discursum utrumque non est finis et ratio
sicut corpus et Sabarella lib. 2do et proponitur nempe
c. 13. et hoc pertinere si accipiantur malitiam fortitiam non una
passio non includit aliam et sunt opposites sed nam eadem
est ratio et proponitur in quodammodo predicatur passio et distans
sed ob: contra doctrinam hactenus datam per omnia accidentia
et contingentia definiuntur et futurum quod in dixerimus
ea in se modo et se ponit quorum subiecta ponuntur in ordine
predicari et in predicantibus quibus accidentia erunt opposita
res in hoc modo et debere predicari ita definiuntur et futurum
ut sit dicitur si autem omnia accidentia sic predicantur ut in
et congrua est alba. ob. 2do qualitates elementorum ut ignis
et caliditas conueniunt illis hoc modo nec tamen definiuntur
et elementa quod ad eam modum falso recipitur ut futurum
ponatur in ordine ad qualitates elementorum vel auri in
remisso vel summo si 2do modo tunc definiuntur et ele
menta si se et per eadem definiuntur ut sunt se et se
subiecto conuenientes. ob. 3. in hac opposita mixta et alba est
optico 2di modi et tamen albedo non est finis et nixem
et in certa dissonant semper definiuntur et nixem sed nos

sub dub.

dubium est

R

ob.

R

ob. 2o

R

ob. 3

R

A. 2. De modo gradus necessitatis sive modis dicendi p se.

tertius modus.

ead ignorare sunt in hac p[ro]p[os]itione luna eclipsat
n[on] quis eclipsis d[omi]ni q[ui] Luna n[on] est sol & stella
sunt obscurari sed talis d[omi]ni ex certa cau[sa] un[de] sunt in hac
p[ro]p[os]itione luna obscurat & magis dicendi p se ita in priori
tertius dicendi magis p se d[omi]ni b[er]t[us] t[er]t[us]. et id q[ui] n[on] d[omi]ni
aliquo alio d[omi]ni est infra q[ui] igitur d[omi]ni p se dico hoc modo
dicendi continent[ur] t[er]t[us] p[ro]p[os]itiones in q[ui]b[us] e[st] du[bi]tatio adiacens p[ro]p[os]i
cat[ur] d[omi]ni p[ro]p[os]itione ut h[ic] e[st] n[on] h[ic] sola e[st] q[ui] n[on] d[omi]ni d[omi]ni aliquo
alio p[ro]p[os]itione in sola per se existat audentia vero d[omi]ni
d[omi]ni alio in inhaerent un[de] e[st] sol[us] hic magis d[omi]ni d[omi]ni
p se existendi ita cor[am] apud Toletu[m] hic dubitatur p[ro]p[os]i
utrum comprehendant[ur] tam e[st] qua[m] p[ro]p[os]itione in
hoc g[ra]d[u] modo Themistius n[on] et philop[on] agud Tol[us] putat
sola[rum] p[ro]p[os]itione comprehendit sed h[ic] in cor[am] apud Sa
daba. p[ro] lib[er] d[omi]ni p[ro]p[os]itione n[on] p[ro]p[os]itione e[st]. et e[st] d[omi]ni illas
p[ro]p[os]itione n[on] illas p[ro]p[os]itione in h[ic] p[ro]p[os]itione in go p[ro]p[os]itione e[st]
n[on] habeant p[ro]p[os]itione in h[ic] p[ro]p[os]itione hic comprehendit. dubi
tatur e[st] an iste tertius modus sit p[ro]p[os]itione an vero
t[er]t[us] d[omi]ni q[ui]d[am] volunt posterius sed reprobant a d[omi]ni
l. c. c. 3. et q[ui] q[ui] p[ro]p[os]itione hic ingrit p[ro]p[os]itione p se
ha[n]t n[on] q[ui]runt a cogno p[ro]p[os]itione n[on] aut curat
toq[ue] magis existendi resu p se simpliciter hoc n[on] p[ro]p[os]i
sunt e[st] addenda e[st] go p[ro]p[os]itione nec d[omi]ni q[ui] p[ro]p[os]itione
ponat simplices terminas ut ambulans q[ui] n[on] p se
existit p[ro]p[os]itione q[ui] p se existit du[bi]tatio n[on] explicat ambu
lans n[on] p se existere p[ro]p[os]itione vero sic facile colligi
p se p[ro]p[os]itione. Quartus dicendi magis p se e[st] illud

quartus di
cendi modus.

quod ipse in uniu[er]s[is] n[on] p[ro]p[os]itione hoc capite

A3. d. 3. gradu necessitatis suae de universali. 250.

sine & oppositio in qua coniungitur effectus et causa
 extensa quae se eadem effectum ut in generali interit
 a in generalitate in generalitate n. p. se eadem interit colu
 liquet ergo et distinguuntur hi quatuor modi sic aut
 in generali verbu & seu adiacens et si quidem generalit
 et subiecta erit tertio modo aut generalit est tertio
 adiacens et tunc si coniungat effectum et eadem exten
 ad erit tertio si generalit eadem in generali si passione ali
 qua et unig sine sit subiecta, adq. etis et modis p
 se opponuntur ab arte & modis p. autem in generali ab arte
 tunc et quod generalit opponis neutralit n. est in de
 ita ut nega subiecta sit et sine generalit nec generalit et
 et sine subiecta ut aut in generali et hic opponit duobus in
 modis p. se adq. et quod verbu & eadem adiacens generalit
 et accidenti accidentia n. p. subiecta existunt n. p. se
 ut ambulans & hic opponit tertio modo p. se generalit
 modo p. accidenti & quod coniungitur effectus et causa exten
 sa p. accidenti effectus ut homo ambulante corrumpit
 nam corruptio est ambulatio nec ambulatio est
 corruptio. Art. 3. d. 3. gradu

necessitatis suae et uniti

Unite isthic n. accipit ut in philosophis sed illic
 maxime necessitatis gradu q. reperit in oppositio. Ergo ut
 q. sit adaequatum unitati sui subiecti et illud nec ex
 dat nec ab eo excedat duas aut affert artes et
 tunc utis b. ii. et alia 36. prior et uter dico q. prior istis
 ubi et et si sit et p. se et seu q. ipse ut homo
 et unitis rante convenit hoc quod: hoc hoc et n. qual:
 aut q. melius illic et rda sine q. et uter tunc et rda istis

prior istis
utis.

rda istis

A. 3. De 3. gradu necessitatis sive & univ. salu

qdo in quolibet ea so monstrat quasi dixeret 3. gradus
necessitatis gradus & qdo predicatu predicatu & quolibet
contento sub subo & so omni & subo illig pponis
ita ut so inty subu & predicatu n fit aliud subu in
cui priy conveniat rdo ut forlis ratio constituta
tina subu fit ratio rdu qua convenit so predicatu
3tio ut p hoc subu conveniat ceteris oib qby con-
venit et hoc sublato n conveniat ceteris ex qby
colligit so tm eas ppones hic comprehendi q hnt
predicatu convenientibile in subo und in statz dicit
linea quaterq linea & convenit rectitudo itgi n
et linea in casu no ut sic pt & ad unum sed linea
aliqua partis q nate careat cui soli es oi conve-
niat rectitudo colligit rdo hic n comprehendi
ppones in qby predicatu infra superior vel superior
posis & spe inferiori ut ho & scripturus q n con-
veniunt so hoi sed auti. Dubiu in e quoda Antea
dicit p se es quat: ipse id e a ratio dubitandi &
qa in fine a, unitis, posuit hoc duo ut inty se di-
versa & ex ppatio in hoc caput p se replint sumi
so ut opponit ei qd e p evidens rdo ut opponit
ei qd e p aliud (exempli gratia inqt Batig ho p
lit p se n p evidens sed sentit p aliud n p scriptu
p hoc videlicet qd e aut n p hoc qd e ho si ipse
auipiam p se so modo n erunt idem p se & qua-
terq ipse se p se latiq patet et ita sumit in rdo
gradu necessitatis modo dicendi p se ut e geny in p se dicendi
p se fit vero auipiam rdo modo ite omnino
sunt p se & quat: ipse & so et ff gradu p se

Dubiu in

Et

gradu necessitatis modo dicendi

A. 5. De 3 gradu necessitatis sive de univ. sali.

solo separato caleris non convenit sed solo hanc sepa
rato v. s. si huc convenit. interis adde bratis qd
sunt autia go aut respu hois n & predicatu utel hunc
p hoie n impit oco go. me ud argta pz ex dab. ad
primu duto hoies a aut n p se nam illud p se
zphunt pt accipi so ut figure qualescumq primu
sunt interseum sine mate sine fonte qd et sic
ppositio generis d se e p se dno ut tantu signa
principiu fonte qd adequat futio et accipit hie
ab ante hoc aut modo dictae ppones n sunt p se
dices. go aut hoi convenies p aliud sed p negatio
sequela qa ut p aliud conveniat p dicitu futio et
imponi mediu qto aut aliq n convenit futio quat:
ipse n hieo respio ponit aliud mediu p quod locu
veniat qa convenire pt illi quat: ipse impelle
p nonnunqua excludere pt aliud ut qto e mate
interseum et pximu ut hie e ut ad eda p hoi
e futio primu autis eo sensu quo hie accipitur
Subiu tentu e d pponit. n go. qd dant ede et tentia
passiones d futio emanationis uten ptissant ad tentu
gratu necessitatis dant n nonnunqua passiones qd ordines
hnt in futio ita et una immediate fluat ex forma et
fit ead ut alia fluat v. g. ex hoi d p se flure admi
ratiu p admiratiu velle p ad calit. et s affirma
tive ratio sunit qd ead qa oes eius moti passio
nes conveniunt futio et ex eo flunt quatenus ipse
e quamvis una passio puz naa ex eodem fluat

1° p se. 2° 3°

2°

negando
dub. 3.

Rz

De gradu necessitatis sive de uno universalis 252

quod altera p quo nota ex ead. l. 2. d. pponit. ne. Nota
 cuius c. s. duob. modis aliqua pponit appellari pmi.
 ma aut rae cae aut rae tm futu sa rae cae
 s. illa qto inq futu et plicatu n impedit media
 caa qua dmonstret qdcatu d futu sa rae futu tm
 qto n e aliud futu cui pmiq infit qua hinc tte
 tu caa p qua p bety unt pates ee aliqua pponit sa
 rae futu n tu rae cae quamvis n contra nam qto
 ppositio e sa rae cae e ee sa rae futu exemplum
 e do e ritis hae n ppositio tte caa p qua pbari ut
 nimiru admiratiuni n tu tte aliud futu pmiq hore
 ex qh colligit falli eos q hntas ppositos uolunt n
 e unites ex eo q putant ee uera pponit sa ee
 unites cu ea pponit qua fates agens d pmiq pte
 monstret uocat sa ee immediata na fates ubi illud
 pmiu rae cae qua pmiutate sola pmiu pma
 sunt hie uero illud pmiu rae futu d pmiu
 e pafionib. hie conuenit d qoy loquuntur ga fore fo.
 te pnt dmonstrari q fieri n possit nisi tm ideo dnt
 unites, sa sunt d qo ubi n n pnt ee sa rae cae
 alias n possent dmonstrari. Ultimu dubiu e d
 pponit. in qb. pntant pafiones sive sa sive eae d
 dtra constitutina uel d seipis mutuo p si futu ma
 lib auipiaty e unites ut pates si fortit tunc impnie
 e tm reductiue dnt unites ga una passio uel
 dtra n e pmiu futu q ee ultimatu hanc p dnt
 IX Caput 5. quot modis crety una uel et
 quato cognoscit

Dubult

C. 8. Quot modis error circa uti et quoto cognoscatur

Assignata nota utis transit Antea ad ostendendum erro-
res circa illud et inveniendum eius cognoscitur primus error
Error 1us qd aliqua passio alicuius speciei cuius nō est nisi unum
aut alterum individuum tunc dicitur tali uno vel altero in-
dividuo demonstrantes arbitramur nos utique demon-
strare et tunc nō demonstramus exemplum datu Tolety
si qd v.g. inquit demonstrat luna obscurari nempe
hanc qd una est existimans hanc esse primum factu tunc
peret ut eclipsari nō illi inquit ut hanc luna est sed
ut luna est et tunc speculatio error contingit ut aliqua
error 2us affectio in multis inferioribus per gradum superioris qd
ta inominatus est tunc si qd est illis inferioribus demonstrat
affectione putat se utique demonstrare factu nō est illis
inferioribus sed est eorum superioris et inominatus qd
de se demonstranda fuerit passio exemplum ponit
Tolety hoc qd credi in equo hoc et multis aliis nō per se
specificas eorum nec qd alia sunt qui nō est aut qd
predicat in tunc per aliquid eorum inominatu tunc si aliquid
Error 3us Error est qd qd invidens in veru factu uti pōt esse
utique convenit illud auget ut aliqua limitatione ex-
empli quod Tolety est si qd dicitur sententi demonstrat
qd augetur credit se utique demonstrare quod si ui-
venti sententi in augeti sed nō demonstrat nam ui-
vens sententi est pars seu spes viventis et qui loquitur
demonstrat augeti quo ad posterius regula cognoscitur
error 4us qd opponit utem continet duas partes scilicet qd
remittit oib ceteris et illud qd factu conuenit

compositio dicitur
partes. 1. a.

C. 6. qd' dicitur qd' fit ex rebus et p. l.

2da
3a.
4a.

q'libet aut interit ipse fians tunc n. fallit q' n. fit
fise eo modo quo ante fiebat 2da e' qd' dicitur qd'
rit aut mutatur q' qd' fiebat. tertia qd' obliuiscit
nunc illig. q' dicitur perit mediu' p' qd' fiebat n. con-
fione iam qd' fit. anteq' fieri p' fieri ut aliq' fit
in columnis 2da ut res fit salua q' ut n. fit obliuiscit
confione fieri ut conclusionis rati' animo veniat. tto
p' interire mediu' reliq's manentib'. E. n. contin-
gens tunc fit illo q' se salua putat se rem referi
re q' perijt mediu' is antea e' n. fuit p' illud me-
diu' sed q' fit ad p' mediu' contingens p' ignora-
re ad salua e' integra re. etiam p' perijt mediu'
qd' p' illud antea rem n. fuit p' b'at. M. q' quod dicitur
res e' continua tali p' d'ato tandem p' fieri aut
si pereat mediu' e' t' res adhuc fuit tunc ante n.
fiebat p' illud mediu' q' si semel fuit res p' aliq'
mediu' semp' fuit p' illud p' b'at. n. q' si mediu' e'
contingens n. continget n. n. ut se qd' poterit abe-
re ita ut res maneat salua perire. n. huc e'
ide' qd' abe' p' p'lo p' p'hi res erit clara fit huc e'
modis p' mediu' contingens q' p' p'logebruiare
q' qd' geometrizat e' aut t'io geometrizat qd' e' aut
ia q' geometrizare e' contingens poterit ita abe-
re t'io maneat aut poterit qd' fieri ut t'io fit
aut e' t'io ut aliq' salua e' salua e' rati' p' qua
erit t'io n. obliuiscit hanc e' aut q' mediu'
illud ut abe' n. erit ca' ut t'io fit aut. p' l. una
habiam. p' l. has p' lationes impugnant aliq' dubia p' l. ut t'io p' l.

9. A. 1. *U. scia unitatibz p̄ cas ab arte dicitas*
 n̄ attulit quasi d̄ facto possit scia p̄ cas d̄strui sed eas
 attulit ex quadā conditionata suppone et quod posito q̄
 ob. corrumpereb̄ t̄m scia et scia cessaret. ob. ut fierit
 eandem consione sciam p̄ plura media et tunc licet
 periret complexio uniḡ medij in consione t̄m possem̄
 adhuc scire illa p̄ alia media p̄ ex p̄bes q̄ p̄tere
 consumi scia cessante medio sc̄ in d̄ste nam si con-
 sio sit scibile t̄m p̄ unū mediu tota scia periret p̄
 plura media tunc periret ex parte et quod ad scibile
 p̄ illud mediu p̄ d̄st. Dicendum 2do si periret scia sc̄
 Om 90. que ad oia scia p̄ fine dubio periret scia si aut t̄m que ad
 unionem aīe et corporis t̄m periret tunc ex coi et theo.
 * logoru quid Capes q. r. art. 2. n̄ perit scia quantum ē ex
 in separationis aīe a corpore q̄ disputat̄ in libris
 d̄ aīe p̄ hoc loco breuit̄ sic d̄bat̄ in Corp̄. aīe d̄stantia
 inhaerentia t̄m t̄nt̄ p̄t̄e caā corruptionis p̄ et q̄do
 a suo contrario expellunt̄ 2da q̄do d̄fic̄it caā malis
 scia q̄do d̄fic̄it caā conservans sed p̄ separationem aīe
 a corpore nihil horū fit quante est ex in separationis
 q̄ d̄bat̄. m̄ n̄ ē reunit̄ in p̄nente errore q̄ contra-
 riḡ ē scia p̄o nec d̄ca scia sc̄ q̄ ē aīa p̄o nec
 caā conservant̄ q̄ scia conservari p̄t̄ in aīa aboy
 organis corporeis unū colligit̄ scia p̄ separationem aīe
 quo modo mutari in in statu aīe separate fit m̄ p̄a-
 dens ab auxiliis corporeis in hoc vero statu d̄pendeat
 Antea aut̄ videt̄ illi p̄ se si periret scia unū p̄t̄e
 inhaerēt scia quare tollit̄ et quo ad hoc p̄nt̄e oīs d̄-
 fic̄itas ex hypothesi. n̄ q̄ periret aīa periret scia
 Om 90. Dicendum 3. oblivioni et sufficienti caā amittende

Vt: Scia amicitia p[ro]p[ri]as ab arte d[ic]tas. 255

scia p[ro]bat[ur] ex sub. q[ui]a utraque ca[us]a conseruante
causat id quod e[st] conseruand[um] sed memoria e[st] ca[us]a
conseruans scia q[ui]o si illa percat cessabit scia nota Not.
circa hanc conseruacione tunc dari obliuione n[on] q[ui]o nota
tarie relinq[ui]ng[ur] aliu[m] sciendi sed tunc q[ui]o recorda
ri uolum[us] et n[on] possung[ur] p[ro] defectu specieru[m] sensibilia
a q[ui]o dependet conseruatio scie. nota r[ati]o hic illat Not:
e[st] scia actuale n[on] habituale illa n[on] e[st] q[ui]o experiri n[on]
p[ot]est p[ro] obliuione medi[um] et r[ati]o q[ui]a illa e[st] q[ui]o habet p[ro]xi
me[m] p[ro] d[em]onstrat[ur] qua[m] artes hic tractat. ob. 10 p[ro]p[ri]as
p[ro] quos scia conseruamus recipiunt in illis ut in suo
scio e[st] aq[ui]e sunt immates ac ipse illis q[ui]o p[ro]manentib.
illis et si inueniat obliuio scia p[ro]manebit conseruans q[ui]o
obliuio scia n[on] tollit p[ro] p[ro]p[ri]as nobis sufficere illis
in cognoscendo et memorando dependere a p[ro]p[ri]as
q[ui]o si turbent aut euanescent faciant ut illis q[ui]o memo
ria officio n[on] fungant. ob. r[ati]o ut habeat scia n[on] e[st] me
ipse habere cogne[m] p[ro]p[ri]as actuale et p[ro]p[ri]as q[ui]o
adit obliuio medi[um] nihil omny possung[ur] habere scia d[ic]t
ob. p[ro] p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]as e[st] cogne[m] p[ro]p[ri]as ut habeat
scia quato aut hoc fiat d[ic]t[ur] e[st] supra cap. r[ati]o. p[ro] r[ati]o
ant. 8 con. 4.

Ant: Sed ut: scia habeat con
trariu[m] a quo d[ic]t[ur]i possit.

Nota 10 p[ro]p[ri]as e[st] ca[us]a p[ro] qua[m] auidencia inhaerentia Not: 10
obliuio p[ro]t[ur] d[ic]t[ur] q[ui]o. d[ic]t[ur] ant. p[ro]cedenti notanda r[ati]o. Not 20
errore[m] differre ab q[ui]o falsa, falsa n[on] opio e[st] iudiciu[m] p[ro]p[ri]as error differ
tum contrariu[m] uero p[ro]p[ri]as, ita t[ur] ut uideat p[ro]p[ri]as error ab q[ui]o falsa.
aut e[st] iudiciu[m] p[ro]p[ri]as contrariu[m] uero ueni[us] ita ut uideat
at[ur] ueni[us]. d[ic]t[ur] e[st] scia p[ro] contrario habere errorem om.

A. 2. Ut scia habeat contrarium a quo obtinui possit.

a quo obtinuit ita d. Tho: apud coses hoc casus dicitur
sub: cap: 2 q. 4. pbatz cosis ex subeo p quoru cicia sunt
contraria ipsa sunt contraria cicia erroris et scia sunt con-
traria go error et scia sunt contraria et consequenter pat
se mutuo destruere maxime in neutro huius in fit a via
pbatz M ga cicia sunt idem quo ad re in definitis pbatz
-m. ga cationes: ciciales scia sunt hae ut fit cognitio no-
ta certa evidens (illegitima evidentiali ob: a sub:) conditio
vero ciciales erroris sunt ut fit cognitio falsa incerta
incertus pbatz edo pbatz pseudo. et demonstrativus
sunt sibi contrarii p fine et effum sed fines illorum et
effu sunt error et scia go sunt sibi contraria quares quato

qdo fiat error.

Ob. p.

sz

En edo.

fiat in nobis error se fieri ex perturbatione speru sensu
sibilium et phantasmatum his - n. confusis facile dat locus
falsis imaginationibus et apprehensionibus. Ob. p. contra con-
sionem contraria sunt sub eodem genere error et scia n. sunt
sub eodem genere go n. sunt contraria maior pbatz ex fine
contrarietate minor pbatz mo ga scia et sub habitu veritatis
error aut p xime et sub ope falsa generice sumpta se fut.
fieri si contraria sunt sub eodem genere remoto. Ob. edo
contraria dnt se posse appellere sed scia n. fit a quo appella-
latz go pbatz -m. ga ea et vis sua et teste ante ut
n. possit removeri assensu ut fit certz et evidens sz
negando -m. ad pbem sz n. posse removeri scia et assensu
durante cogne actuali medij posse aut aperte hinc - n.
pl. int. venire perturbatione p dicta speru sensu sibilium et apper-
ri ianua a sensu falsis. Dicendum edo scia actuali
et error et extreme contraria et absolute magis distinet
quam error et opo falsa et iterum qual error et

14. scia habeat contrarium a quo destrui possit. 256

Opio vera & bar ga opio falsa et error ite opio
vera et error differunt ut mediu et extremu sed error
et scia differunt ut duo extrema nihil n. magis erro-
ri contrarium & qua qz e certu et evidens at opio
vero e incerta et incuidens cu tm fit & babiliz vera
opio aut falsa n. e ita falsa ut putet nemo vera
ite scia nihil potest magis e contrarium qua qz e
incertu et incuidens ita ut putet evidens at opio
vera cu vera fit magis accedit qua error et opio
falsa cu n. putet nemo vero n. tm difcedit qua
error a scia qz ut illas nota nos posse dividere atqz
illinos in veros qz veru dicunt et falsos qz falsu di-
cunt inty priores numerant scia et opio inty posterio-
res error et falsa opio itaqz hinc aparci qz sub genere
proximior qz e atqz dicens falsu disjunctiu sint con-
traria error et falsa opio ut duo extrema item sub
hoc genere atqz dicens veru disjunctiu sint contraria
scia et vera opinio absolute tm sub genere remotiori qz
e atqz disjunctiuus itly qz error et scia sint maxime
contraria opio aut vera et error opio falsa et error opio
vera et falsa n. sint extreme contraria ex qbz colligit qd
dicendu fit ad argtu illud in post qd dicitur ant: Edo e oppone
contraria qz huc distulim et qz erat vera opo et error
e contraria n. n. contrariant qz pice ut extrema sed ut
extremu et mediu quare n. e vera illa dictio Casus in
dicunt error et vera opo e e contra extrema sub pro-
mo genere opio cu illud n. habeant col nam opio e sub
hoc genere atqz disjunctiuus veru dicens at error cu
falsu dicat n. pt e sub illo genere qz nec sub opo cui
n. n. convenit geny superig nec inferig convenit.

Not:

C. 7 et 8. Quod ostendit ex primis principijs & petuis et utriusq.

In Cap. 7 et 8 quod demonstratio
sit ex primis principijs et petuis et utriusq.

probatio prioris
partis.

Pergit Aristoteles ostendere demonstratio eandem esse quae c. p. duas
ostendit prioris et quod demonstratio debeat constare ex primis
principijs posterioris et quod debeat esse de rebus utriusq. et
de petuis prioris parte probat ex contrariis principijs quae
sunt duae scilicet si aliquot principium non sit extraneum scilicet si
non sit eorum pluribus suis quod si conditio requiritur probat inde
quod non est transcursum de genere in genus id est de principijs
unius scientiae ad demonstrandas conclusiones alterius scientiae ut
si quod conclusio propria Geometriae vellet probare ex prin-
cipijs arithmeticae et confirmat quod extrema et media
demonstratio tota est ex eodem genere aliam esse sibi matrem
accidentia ex quo fieret ut non efficerent scientia quae de se
necesse probat sequela nam media et conclusiones non possunt cohaerere
sibi aliarum scientiarum pro se nisi fuerit et oba sint quadammodo
unum et habeant inter se aliquam subalternationem aut affini-
tatem tunc enim bene potest fieri ut una accipiat sua principia
ab alia adhuc non manent principia propria huius scientiae nota
ex Aristotele et Commentariis in hoc capitulo. Obia scientiarum proprie
se affertur esse inter se pro unius potest esse genus in eorum alterius
aut obia esse species quae per differentiam contrahit genus ut me-
lissa considerat eas propriae corporis naturae quae sunt species
entis ideo unius potest esse res seu essentia et potest se alle-
rig eadem res in aliquo accidente ut arithmetica con-
siderat numerum seu se Musica vero numerum ut seu
notum pro utriusque potest esse obia disparata ut Geo-

Noti:

Obia scientiarum proprie
eius.

Edo

30

qz f. l. r. a. s. i. l. e. g. p. r. i. n. c. i. p. i. s. p. p. e. t. r. u. s. e. t. u. r. l. i. o. 257.

metria considerat quantitate continua sicut: discretas
itaque f. l. r. a. s. d. i. c. i. t. n. o. n. t. r. a. n. s. e. u. n. d. u. m. s. g. e. n. e. r. e. n. t. g. e. n. y.
illud qd. f. i. c. i. t. u. m. o. b. i. a. s. u. n. t. d. i. s. p. a. r. a. t. a. e. a. c. o. n. t. r. a. s. i. o.
mal. ex. e. o. r. e. c. i. d. i. t. q. u. a. n. t. i. t. a. s. f. i. c. i. t. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a.
p. a. s. s. i. o. n. e. s. s. e. d. p. r. i. n. c. i. p. i. a. p. a. s. s. i. o. n. e. s. n. o. n. p. o. t. u. n. t. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i.
p. r. i. n. c. i. p. i. a. c. o. i. a. p. l. u. r. i. b. f. i. s. i. n. t. s. e. n. s. u. b. o. r. d. i. n. a. t. i. o.
q. d. r. e. g. e. n. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a. p. l. a. t. y. n. q. a. p. a. s. s. i. o. e. s. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a. e. s. t.
c. a. s. p. r. i. n. c. i. p. i. a. p. p. q. u. a. m. i. m. m. e. d. i. a. t. e. h. u. i. c. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. g. o.
p. r. i. n. c. i. p. i. a. c. o. i. a. n. o. n. p. o. t. e. r. u. n. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a. p. a. s. s. i. o. n. e. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i.
n. e. c. n. o. n. a. u. t. f. a. l. t. e. s. g. e. o. m. e. t. r. i. a. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. r. e. c. t. a. l. i. n. e. a. e. e.
p. u. l. c. h. e. r. r. i. m. a. q. a. p. u. l. c. h. i. t. u. d. o. n. o. n. q. u. e. r. i. t. l. i. n. e. a. q. u. a. t. l. i. n. e. a.
c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. a. g. e. o. m. e. t. r. i. a. e. s. t. q. u. a. l. i. t. e. r. e. c. t. a. s. e. d. s. u. b. a. l. i. a. e. a. e.
p. o. s. t. e. r. i. o. r. e. n. e. r. o. e. g. i. t. u. r. p. o. n. t. e. q. u. e. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. e. e. e. s. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a.
p. e. t. u. s. e. t. u. r. l. i. o. s. i. c. c. o. n. f. i. r. m. a. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a. i. n. g. r. e. d. i. e. n. t. e. s. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
m. o. n. s. t. r. a. t. f. u. n. t. d. e. o. i. c. o. n. s. t. a. n. t. e. s. t. e. r. m. i. n. i. s. c. o. i. s. q. u. o. n. t. g. e. o. m. e. t. r. i. a.
e. e. e. p. t. e. r. m. i. n. i. s. n. o. n. f. i. n. g. i. t. u. r. s. e. d. u. r. l. i. o. e. t. n. e. c. i. n. e. n. i. s. p. l. a. t. y. c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. i. o.
f. i. c. i. a. n. a. s. i. c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. i. o. e. s. t. d. e. c. o. r. r. u. p. t. i. b. i. l. i. t. e. t. a. l. t. e. r. a. p. r. i. n. c. i. p. i. a.
m. i. s. s. a. r. u. m. d. e. b. e. t. e. s. t. c. o. r. r. u. p. t. i. b. i. l. i. s. q. a. c. o. n. n. e. x. i. o. p. r. i. n. c. i. p. i. a. t. i.
a. u. t. f. u. t. u. r. o. c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. i. o. n. e. i. d. e. o. t. m. d. e. f. i. n. i. t. q. u. o. d. e. a. p. r. i. n. c. i. p. i. a. t. i. n. o. n. e. s. t.
c. o. n. n. e. c. t. a. a. u. t. f. u. t. u. r. o. c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. i. o. n. e. q. u. o. n. o. n. p. o. t. f. i. c. i. i. n. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. i. o. n. e. a. u. t. g. e. o. m. e. t. r. i. a. a. g. i. t. d. e. p. r. i. n. c. i. p. i. a. t. i. o. n. e. e. a. d. i. u. i. d. e. n. s. i. n. c. o. i. a. m. i. n. i. q. u. o. d. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
e. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e. u. s. u. r. c. o. i. u. p. o. r. r. o. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. i. n. c. o. i. d. e. f. i. n. i. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. i. n. i. q. u. o. d. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
n. i. s. a. b. f. i. n. e. e. a. d. q. u. o. d. i. n. f. i. n. i. t. n. o. n. p. o. t. q. u. o. d. f. i. t. s. u. p. p. o. n. i. t. u. r. c. o. i. q. u. o. d. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
n. a. f. i. a. u. t. u. r. u. m. d. i. u. i. d. e. n. s. i. a. b. e. o. i. n. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. c. o. i. e. a. d. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
p. r. i. n. c. i. p. i. a. e. s. t. q. u. o. d. o. b. i. t. u. f. i. c. i. a. e. x. e. d. i. t. e. t. l. a. t. i. q. p. a. r. t. e. s. q. u. a. l. f. i. a. p. r. i. n. c. i. p. i. a. t. i. o. n. e. c. o. i. q. u. o. d. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
e. t. n. o. n. t. a. l. e. q. u. o. d. a. p. p. l. i. c. a. r. i. p. o. t. a. u. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. o. b. i. t. u. a. l. i. c. u. i. f. i. c. i. a. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. i. n. i. q. u. o. d. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
e. t. q. u. o. d. f. i. a. t. i. o. n. e. e. x. e. d. i. t. n. e. c. a. b. i. l. l. a. e. x. e. d. i. t. h. u. i. u. s. m. o. d. i. p. r. i. n. c. i. p. i. a. t. i. o. n. e. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. i. n. i. q. u. o. d. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e.
f. i. a. f. u. n. t. d. e. f. i. n. e. s. o. b. i. t. u. i. n. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. r. e. o. p. l. e. s. t.

pleno p. r. i. n. c. i. p. i. o. p. a. r. t. i. s.

in cap. 8 q. 3.

pr. i. n. c. i. p. i. u. m. i. n. i. q. u. o. d.

pr. i. n. c. i. p. i. u. m. i. n. i. q. u. o. d.

q^o extra sit ex p^{ri}ncip^{is} p^{ri}ncip^{is} p^{ri}ncip^{is} et ulti^o.

alij diuidi p^{ri}ncip^{is} in complexu q^oo si. E oratio
constans cogulay et in incomplexu huiusmodi. E ralte
refur admirabili hic tm agit d complexio tertio
pe diuidi in p^{ri}ncip^{is} p^{ri}ncip^{is} demonstrabile et in incomplexu
bile incomplexu quodo ulteriq^o diuidat et q^oo fil di.

dubiu.

om 10.

Indua quat. hnt eia aliqua p^{ri}ncip^{is} cu alijs p^{ri}ncip^{is}
e^o d^ou^o si e^o in adaequatu^o fult^o et remou^o n^oq^ot
hoc p^{ri}ncip^{is} e^o dubiu q^o p^{ri}ncip^{is} d^ou^o e^o p^{ri}ncip^{is}
p^{ri}ncip^{is} hnt eterna^o connexion^o cu uno quoz^o m^odu^o.

om 20.

Indua d^ou^o n^o posse dari humans^o f^oia d^ou^o p^{ri}ncip^{is}
tinal^o d^ou^o m^odu^o figurato^o quantu^o e^o ex parte n^oq^ot
ill^oq^o posse tm dari quantu^o e^o ex parte i^oq^o rei ita
ut m^odu^o p^{ri}ncip^{is} sit d^ou^o p^{ri}ncip^{is} p^{ri}ncip^{is} p^{ri}ncip^{is} p^{ri}ncip^{is}
ois entitas hnt eia diuersa ab alijs p^{ri}ncip^{is} p^{ri}ncip^{is} p^{ri}ncip^{is}
bilis e^o dista^o cogn^o e^o modo quo diuersa e^o ab alijs
sed entitas indiuidui figurati e^o entitas hnt eia
numero diuersa ab alijs indiuiduis sine ical diuersa
fal^o f^oia sine q^o aliq^o sup^o additu^o e^o gradui q^o e^o
ill^oq^o bilis ex se dista^o cogn^o sine q^o in e^o ex se d^ou^o
nihilis e^o suo modo q^o d^ou^o n^o plus exigit qua
ut dist^o in e^o cogn^o hnt eia rei ita Corp^o ca. 7.
q^o la. ant. 3. q^o aut nos indua n^o possing^o d^ou^o re
p^{ri}ncip^{is} ex imp^ofectione n^oq^o ill^oq^o q^o cogn^o fuit
hanc indua^o distinctione^o unig^o m^odu^o ab alia d^ou^o.

ob.

Antes d^ou^o figurare n^o e^o d^ou^o quodo q^o a p^{ri}ncip^{is}

q^d f^ras sit ex prin: p^rixijs q^d p^r: et utlib. 258.

De infinite p^rte loq^r lo quantum e^t ex parte non
fieri illib^{er} et d^e tali d^e fine quae ab oib^{us} possit arg^ui eo,
modo quo solent humana fua d^e d^eo unib^{us} ab oib^{us} arg^ui
cu^m go indua nob^{is} incognita sint seu rae indua non p^rsu,
ma ea d^e finire ita^{ut} d^e veniant in alioru^m cogⁿo ut fua
unib^{us} rae q^d p^rabile e^t f^rte p^r p^rpetuu^m e^t aeternu^m
iⁿ h^{is} p^r n^{on} f^rta coniunctio n^{on} d^eicati cu^m f^rto sed p^rpetua
existential^{is} unib^{us}. n^{on} putant aeterna q^d fua p^rine fua
fuerunt h^{is} e^t ita h^{is}itas fua fuit in d^eversis in
tuis, indua aut^{em} perierunt fua p^rine e^t sic ito tantu^m p^r
tes potuit dicere indua n^{on} posse d^e finire in eo lapsu quad
crediderit mundu^m fuisse ab aeterno. Dicendu^m tentio p^ro
q^d indua sup^{er}adant nomⁱⁿu^m gradu^m entitatis d^eialis sup^{er} gradu^m
p^rificu^m e^t quod habeant aliqua^m indua p^rite^m uij^{us} p^r e^t
ubiu^m q^dia quantu^m e^t ex parte rei possit e^t fua d^emoni
strativa d^e induis ita nonnulli recentiores apud R^o e^t
coitem rae fua d^emonstrativa n^{on} plus requit qua^m ut sit
rei rae ex hypo: q^d d^eitatis e^t p^r ead^e. Dicendu^m ito
p^ro q^d indua n^{on} habeant nomⁱⁿu^m gradu^m entitatis e^t p^rri
etale n^{on} dari d^e induis fua d^emonstrativa ut d^e p^ro
qa hoc d^emonstris requit duo p^r p^rite^m q^d fua fit in hoc
f^rto e^t in nullo alio rae rae p^ria h^{is} p^rictis
sed sup^{er}posito q^d indua careant nomⁱⁿu^m gradu^m entitatis e^t
noua p^rietate d^eficiunt illa rae rae fua. Dicendu^m
ito quamvis indua habere p^rite^m indual^{is} e^t d^eial^{is} n^{on}
ta e^t d^emonstrabile e^tu nos n^{on} n^{on} possunt hos gradus
cognoscere maxime eo modo quo cognoscunt utia e^t quato
solent habere h^{is} fua d^e utib^{us}. ita f^rte multo in

R

om 30

om 400

om 50

q' dicitur sit ex prin: nens: p'p'nis et ut lib.

locis q' fertur e' 24 in pra atq' hinc absolute solat
dici n' dari sicut d' singlib. quamvis p' babil' sit
Ade ei putasse m'na n' e' demonstrabilia edm
se ga ut dicitur e' fonte uterq' existentiam
sunt quod viduis n' attribuit. Dubiu' edm e' de
re co'firmoru' principioru' Arles. n' reuascendo di.
nisione prin' cipij affert duo principia iustia q' so.
lent teste Sa. in textum vocari duo prin' ipia con.
tradictionis unu' e' negatiu' alteru' affirmatiu' p'ig
e' d' nullo p' id' affirmari et negari potestis q' d' qu.
libet veru' e' id' affirmare aut negare p' horu' prin.
cipioru' ruse nota lo ex Sab. qu. Cato. hec principia
explent posse auipi so fontis e' ut nondu' contracta fut
ad d' terminatu' m'na quod co'ctany uocat in signato ad
e' nihil e' aliud qua' componit' ius illa p'ndua ep.
p'ese in aliquo sylgo exempli e' d' nullo e' veru' id'
affirmare et negare sed hoie e' ait et hoie n' e'
ait e' id' affirmare et negare d' eode' go n' e' veru'
hoie e' ait et n' e' ait edo uir tualit' e' ut contra
cta sunt ad certa m'na q' co'ctany uocat in actu
exerito q' nihil e' aliud quam cum principia im.
p'licite continent' in sylgo ut cu' d' ait n' e' simul
fessitiu' e' n' fessitiu' ho e' ait go ho n' e' simul
fessitiu' e' n' fessitiu' nota edo ex y's d' sylgo

Secunda. ab:

fol:

fol 20

fol 20

fol 20

fol 20

in demonstratiu' aliu' e' ostensiu' q' ex nens:
p'missis simpliciter rem demonstrat, aliu' d' uerum
d' ad impossib' ad impossibile ut in comatu aliq' q' ex una p'missa

quod dicitur sit p[ro]p[ri]a: necn[on] p[ro]p[ri]a et u[er]ib[us]. 259

revera et ex altera ab aduersario contra infert
consona aperte falsa qua dicit falsitate nisi adu
uersario cogat renouate p[ro]ponere aliqua falso admissa
sa. dicitur in 1o axioma negativum n[on] p[ro]nit[er] expressu
se in monstrare nisi in probanda sunt principia
aliqua d[eter]minata aliquid scire q[uod] continent p[ro]p[ri]a
contradictoria ut patet in 1o exemplo supra dato et
hoc fit ab aliqua superiori scia q[uod] p[ro] hac principia
p[ro]bat sciam principia inferioru[m] nimiru[m] a meta:
cuius ut dicit sciam duo illa principia p[ro]p[ri]a
ratio e[st] q[uod] ut dicit sciam hoc. c. sciam utunt[ur] hoc
principia uisualit[er] t[ame]n dum uideat t[ame]n principia
in q[ui]bus quasi claudis dicitu[m] principiu[m] ut apparet
in 2do exemplo n[on] aut ipso expresso in scia n[on]
probat sua principia ut p[ro]bata ea a scia superioru[m]
ei q[uod] p[ro] eam p[ro]bati p[ro]t[er] physicu[m] n[on] dicit idem
n[on] p[ro] affirmari et negari sed mundu[m] n[on] p[ro]t[er] unu[m]
sed plures dicitu[m] 2do idem axioma negativu[m]
ia contractu ad uerba ma[gn]a n[on] solet adhiberi ad d[ic]t[um]
monstrare nisi in uno casu q[uod] e[st] ut dicit sciam q[uod] p[ro]
aliquid p[ro]feru[m] cogit q[uod] utramq[ue] terminu[m] exprimere
ratio consonis e[st] q[uod] si q[uod] uellet p[ro]bare contra aduer
sariu[m] dicitur plures e[st] mundos t[ame]n p[ro]babit unum
e[st] mundu[m] q[uod] hoc p[ro]bato statim cernit n[on] e[st] plu
res. dicitu[m] q[uod] adhibet dicitu[m] axioma negativu[m] ut
t[ame]n 2da consis illud t[ame]n coniungendu[m] e[st] in maiore e[st] p[ro]p[ri]a
mo n[on] in minore u[er]o. ut concludas inqt Ant[ist]o

om 1o

om 2o

om 3o

cap. de proprijs irregulis scientiarum 260

illa qual negavit et sic apparet quado locu habeat hoc
principiu in demonstrata ad impossibile ex eo. n. quod ex
duob: contradictorijs unu fit veru si una pponi n. e vera
illiq contradictoria vera erit exemptu e apud eademe
si is negat aliquod hodie ee illegitimu et velit nullu ee
illegitimu fit pny pny sic nullu ho e illegitimus ut dicit
de act rante e ho go nullu act rante illegitimu dicit
fit rda hoc modo hoc confio in fit impossibilis n. fit nisi
ex impossibili go aliqua pmissio e impossibilis n. minor
go. n. Tercio tandem inferit hoc. n. falsa nullu ho
e illegitimus go hoc eius contradictoria aliq. ho e
illegitimus erit vera in qua illatione virtualit. conti-
netur hoc principiu.

Capit. g. de proprijs irregulis
fiarum.

Antes hic ostendere etiam demonstrante ee
locu irregul. pt aut dividi caput pntens in tres
partes. 1. de irregul. de pny in qualibet sua rdo
de irregul. a sua alienis. 2. de pny in qualibet sua rdo
de irregul. et demonstratore que ad modu argidi quo
ad pny dicit antes in vi sua datu aliqua irregul. sua
lis pbat id ee irregul. et pny differunt. n. tm go
pny fit absoluta irregul. aut fit pny irregul. se
dant pny et principia fuerit go et argones ex hoc
aut confone colligit antes lo qd fit irregul. fuerit et demonstra-
tura e n. principiu vel pny pny pny ex qua aliq.

C. 9. De. Proprijs Irregularibus Scientiarum.

Demonstrat vel in eadem sua vel in eius subalternata
colligit edo t' his q' traduntur in sua sub alternata dispu-
tandū ex principijs sub alternantibus sed n' contra d' prin-
cipijs subalternantibus n' e' disputandū a sua subalternate
ratio e' q' q' irregem demonstrat tm confit subalter-
nantis et principia subalternata n' principia subal-
ternantis colligit s. sciente' N. g. Geometra n' e' irr-
gandū quocumq' irregem nec eum d'bere respon-
dere ad quamvis irregem sed tm ad geometricam q'
sunt principia sunt genera aliumq' sua ita et irregem
nec sed dubitat quid' statos hoc capite dicat et in
suis et demonstra dari irregem in figendi capite
in fine dixerit has e' genera dialectici s' omnis
narijs responfit. apud Tol: cu' Toletus hic in textu
tam sciente' quod dialecticum irregem principia d' su-
mimas sed in hoc discrimine q' sunt irregem n' ut
indifferent' illi respondeat a respondente ita ut con-
cedat vel negat quocumq' malit parte' contradictio-
nis sed ut confessione' veritatis et evidentia habet
et ex parte' respondentis saepe. n' ait Toletus irregem
apertissima ut simul faciam' arguere respondente'
Dialectici aut irregem principia ut illi indifferent' re-
spondeat concedendo vel negando. Dives q' si n' vult
deret a respondente tale principium evidens respon-
det illud posse' declarari tum exemplo tum inductione
aut deductione ad impossibile ac ita d' hui' respondente'
ad confessione' generis irregem quo ad edū q' d' d' d' d'
in qualibet sua dari irregem a sua alienas eorum et

replicas eo qd fit duplex ignorantia circa namq. scia una
 e pura negationis altera pravae dissonis d. q. by infra sa go
 itaq. aliena a scia e qdo resped ignorantie pura negatio.
 nis et hinc fit qdo interrogat aliqua ppositio non qd e. ion.
 haria illi scia sed tra e extra ppositu illiq. scia ut fi.
 qd in loqa pseret utru moty fit aterny ita qdo resped
 ignorantia pravae dissonis e hinc fit qdo interrogat pposi
 tione contraria illi scia ut si qd in loqa vellet querendo
 sibi concedi modu d. p. n. patefacere ignotu has res
 p. s. declarat pntes in man geometria e. p. u. sciat
 non geometria qd videt. e. p. alia arte ut fi. qd in
 Geometria dicit an moty fit aterny p. a. parte geomel
 tica partim n. geometria qd e. d. se geometria
 n. geometria qd e. falsa circa re geometria qd ad. p.
 distinguit scias a dialecticis quo ad modu ang. sine
 quo ad verges in angte ppositas p. qd scias adhibeat
 mediu duplex id e. quod unu mediu e. id e. bis p. nat
 in syllo dialecticis aut saepe utatq. mediu equivo. cuius
 ratio e. qd cu. utaq. p. oes suas ac saepe contingat d. n. b.
 fas scias p. d. e. notabulis uti facile contingit equivocatio op.
 compta e. si dialecticis dicit e. o. ois. unty figura manq.
 illiq. quanda figura poeta alig. q. caninis cum qd dia
 lecticis circa utrumq. d. sciat facile equivocabit p. qd dia
 lecticis frequentis utatq. syllo d. n. b. e. affirmatiue in
 dia. figura in terminis n. reciprois ad d. monstras
 licet utatq. dia. figura nonnunq. n. tra. ides male con
 cludit qd utiq. terminis connectit. b. p. d. n. e. p. caa
 ad equata p. qd d. monstrans utpote. hinc pauciora me.
 dia. faulig. resoluat d. monstras in sua p. n. c. p. a.

91. ~~A~~. De divisione et submersione demonstrationis.
qua dialectica quatuor probatur. quae sunt plura centis.

J. X. Cap: 10. De Prob. demonstris

Pro huius lapidis explanatione duo maxime tracta-
ri solent. scilicet de Prob. demonstris et de subalternatio siam
breuitate quae aliq. d. utraque dicendum est.

Quaestio. a. De Prob. demonstris.

Solutio: mag. d. de Prob. et subm. demonstris

dm
divisio

Dicendum est in hoc apud Aristotelem, totum sub. q. 2. demon-
stratio adaequata dicitur in demonstrat. p. qd. est in demon-
strat. qd. probatur demonstris in hoc ut genus est finitum
syllog. per se. necesse est evidentibus. unde sic licet
ostendi ois syllog. ex necesse est evidentibus. aut per
evidentibus per sead. prima. rationis ita ut cognoscatur ad
causa. rationis aut nisi. mag. est demonstratio. p. qd. si. r. d. n.
est demonstratio qd. qd. est adaequata. d. p. probatur. m. quo
ad. r. d. n. parte. d. a. n. n. dubitatur ubi n. add. h. qua-
re res fit et tunc inferitur. dicitur necesse est sub. n.
est minus ostendi quam illud. dicitur in hoc sub. se.
ostendi n. addit. quare res fit tunc se. n. syllog. n.
eius. se. evidenti. ostendit. dicitur. se. sub. qd. fallit.
ostendit. qd. n. fit. dicitur. sub. qd. est demonstrare.
qd. res fit. a. contraria. ois. est. dari. plures. p. d. q.
demonstris. et. qd. qd. est. a. se. n. h. n. commentatori. qd. addat.
lectura. quanda. qui. uale. demonstrat. simpliciter. fuit. pot. se.
mag. q. n. eo. consistat. quod. duo. demonstrat. se. quod. res.

De dimissione et subdimissione demonstrationis . . . 262

fit rdo pp qd res fit hac opio uidet fundari in eo
q dety qda demonstratio pp qd res fit q n simul ostendit
Dat qz res fit sed hoc fundatu n consistit na demonstratio
n ostendit lo quare res fit sed quod res fit ob talle caa
ut n pt dari demonstratio tm ostendens caa pp qua
confio fit vera ee n simul ostendat confione e versa
rdo ob dat demonstratio ducens ad impossibile sed hac
nec ostendit caa confionis nec caa p effu go constituet
tentia spe rpe .o E hie sermone hic e d speb d
monstris ostensue tm n d speb cuiusuis demonstris
ut docet Cois sententia interpreta e falsis exemplare
spe rdo melig Rubeg q 3 demonstris ad impossibile
aliquid continere caa e p ea ostendere effu ut in hac
sylgo si ho n est discipline capax n est rantis sed
consequens e absurdum go e antecedens sensu n e si
ho n est capax disptae n est rantis sed e rantis go
disptae capax rdo aliquando continere effu ut si in
vertamy priore sylgu tentio nec caa nec effu uis
huality continere sed tm concludere aliq absurdum
nel contradictorium e falsis sponib. aduulfary lo modo
p hinc ad demonstris pp go secundo ad demonstris
qa et similit e zio falsis reductioe pp modu quel
caat ut cu demonstris qa na absurda e q pbat un
ho fit se ut go al effu ex eo n q ho rantis fil seqt
effu iste qz ob contrarium nel contradictorium huius fit
falsu unde si ducendo ad horu contraria nel contra
dictiona qbet confio erit demonstris e modo pcedi

ob. 2o
p

Al A. i. De divisione et subdinitione abstractis

Ob. 30 p. effu. Ob. 31. in demonstrat a priori se fieri ut
Inimicitia tm confuse cognoscantur et n̄ apprehendantur
ut continentes eam cognitionis sed q̄o principia n̄ cognoscuntur
sunt ut habentia eam cognitionis tunc n̄ e demonstrat p̄
q̄ q̄a huc p̄iit ex eam ut eam q̄o dabit sentia spes
Rz 0 e demonstrat q̄a nec obstat q̄ n̄ p̄cedat p̄ effu
vel eam remota quo ad id sufficit n̄ q̄ p̄cedat quo ad
modu quod sit demonstrat q̄a eam n̄ cognita ut eam
quo ad nos se sit vel ut eam q̄o remota vel p̄ modu
ciusmodi effu p̄ q̄o fite loq̄ d̄ demonstrat ut e uisitata
n̄ aut solent principia cognoscere in demonstrat n̄ cognoscunt
fundo e eam passionis. Ob. 4. dari demonstrat quod

Ob 4 res fiat q̄o fiat p̄ q̄o tm ostendit quod et quo tena
p̄ posse res fiat e demonstrat q̄a si aut ostendat qua
re res illo modo, aut tempore fiat e p̄ q̄o. Secunda

Secunda con.
traria quo.

na demonstrat q̄a sine p̄ effu sine p̄ eam remota non
demonstrat nouo aliquo modo q̄o demonstrat q̄a
reijcienda e p̄bat antecedens q̄o p̄cedit p̄ effu
vel p̄cedit p̄ effu cognita demonstrat p̄ q̄o vel p̄ exper
ientia vel ex suis terminis p̄ p̄m̄ erit demonstrat
p̄ q̄o q̄a in cognio ea sit p̄bata erit principiu n̄
habet n̄ demonstrabile q̄o q̄o p̄ ead id demonstrat d̄
monstrat alia cognio erit demonstrat p̄ eam si ead vel
habet n̄ erunt in hisce rebus q̄a tam experientia qual
cognitio ex terminis nisi p̄ se sit nota e fallax si aut
dicit demonstrat p̄cedere ex eam remota contra e q̄a si
illa daret erit maxime aut res p̄ huius passionis

De divi. et subdivisione demonstratis. 263

reppicare sed n' e' cau' remota q' nulla dat' p' se ne
 gando antecedens ad p'be' q' p'cedat p' effu' cognitu'
 p' experientia simul ee' p' terminos suos ee' quamu'
 nis experientia possit ee' edu' se fallax' t'n si multu'
 plies iunctu' ad evidentia' sua' ee' ratione' illu' q' d'
 nit ee' fallax' ad altera' parte' patebit ex' dicendis d' d'
 monstre' p' cau' remota. Biendu' 2do' monstre' p' q' d'
 q' n' subdividi in' monstre' simplici' dicta' q' ostend'
 ut p' q' d' ee' q' ee' in' monstre' p' q' d' t'n ita' cois'
 contra' t'ae: Et colligit' ex' repp' aut' p' m' in' g'ior' i'
 conelusione' quato' aut' subdividi' d' d' monstre' p' q' d'
 rae' diverfi' medij' infra' dicendu' e' ubi' agit' d' diste'
 fiam' partiu' ^{quod} n' sunt' sua' partes' differentes' p' tot'
 huc' monstre' p' differentes' Dicendu' 3. monstre' q' d'
 q' recte' subdividi' in' monstre' q' d' p'cedit' p' effu'
 Et in' eam' q' p'cedit' p' cau' remota' satisq' p'bet' antho'
 ritate' t'oi' fundata' in' t'ole' in' hoc' cap' sed' magna'
 dubiu' e' quomol' sit' illa' monstre' p'cedens' p' cau' re'
 mota' nota' q' d' ex' sub. q' t. r'pl' ee' cau' p'xima' ^{stat' d'}
 ee' remota' illa' q' p'xima' q' effu' immediate' attin'
 git' quinto' discursu' d' cau' r'itis' illa' vero' remota' remota' q' d'
 q' effu' n' immediate' attingit' hoc' modo' vites' sunt' cau'
 remota' latit'ia' int'cedit' n' int' vites' ee' latit'ia' p'xi'
 mior' cau' q' e' vites'. Nota' 2do' tam' p'xima' qual' remota'
 tal' cau' subdividi' in' cau' inad'equata' ee' ad'equata' ad' ^{ad'equata' cau'}
 equata' e' q' in' effu' ee' evertit' ut' parte' repp' r'itis' e'
 q' d' cau' remota' sed' t'n' ad'equata' eode' modo' discursu'
 in' q' d' cau' p'xima' nilis' inad'equata' cau' e' q' in' inad'equata' q' d'

q'

Om 20

Om 30

Stat' d'

q' d'

ad'equata' cau'

q' d'

inad'equata' q' d'

Q. A. De divi. et subdi. demonstrationis.

effe n̄ conuentiū ut in his respu latitiae qan̄ ois
latitia erit occasione nitis eadem, motu ignis
ē q̄ de' caa proxima caloris n̄ tū adaequata nō calor
et aliunt quērit quā ex igne. Nota. g. inadaequata

Not 30
inadaequata m̄
ferior q̄
inadaequata su
prior q̄
adequata inferior ē q̄ supra se continet caa adaequata
ut ignis h̄ supra se caa adaequata caloris h̄ supra se
caā sensitivi, inadaequata superior ē q̄ infra se conti
net adaequata ut aut h̄ infra se caa adaequata de
spiratio n̄o m̄ m̄ r̄u habere pulmones. Et quod d̄
cais p̄ oppositu' illiū ē es p̄ p̄portione' d̄ effe. his

Om̄ q̄to.

notatis dicendum ē. q̄dō demonstratio quērit ex cais
remotis tū adaequatis effectui sine ex yō q̄ effe n̄
excedunt nec excedunt ēē d̄monstrat p̄ q̄ posse
tū nos eam inuentendo facere ex illa d̄monstratōem
q̄a p̄bat confio q̄dō d̄monstratio quērit ex primis et
notiorib. nāa cais q̄ confio p̄ ximis vel q̄ ad su
ximas reduci p̄nt ē d̄monstratio p̄ q̄ sed q̄dō qu
cedim̄ p̄ dictam caa remota ē cuius modi d̄mon
stratio q̄ p̄bat. m. q̄a haec d̄monstratio ve aut caite
ē rite h̄o ē aut caite q̄o ē rite p̄ reduci ad h̄oc
q̄dō ē d̄ferentiu' ē rite aut caite ē d̄ferentiu'
q̄o quod se dicta caa adaequatam p̄ben̄ p̄ effe
D. q. p̄ rite habebim̄ d̄monstrat' q̄a. Dicendum ēto.

Om̄ 50

q̄dō d̄monstratio quērit ex caa remota q̄ ē inadaequata
inferior sine quā idē ē q̄dō effe quērit ex illa
caā sed nec proxime nec ex illa tū adhuc posse
ē d̄monstrat' p̄ q̄ sed tū d̄monstrat' eius modi

n̄ conueni in demonstrat: q̄a / mut: p̄bat: exemplo
 solis eites namq: sunt caa remota e: in fenor reppu
 latitia n̄ latitia nec p̄xime ex nitib: p̄cedit nec
 ex solis & t̄n si p̄bat: in aliqua regione hores solere
 e: latos p̄ hac q̄ ibi sint uites erit demonstratio a pri
 ori p̄bat: r̄do r̄ate demonstratio p̄ q̄d differt a demon
 strat: q̄a q̄ illa p̄cedat a priori hac a posteriori sed
 q̄ p̄cedit a caa p̄ dilla p̄cedit a priori q̄o r̄da pars
 conp̄ionis p̄bat: q̄a cu hie effy n̄ tm ex hac caa p̄ce
 dat n̄ poterit conueni cu hac caa v.g. n̄ poterim
 diuere ois latitia uerit ex nitib: in hac regione
 e: latitia q̄o uites. Dicendu: Sto q̄d demonstratio p̄ce
 dit ex caa remota q̄ e: in adaquata e: superior
 n̄ e: demonstrat: p̄ q̄d si demonstratio fit affirmat
 iua p̄bat: caa demonstrat: p̄ q̄d e: talis ut
 ex illa necnis colligat: effy sed ex caa remota in
 adaquata superiore n̄ colligit: necnis effy p̄ uia affi
 matiois q̄o n̄ e: demonstrat: p̄ q̄d p̄bat: m. exem
 plo n̄ aut e: caa remota et in adaquata superior
 reppu respiratiois hic n̄ p̄t dici n̄ aut q̄o respirat
 consequent: n̄ e: caa ex qua necnis p̄manet effy sed
 addendu: erit aliqd: auti q̄ e: habere pulmones di
 ces utnu: salte fieri possit p̄ uia affirmatiois d
 monstrat: q̄a p̄ dilla caa p̄ negatine n̄ e: in
 demonstrat: q̄a e: p̄dicatu: in q̄m f̄is utiq: posse
 coniungi subo sed hoc n̄ fit in illa demonstrat: p̄
 uiam affirmatiois q̄o n̄ p̄t e: demonstrat: quia

Tom 6

A-2. Ut abstractio fit generis analogum vel univocum.

Em⁹ Dicendum est quod demonstratio procedit ex causa remota proxima
ma consuetudine applicata per unam negis quod solent fieri in
eade figura ut cum dicitur de respirans est aut paries non
aut quod non est respirans tunc est non fit demonstratio per quod sed
tunc demonstratio quia per pars probatur inde quia negatio quod est in
propositis non potest nisi in principio dicitur causa alterius negis
quod infertur in consuetudine causa non demonstratio et effectus indicat
positivum quendam influxum quod in rege locum non habet di-
ces si consuetudo huius dicitur demonstratio non procedit ex quod
miseris ut ex causa quanto ponimus tunc demonstratio
ex causa remota ubi non causa non est ibi nec est causa
remota sed cum habeo hanc demonstratio non huius quod causa
remota ideo quod experientia aliqua coalitum in hoc de-
monstratio negativa sed tunc ideo quia malum est ex se est
causa remota. Ant. - 2. ut demonstratio fit generis
analogum vel univocum.

Em⁹ Ad demonstratio quod quod est generis. Dicendum est per quod quod
probabiliter videtur demonstratio est generis univocum probatur
quia si est generis analogum aut est attributis aut propor-
tionis sed neutrum est, non oportet quia non fit isthuc con-
paratis inter terminos quod termini sunt ad analogiam
oportet non attributionis quia una demonstratio non est talis
per ordinem ad aliam demonstratio cum habeant media inter
se tam diversa nam per principia demonstratio per quod
innituntur ultimam habent principiorum principia
vero demonstratio quia fundantur in experientia secundo

Ita ut uidebimus huc monstrum generant a seculis
 spe istos contraria sententia habet apud co. ^{Contrarii}
 hoc c: q: 1a ar: 2 ad ultimum et a pauli Veneti et
 themistij eorum angla potissima sunt huc mu. Ar.
 tes d'finiens monstrum ea d'finit e' s'p'gu quom.
 dat ex priorib. et notiorib. naa ac taig' conponis sed
 ita conuenit simpliciter monstrum pp qd e' s'p' qd
 monstrum qa qd ex mente Antio' monstrum e' tm
 gny analogu qd allata d'finit n' e' genericu sed spen
 cipia tny conuenire monstrum pp qd d'finit n' d'mon
 stris qd e' demonstratio pcedens ex renyis et euidenti.
 qd n' tm continentib. ead' ead' conponis ut qd his
 duabz spen. similit' conueniat qd qd abstrahit ab utra
 q' uniuocum dicendum erit qd n' e' s'p'gu constans ex
 renyis et euidenti. nec obstat qd qd notiora naa e'
 simpliciter notiora e' monstrum pp qd fauere sua
 simpliciter nob. aut notiora e' tm notiora naa qd
 e' monstrum qa fauere sua s'p' qd hic n' mag' leu
 quendi n' s'p' ostendit analogia sed tm una spem
 e' potantio e' alia qd hic ulterio concedim' tm an
 qtu e' qdo duo qda ita se hnt ut unu possit in
 aliud commutari signu e' qd n' differant sub genere
 uniuoco sed monstrum qa et pp qd pnt in se mutuo
 commutari qd pp in pntes in diste naa huc d'mon
 stris tm malit' in se mutuo conuertunt n' fortit'
 ita ut. tenni retineant id' officiu in posteriori d'
 monstrum qa habuerunt in prioribus aut qda sint

Rz

Ut: aperijs conatu in distae qd est pp qd spe differant. 266

q. d. eum consione p dicitur ee eius de spei et differre
duntaxat secundum M. et m. clausite sicut remissior et
interior calor pbat huc opio qd a diversis caus
aquis p qveni ne idem spe effy sed monstris qd
est pp qd sunt ead equosa qd pt ab yis puenire idel
spe effy sine aperijs t consione pbat. M. qd ca.
lor sine p dicitur a sole sine ab igne e eius dem
spei pbat. m. qd tunc ead aspectu equosa qd spe
differunt ab effu suo sed iudicium in consione pp
qd differt spe a iudicio pmissam iudicium. con.
sione qd p mediu et ex habitu sine iudicium
principioru sine medio et p habitu principioru
et idem iudicium in consione qd reg fit i p mediu et
iudicium pmissam p experientia qd iudicium consione
puenit a calis aquis pp dicto M. si n. ead aq.
usa n. adequat effu sine si n. conuentat in effu
vera esto M. si aut adequat falsa e ad pbem M.
p nec igne ee ead adequat calor nre sole ut
calor ab utraq. ead pt p duci aliter aut se res he
in p fenti na monstris pp qd e ead adequata
aperijs illiq q habet in consione monstris pp
qd si pari modo pmissa sunt ead adequata
* in monstris qd aperijs consione qd aut unq a
fely n. ht p ead utramq. monstris pbat rdo ab
ipso rubes atq. specificant ab alijs sed hic e ide
obu nimiru ead consio qd atq. sine iudicia erunt
eius de spei p M. ee vera qd atq. specificant

R

A.4. Ut: absentis habitus p̄ demonstrat̄ ga generet ha
ab obis fortibz sumptis falsam d̄sumptis malit̄
fortibz aut hic n̄ ē idē ob̄ in requirit̄ r̄st̄ua
media unū ut ead̄ alterū ut est̄ a medijs uero
auipit̄ ob̄ suam r̄cem forte.

Aut: A. Ut: absentis habitus
p̄ demonstrat̄ ga generet habitū d̄uersū.
at absentis habitū d̄ eod̄ ob̄ p̄ d̄mon.
str̄ p̄ qd̄.

Vidim̄ aut: procedenti d̄cas p̄e d̄uersas d̄mon.
str̄es circa idē ob̄ facere in nobis d̄cas p̄e d̄uer.
sas absentis hoc aut̄ aut: pet̄it̄ ut̄m̄ d̄cas d̄isti asu
d̄cas sicut̄ sunt d̄uersi p̄e ita p̄duant̄ d̄cas habitū
p̄e d̄uersas. Dicendū ē in p̄. q̄. absentis habitus
p̄ demonstrat̄ qd̄ et̄ ga circa idē ob̄ parere habi.
tū p̄e d̄uersas p̄bat̄ qd̄ d̄cas alij p̄e d̄isti p̄du.
cunt habitū sub illa r̄ce forti sub qua ipsi actus
tendunt in p̄m̄ ob̄ tunc ē habitū sunt in p̄e p̄e
d̄isti sed actū harū d̄uam̄ d̄monstr̄ionū sub illa
d̄uersa r̄ce forti p̄ducunt d̄cas habitū qd̄ habi.
tus sunt p̄e d̄isti p̄bat̄ M. ga habitū eod̄ modo
specificant̄ ab obis fortibz sumptis sicut̄ actus p̄bat̄
m. ga hi actū inclinant̄ hōm̄ ad facile cognoscendū
ob̄ sicut̄ dixi cognoscunt n̄ n̄ p̄nt̄ alij inclinare.
Verū p̄ senta opposita sunt p̄raua arḡta p̄m̄ ē
plus requirit̄ ad d̄uersit̄e habitū quā ad d̄uersit̄e
actū qd̄ licet̄ actū sint d̄uersi p̄e in n̄ idē habitū
erunt d̄uersi p̄bat̄ antec̄ens qd̄ habitū se t̄t

tm.

St. / o

bitu diverso ab usu habito de eodem p. 11 qd. 2 67.

ad alty sicut se fit potentia ad habitus in eadem
potentia receptos sed potentia ita constituta e
ut fit eiusdem spei et tñ concurrat ad oes habitus
spei diversos modo in eadem potentia recipiant
se negando antecedens ratio e qd habitus et alty
hnt eandem ralem fontem ad ptem se e differentes
inty habitus et potentia nam potentia in ex ppaia
rae fit quoddam instrumtu et virtus operandi per
plures habitus unitiq quoddam etu fit n tñ seu ralem
male sed et seu forte q eois ratio fontis parti
cipat ab oib habitib ab eadem potentia dpenden
tib. ut potentia illthina e radix oiu habituum et
illthina sua e finis habitus principioru et
et sua rae fontis plus n postulat quam oia illg.
bile q requirit ab oib habitib. illthinis e p ppaia
ponit in oia alia e ratio in habitib. et actib. hi
n se mutuo seu rae forte n excedunt ac pnt pty
n requirit ad diversitate specificat habitus qual actus
fontis si ex dictis absentib sequerent disti habitus tunc
illi absentib nunqud possent ee in eadem sua sed hoc e con
tra Antel pbat m qd f. ent in eadem sua deberent ee
alty eiusdem sua sed n sunt in seu nos sint rae et
effy diversaru fuerunt pbat. m. qd stales mult eius
de sua ee ingere principia q effy et regredi a suis
ad effy q distoym. nam bene seqt q n possint
in eadem sua singulii et q fit unus habitus q n e gtra
Antel n aut seqt q n possint ee in eadem sua

27. A1. Quid sit subalternatio.

aggregata ex plurib. suis partib. q. sunt contra
Ante q. n. null. aliud quod eiusdem finis aggre-
gate officii se cognoscere passiones ubi p. prin-
cipia se contra.

Quaestio. 2. de subalternatione
fieri p.
lat: 1.

Quid sit subalternatio.

Considerando solum et nudum vocabulum subalter-
nationis in genere potest dici ut notat Rub. c. 10. q. 7.

quoduplex est illa scilicet alteri subalternari q. quodcumq. e. subalter-
natio.

1°.

uno quod modis unum e. sub alio tot modis possumus
dicere una scilicet alteri subalternari /o. igitur
scilicet potest e. sub alia rae finis q. una versat circa finem
ubi in ordine ad finem alterius sic subalternatur bene factus.

2°

in equo ubi rae versat circa finem ut equitatis prae-
ultra equum negat id rae principium q. non ul-
aliqua tunc principia unius finis p. ab alia sua fi-
ne tunc demonstratur ostensum finem p. inductionem ad un-
posse sic subalternatur medicina geometrica ut mult. fi-
ibidem q. hoc principium medicine includere velat d. f.

3°

scilicet unum quod longum ostensum p. ab geometria
q. latera unum in magis a se distant tandem coniu-
quum q. rae sub illa d. alteri subalternatur unig
futu continetur a futo alterius finis ita quod pars
sua subalternatur toti finis ut tractatus demonstrat

Quid sit Subalternatio.

268.

Toti tractatui & modo differendi: considerando aut
 subalternatio totales et propria ut iam ab autoribus acci-
 piuntur sicut et ut sit usum in suis ita dicitur subalt^{er}atio a Soares .d. / a .s. .n. .at. sua subalternata al-
 teri e & centralit^{er} seu necis ab illa pende^{re} in ea sua
 effecta ita ut ea sua effecta n possit nisi coniungat
 sua subalternati et ab illa accipiat eundem prim^o
 cipium: ut aut una sua sic ab altera dependeat in ea
 sua requirit tam ipse qua sub: locus utatis duas con- ad hoc e conter
 des quae in R. ad unam veniat, una ex parte sub^{er}
 altera ex parte principium, conitio regita ex parte
 sub^{er} e ut obu unig sua sit idem in obu alteri sua
 ita in ut sub^{er} subalternata addat d. f. ad aliquos aut
 dent ad sub^{er} sua subalternatis quae auidentalis dif-
 fra mea entis sit p auidens se hinc ad obu subalt^{er}
 nantis mea aut subitio sit p se sine ut sit ratio
 fontis neppu sua subalternata et faciat sua ab oib alijs
 differens ut linea uisualis addit linee hoc auidens q un^o
 parte numeru sonoru numero hoc auidens ee sonoru corp^o
 sanabile corp^o hoc auidens sanabile ita in addunt hoc e
 auidens ut uisuale contrahat linea ad spectivum q subalt^{er} nat^{er}
 geometrica sonoru contrahat numeru ad musica q
 subalt^{er} nat^{er} arit. metice sanabile contrahat corp^o ad
 medicina quae subalt^{er} nat^{er} diffie p spectivum x uis^o
 derat linea ut uisuale musica numeru ut sonoru medici-
 na corp^o ut sanabile atq ex hoc ordine recte colligit citat^{er}
 n sufficere ut oia suaru subordinentur tanquam yerg & p^{er}

ad hoc e conter
 la. 2.
 ma qd.

A. 2. Ut: detur sic totalis subalternata.

Rz

ad physicam et eandem ratio videtur in alijs subalternatis et
in subiecto t. c. cuius evidentia continetur quam supradicta subalternata
nata subalternati explicita posse considerari vel per se vel
in ordine ad obiectum suum subalternatis si tunc se spectent
vel ad alia sua si in ordine ad obiectum suum subalternata
non in pertinent ad alia sua sed propria constituit eam
subalternata exemplum dat sub. si sonorum solitarie auri
aurei et tunc se spectat ad physica si vero illud est auri
propter ut conuenit proportioni numerica pertinet ad nu-
merica et tunc attendit proportionem soni unius in alio non enti-
tate physica unde distinguitur M. nam si quaevis sua
constet ex obiectis diversarum suarum sub eandem fontibus
transcat si constet ex obiecto unius ut matris ex obiecto alte-
rius ut fontis illius matris negat. Dicitur sua ad unum obiectum
pertinet ratio fontis subalternata et dicitur principia subal-

Ob.

Rz

nata quod erit illi subalternata et quasi tunc dicitur unum vel alte-
rum subalternans nec reliqua unde neque huius absolute dicitur
minori subalternata maxime in subalternata non attendat in
si ad obiectum subalternatis et aliarum suarum nam Musica non at-
tendit ad ea quae dantur ab ^{physica et entitate soni} arietibus et proportionem soni
quae sunt ex numeris. Ob. 3. si daretur subalternatio tunc compositio
subalternantis deberet esse principium subalternatae sed non est quod
dicitur in quia subalternata addit nouum in sua euidentia subiecto
suae subalternantis ut in principium hoc subalternata melius
dat dicitur auidentia probat quod a subalternante quae abstra-
hit ab illo auidente ut dicitur. appertina considerat obiectum
ut visibile et sit principium quod videtur sub minori ergo
minori videtur per geometria nihil sit in visibilem non quod dicitur
bit hoc principium quod sua subalternans non dicitur principia
subalternata et maxime appertinet videtur acceptum et in propria

Ob. 3.

Rz

A.3. Verum, scia subalternata intra proprios limites 2 70
abstractiore sua p^o alternatis consideratu sed quatenus au-
p^o determinatu & applicatu ob^o fontis scia subalternata
id e^o ut conuenit e^o illi accidenti q^o subalternata adfit
ob^o subalternantis ita xxi. q. 9.

Ant. 3. ut: scia subalternata intra
propriis limites utaq^o demonstrare p^o q^o
vel quod fit.

Nota 10 n^o pot^o ee dubiu q^o scia subalternata beati^o Not 10
ad subalternantis utaq^o demonstrare p^o q^o ut suas conclusiones
demonstret tm q^o p^ocedit anteculu utnu subalternata scia
id pot^o ee si sibi reliquat e^o utaq^o suis tm principijs seu
loquendo principia subalternantis, nota e^o nos loq^o posse Not 2.
vel d^o demonstrare conclusionis vel d^o demonstrare principioru
q^o reperiant in subalternata. dicendu 10 cu^o Co^o q. 2 ar. 2. Em 10.
si loquamur d^o principijs subalternata ea principia a
sua subalternata demonstrari demonstrare q^o res fit a sub^o
alternante q^o q^o res fit e^o contra nonnullas recentiores
ibide^o scia subalternantis quo ad p^oncip^o d^o p^oncip^o n^o e^o dubiu
ut patet q^o q^o d^oichis nulla scia pot^o cognoscere sua prin-
cipia demonstrare p^o q^o si illa principia n^o sint ulteriq^o d^o
monstrata in illa scia seu principia sua subalternata n^o
sunt ulteriq^o ostenta in abstractendo a principijs sub-
alternantis sint 10 q^o n^o pot^o a subalternata demonstrari
demonstrare p^o q^o sed tm q^o cognoscendo illa principia
+ experientia e^o s^otu. dicendu e^o quomodo principia Em 2
illa n^o cognoscant a subalternata intra suos limites scilicet p^o prin-
cipia subalternantis posse tm cognosci ut certa et euidentia ex
n^o tm teneri fide humana quatenus nimiru ideo subalternatq^o
uenerit ea ee certa q^o ea audiatur a p^oceptore ee certa vel

Utatur demonstratione pp qd vel qd fit.

fiat in genere ea pbari a subalternante quamuis ipse
n̄ fiat ipsa pbe pbari qd principia huiusmodi pnt a sub
alternato cognosci ut ead illic effy quem demonstrat p
dictas caas 2do pnt cognosci ut priores naa qual contra
tentio qd auctente experientia et comparatione ead et
pmissarum in effu pt augeti in nobis cognitio ita ut fiat
evidentior sicut docuimus supra ex Cabarella et pmi
cipijs. dicendum tentio cum paulo Veneto et foto sitatis
apud sub. q. 9. si loquamur de confionib sua subalternata
ubi demonstrat pp qd pbari auctis ibide a pbeo atten
tis tunc e demonstratio pp qd qd p ead clare cognita
tendit in effu clare cognoscendum hoc pt fieri subalt
nata qd pt ubi demonstrat pp qd pbari. m. ut aliqd ten
dat in effu clare cognoscendum q ead clare cognita tm
sequit effy ead huius effy clara cognitio huius effy quam
uis n̄ ita ut n̄ possit ee clarior hac oia respiciunt infra
subalternata est n̄ pt ee dubium et Edo facile ostenditur
qd principia subalternantis n̄ sunt pxima principia ne p
confionem subalternante in antedat confio subalternatis qd sub.
alternata habebit pxiimū principium sua confionis in de
confionem subalternantis uno n̄ pt ee negari haberi ead in
subalternata et 2do et quo videty ee difficultas supra
pbatu e in 2da confione sed dubium hic arit quoto
applicandy fit Antea dicens hoc capite ad subalternata
ptinere scire qd res sit in subalternate uero scire pp qd
res sit na si subalternate e scire tm qd res sit n̄ habe
bit demonstrat pp qd et suis confionib dicendum e qd qd
in Coiff. q. 2 anti. 3. qto Antea dicit subalternante.

Im. 3.

pbar.

Om qto.

12 et 13. Ignorantia pura regis et prava dispositio. 272

aut indigent reductione ad prima rda confisio e dari
ppores ~~negotias~~ immediatas easque receper nos d illis
egimz capite rdo tractantes d pndijis immediatis

In Cap: 12. et 13. Ignorantia
pura regis et prava dispositio.

Postquam explicuit Antea sylva q parit sua explicat
cap: 12 so sylva pseudographu q parit ignorantia ut ea
utbare possimz cu fuerit necesse ~~at~~ hanc occasione
explicat qd sit ignorantia prava dispositio et pura ignorantia pura
regis. ignorantia igh pura regis e qto qd ignorat re ^{regis qd}
ritate nec e imbutu contrario errore ut qd infans
ignorat phia ideo tantu qa ea n didicit. ignorantia prava dispo
prava dispositio e qto qd n tm ignorat veritate sed ^{ines qd}
e imbutu e contrario errore et sentit contrarium
illi confisio ~~quo~~ qual docet sua, ut si qd male do ^{huc exlep}
chy putaret loie e n rite hanc ignorantia exlep ^{simplex qd}
e alia simplex et sine sylva arguta ut si qd autho
rite pnia ul falsa experientia exemplo aut consue
tudin indubz absentibz erroru ut si qd putaret in
iurias pminatas auctorite et mandatas qa hoc
vnde vitz fieri ea hanc vocat Antea fieri p simpl
et longum id e simplex iudicium alia habita e ^{aliter d sylva}
sylva qto qd p falsas pmissas absentibz erronea confisio
dmas nentia rdo docet p 12 cap: quodo fiat igno
rantia prava dispositio p sylva circa pones immedi
atas in 13 aut cap: quodo fiat ignorantia prava
dispositio circa pones immediatas d qby p consue
tulez in ~~in~~ textu.

C 14. Ut efficiente sensu debeat officere sua d' obo illig sensu.

IX. Caput 14. utrum efficiente sensu
debeat officere sua d' obo illig sensu.

Quod hic dicitur si aliquis sensu defuerit in aliquo talen
nemis habiturum ignorantia illig rei q' est illo sensu
percipienda quoniam vero multu exagitat, hoc dicitur con-
tra ito diligentig examinanda e' tota lo ex toto n'
ea sermone d' eo q' sensu aliqui habuit et dicitur hui-
bitu amittit neg. n' dicitur ee pe q' talis habere
possit sua d' obo illig sensu cu' illud sensu potuerit
percipere antequa eo privaret, sed tunc sermo e' eo q' pri-
vatus e' aliquis sensu a natiuitate v.g. utrum exog a na-
tuitate possit auerere sua d' celare. nota rdo v'p' eide

Not 10.

Not 2.

notis modi existon
di in sensu 10

20

30

40

Not 30

30
notis nos
notis fure 10

20

et sub: variu ee modu existendi in sensu 10. n' si aliqd
ee in sensu p' suos est et hoc modo sunt spiritalia
Dei et Angli 100 p' aliq' sibi simile sic ens raris e'
in sensu p' illud ad cuius similitudine conigit. tertio
q' suas partes sicut mons aurey p' m'p' aureu et m'p'
montem. 4to p' seipm ut sunt accidentia composita
q' p' se obijungunt sensib. Nota 3. q'libet accidentis aliqd
posse fieri 10 vnde ee q' p' prius conceptu q' cognoscim
res sine comparatione ad alia sed ut in se sunt attri-
buto 10 form' raris sicut se sic cognoscim' sensib' hui' con-
ceptus q' cognoscim' res in quada comparatione ad alia
n' attri'buto eoru raris ut in se e' sic cognoscim' p' pri-
etes diuinas p' modu nostram p'ntu n' aut cognoscim'
mg in finit' dei aternit' et cetera attributa ut

Ut: efficiente sensu debeat officere sua d'obis illig sensu sensu 273

in se sunt pfecte nota eto rphintu sua a nobis ac
gru so quia inventionis quo ipi p pno studio y nos
ylos sua auerim. eto uia obtrine sine representatio
nis quo alteru magisterio d'pimy his notatis dicendum
to ut su. d'ficiantib. oib sensib. a naturitate impofte i
naalib. sua auerere tam uia doctrinae quod inventionis
cu n nihil fit in illitu nisi pny fuerit in aliquo sen
su si oes hi d'ficiant nihil poterit cadere sub sensu conu
sequenter nihil e in illitu. Dicendum eto d'ficiante
uno sensu possumy beneficiu magistri auerere sua d'obis
illig sensu quo pnuati sumy supponit tu sensu auditu cu
n fit fundata doctrinae q magister auerenda si ille
d'ficere totu magisteriu corrueret qbat confio experien
tia nat regere unty caci q euaserunt maximi phi et in mult
tis suis ex celluerunt q aut subeg adit posse beneficiu ma
gisteru aliquid fuit oba suig sensu carer q pnois conceptu
ualde dubita nam so pper p'obta ab uno sensu n'ot qu
ducere p'p'iam alteru sensu sed ut q' possit formare
ppriu conceptu d' re requit p'p'ia illig sensu q' si
careat sensu aliquo n poterit habere ppriu conceptu
illig oba sed coem quenda' eo modo quo spiritualia conu
cipimy in d'ar alioru. dicendum tentio d'ficiante sensu
aliquo n possumy ppriu inventionis auerere sua p pnois
et d'istos conceptu d' obis illo unig sensu pnuati sumy
et hac se mens fatis hac capite qbat confio q' d'ficiante
nisi uq. n possumy colorem lucem p'p'ium et similia
nisi oba conuipere nisi ad modu alioru quoru similitu
tine consequent n poterimy habere capite q' p'p'ia conu
capty uno in p'p'ia abyt quods p' capty d' colore indi

Not. 4. rphintu
nos sua auerere
70

Em 70

Em 71

Em 70

C14. Ut deficiente sensu debeat deficere scia

ob. 10

case si n. queras ab eo q. sit d. fna albi et nigri nihil
ex pna inuentione seu pnis conceptus explicabit
qbat. 200. confio frqto allato circa fine prioris confio
nis. hac Aulis doctrina sic explicata facile id erit
angtis contra allatis respondere primus e habita cogn
primorum principioru possumy facere d. monstres cir
ca res utro sed q. fieri ut habeamy cognem illoru fi
ne si pccenti cogni sensitiua q. etiam si q. careat
aliquo sensu poterit tñ ad huc habere scia d. ois illig
sensu qbat. m. q. oia prima principia sunt nota ex
suis terminis e. quamuis cognosci possint p experien
tia tñ n. e. necesse e. in sua abstracta. a singularib.
circa q. uersat experientia q. negando. m. ad pben
p oia principia e. nota ex terminis ita tñ ut p
ciferit aliqua cognitio q. qual possit apprehendere illas
terminos pnis conceptib. e. scire q. sit illa res p
terminos signata si n. n. pccerit cognitio sensitiua
aut omnino in rei cognē uerise n. poterit aut fallere

ob. 2

n. p. pnis concepty. ob. 200. d. fici. ante d. g. usq. ad
huc sunt dua uia cognoscendi colorem / o. si q. cad. cogni
scat coloris q. e. temperamenti primaru qualitatu p
goris caloris siccitatis humiditatis quas alijs sensib.
pt. percipere q. n. tñ cognital. cad. facile cognoscit e. eius
estus tñ si q. audiat a magistro optime n. uia col
ris e. eius pncipatu q. d. fici. ante aliquo sensu n
pncipatu q. sua circa ois illig. sensu p. eiusmodi
hanc habere q. e. posse aliquam notitiam coloris ut argu
ostendit sed n. habebit eam p. pnis sed q. e. e. conceptus
e. p. comparatione e. sicut d. ai. alia colorum con.

Rz

ejus est forte ut remissu calorem et frigus vel aliqd sim
milit adde qd hic loquamur de comparatione sua
prial inuentione in tra angust loquaty d magisteris.

Ob. 5.

Ob. 5. ideo seu nos requit passu alicuiq obli int q illum
meriamq in cogned illibina illy obli sed n e neupse
ut obu p se cadat sub sensu qo poterit cadere q ali
ne q cadit sub aliu sensu consequent d ficiente uno sen
su poterit haberi cognitio d illy obli pbat. m. nam ha
bens cogned d deo angelis et q p se n cadunt sub
sensum qoere videt sub. negando. m. ad pbem 22.
nos d deo et angelis habere sua imperfecta et q
conceptu coes n p pmiss et distos d qbz hic loquamur.

q

XX. Cap: 15 et reliqua usq ad 26
De Unitate dmonstris et congratis suaru
int se.

Capite 15 ostendit Artes n dari pressu in infinitu
in dmonstris qo cantu sa principia reliqs capitib.
comparat suas int se quo in unite d uersitate con
tine sufficiat aut nobis unitate et diuersitate explicasse
na d certine et euidencia e r dictu e.

Quastio d unite et diste suaru.

Art: imo uni fit sumenda unitas suaru.

Ut intricata hanc dispuat faciliy expdnamy nota ex
Caib. ar. 10 p 4. 3. d habitib. q. 4. et nos in allegame, plex obum
nis diximy 3plex et ita sum d male et d res su male qd.
se sumpta ptem e obu forte qo diuidit in eadem forte obu forte qd
q. et ead forte sub qua. ratio fortis q d ead ff qual obu forte qd
sua conspicerat obu male, ratio forte sub qua est cau forte qd

Not:

In rae qd dicitur obui alicuius scilicet n' ee mual
 fupibile. Sed tm illyibile qd licet quantitas con-
 iuncta fit auidenti b. fupibilitib. considerat tm quasi
 n' ee illis coniuncta sed quasi q se existere ut
 dicit subeg et hanc attribunt mathematicis. qd
 uocant atq' h' ab ai ma' re et rae qd e dicere
 alicuius scilicet obui n' ee mual ut fubstat auidenti b. fup-
 fub. nec ee quantitate e hanc attribunt metaphi-
 cuis obui e rae qd ut h' ee in genere nec e mual
 fupibilitis nec quantitas. Dicendu fo fiam unitate et
 diuerfite tal generalis quid fpecifica ut fatis d'atrina d.
 fumenda ee ex diuerfo obui generis ut fpecifico colli-
 g' ee fo d' aia + fo. et rae d' aia textu trigefimo
 tertio ubi dicit fatis p'ny agendu ee d' obui potentiaru
 et habituu quid d' potentijs et habitib. eo qd p' obui cui
 p'ant fub rae ee aia dicendu rae ee conff. hic q
 unica ant: fo unitate et diuerfite fiam ee ee recipienda
 ee f'ife ab obui mati p'bat qd qd unitate ee ee
 diuerfem ab alijs reb. et unitate ee fpecifici p'p'rii
 f' m plurib. conuenit quado p' illud a plurib. erit
 diuerfem fed obui mate p' ee ee plurib. f'ys qd
 p'bat m. qd d' ee ee obui metaphi et theologiae
 quantitas p'f'ix et monee p'bat d' qd f'pes r'ern
 f'umit a formis r'ern obui mate n' ee forma fiam
 cu fubstat formae qd a mati obui n' f'umit unitate et di-
 uerfitas fiam. f' ee ob: fo ab illo fpecifica fiam in
 quod tendit fiam fed fiam tendit in obui mate qd ab obui
 mati fpecifica p'bat m. qd ab illo fpecifica hab'it
 quod terminat atq' p'cedentes ab illo habitu fed

om 10

om 20

ob. 10

q. A. 1. Ut sit sumenda unitas suarum.

R

Obi male terminat has actus go ab illo specificat
sua in q illa tendit pbat. m. ga obi male e in q
sibi go erit illud in q tendit sua p ad maiore cu
dicit n. n. specificat sua ab eo in quod tendit ut il.
lud modo sumit edu se sed ut sit conuinctu modu
quo sibi et claudit intra se rae pp qual sua tendit
in illud obi ad pben p cum dicit minus nam
obi male n terminat sua ut obi nude sumit rca
se se ut sumit cu ~~e~~ motiva rae q mouet habi
tu ut in se tendat sicut syllog n specificata
mau rca et p babili quod dicit sed ut e rca
p mediu rca et p babili p mediu p bate a quo
mediu sumit rca fontis e infra. Ob. Edo si obi
male seu sua entite n specificat, suas tunc sua speci
ficabit ab ipso sibi sed hoc dicit n p go pbat. m. sua
n specificat ab extrinseca denominatione denominatione
n supponit rem ia e constituta in sua rca et p
sed sibi e tunc denominatione extrinseca a sua illud
n denominat sibi q quo habet sua p negando. m.
ad pben p sibi duo signare go capabilitate quanda
in re et rca pp qual habity p tendere in obi
eas denominatione extrinseca ab ipsa sua priori go modo
sibi n e denominatione extrinseca sed tunc posteriori
atq aucto priori n posteriori modo specificat sua
ipso sibi seu sibi lita q n e aliud qual ratio fontis
sub qua dicendum p. suas n pnie et fontis sine tan
quam p distiam pncipale specificari p distincte ab
stratione a sua sibi lita rca. t. 3. d. habit. b. q. 4.
pbat lo go tunc e conditio extrinseca obi illud pnie

Ob. 2

R

Om. 3.

et 10 n̄ specificat scilicet tanquam diffina principis sed
 dicitur abstractiones sunt extrinsece conves go pbatur
 M. ga diffina e forte rei et qd intrinsecu go qd se hit
 ut extrinseca conditio n̄ pt ee diffina principis pu
 bat / o ga ha abstractiones conveniunt obo ut illud hit
 negatione quanda annexam alteriq obī metapha .n.
 n̄ alit abstractit a maā sensibili et illegibili qual ga con
 siderat ens in genere qd ens in genere et in conceptu
 suo n̄ includit sed hit quanda negem inferioru gradum
 int̄ quas sunt quantitas et maā affecta accidentib unit
 Et appareat qd sit abstractere a maā sensibili singulari na
 n̄ e aliud qual considerare mate aliq obī in eo statu
 in quo remotu e in suo conceptu a maā singl̄ sensibi
 et quo remotu erit aliq obī ab individua maā et acci
 dentib. in individuo in suo conceptu eo maā erit ab
 stractio illiq scilicet quare abstractere fontis e n̄ confide
 rare aliq et consequent̄ metapha qd abstractere a maā
 tu ga n̄ considerat maā qd e extrinseca qdā negatio
 qd dat principale et reb. pbat eod a sub. h. c. n̄ 1055
 suam specificatio sumit̄ ex rae fontis qd e rae fontis sub
 qua abstractio nihil horu e go ab ista n̄ sumit̄ specifi
 catio pbat. m. n̄ qd e ratio fontis qd ga ha abstrēs n̄ sunt
 tae ppter quas considerant̄ obī physica .n. qd confide
 rare longq ut mate e metapha ens ut ens ex quo sceme
 evident̄ appareat qd supra dixim̄ qd ha abstrēs sint ali
 qd extrinsece consequens ad diffinas sci arum ens .n. ut
 ens hit extrinsece annexa negem alioru qd negatio
 dicit̄ abstractio et sane Fon: 3 thomo 1. 8 t / o

Q. A. 2 unde fit sumenda unitas staru.

q. b. s. p. concedit se accidentaria et extrinseca condi-
tio reru n' ratio fontis sub qua qd hoc e' considera-
tio ubi quatenus sub talibus principiis cognoscitur sed
haec abstractio n' e' ipsa principia q' dicitur testis qd
q' dicunt p' has abstractas specificari suas deberent de-
cere q' metapha differat p' absolute a ma' sensibili
et intelligibili ab orb' habitib'. sed hoc n' e' veru' nam
theologia eodem modo abstractit considerando deum
et angulos q' dicitur efficitur p' infra principale
res differunt ab orb' n' tm suis sed et q' dicitur habitib'.
necentis sed p' has abstractas n' differunt sine abhan-
bitu opio circa id' ubi qd q' dicitur. na' opio e'
corpore nati ut nate e' opio e' quantitate ut quantitate
opio e' ente ut ens e' ite' habitus principioru' dicitur
dem ubi abstractunt sunt physica manna et meta-
a ma' singli' versant' n' sub eadem abstrae circa orb'
illam suam sed - ob: quare qd' tales d' dicitur. dicitur
ste' physica manna, metapha, a diversis modis ab-
strahendi p' lo fonte tales possunt has reges non
p' se sed p' orb' fontis ex quo ipse consequuntur saepe
n' d' fines negative illae sunt affirmative p' dicitur
q' dicitur n' d' dicitur principia d' dicitur e' d' dicitur
kian' sed tm generale' quod al' e' secundaria' q' fit
p' extrinseca et p' reges alioru' quaru' sa' fit habere
regem ma' sensibilib' individua' p' ex molo huius
possunt physica' q' tm n' sola habet hanc abstrae sed
medicina e' eadem vero regem ma' sensibilib'

Ob.

R.

Unde fit sumenda unitas sciarum

277

illigibilis) ac p exemplo huius posuit mamot tertia
habere regem utriusq; sensibilibus et illigibilis max
eius modi & metapha (met n' sola ut iam uisum.
dicunt qto in Li. t. c. spio l' 10 posteriorum q. 8. unitas et
diuersitate / opia et eitate accipiendae ee abunitate uel diuer-
sitate principiorum qbat ind fice accipiunt unitas et totum und
accipiunt nam fonte sed ratio fontis sumit a principijs
qo unitas et diuersitas accipienda e eo qd de qbat. m. il.
Unde ratio fontis fice q pntu in fine fice tanquam
diffra sed respq ad principia parit in fine fice uelut
diffra q n' fice cognitio rei uenit p ead qo ead fine
principia dabunt fonte ee fice qbat edo confio qd p prin-
cipia fice motina apertenti confioni diuersificant fice
int se et ab oib alijs habitib. qo qbat antecedens na fice
to diffra ab habitib. q n' sunt q mediu q hae cognofcat
obu p mediu illi fice medio. edo ab alijs habitib. q
sunt p mediu q fice cognofcat p mediu uenit reliq p
mediu q habitie ficut opio tertia a fide diuina q hae o
habeat p motino apertenti reb. fidei reuelatione diuina
und sufficienter uideq concludi unitas sciaru ee sumenda
a principijs. Ant: 2. uti unitas totalis fice fit
fingibilis qualitate uel ordine.

fm 4

Cum satis pridem articulo fit ostensu und sumenda
fit unitas sciaru nunc uideudu e uti unitas fice totalis
fit eiusmodi ut ficiat habitus ee una fingibilis qualitate
q inclinet ad facile cognofcendas ois confiones illig fice
totalis ficut habitus fidei uas motius qd e reuelatio di-
uina facultat hanc em ad apertendu oib. pponib. fidei
an uero tm fit eiusmodi ut ficiat habitus ee qd unum

A. 2. Ut unitas totalis scilicet sit simpliciter: quattis vel ordinis

Om

tm p aggregem sunt exercitij qd unus q hab uno dicit
militat: dicendum e q habitus e totalis scilicet n' e simpliciter
plures quattis sed aggregatos ex multis partialibus suis
scilicet habitibus qd hnt ordinem ad unum aliquod totale
obu forte ut loga e multae scilicet qd p'tinent ad modu d'f
serendi ut manifestat ignotie ex noto ita Confes. a. 2.
Et q. 2. plogi. art. 2. pbat Confes si totalis scilicet est simpliciter
plogi qualitas debet habere unum motum p qd ferretur in tot
confiones sed n' hnt unum tm qd pbat p qd ut priori art.
vidimur unitas scilicet sumitur ab unitate motuorum sine p'ncipio
c'pioru pbat m. qd quot sunt scilicet partiales tot sunt d'f
d'nta media ad rationes motu ad apertu confionu
quare bene Et h'ic appellat has partiales scilicet habitus d'f
d'ntos sunt n' totales habitus seu se vocantur tm ideo
partiales qd sunt pars aliuus totalis habitus aggregati
alius namq habitus e quo scio demonstrat posse scilicet
aliq quo scio scilicet logi in posse operi pbat ideo pt aliq
habere habitum et habere facilitate in cognoscenda una
confione totalis scilicet ut in cognoscendo qd demonstrat p'ncipio
scit scilicet et habere p'ncipio p'ncipio in cognoscendis alijs
habitu confionib. qd sunt diversi habitus et n' unus pbat con
lega qd qd hnt habitum facilitate ad oes actus illi habitus
qd si scilicet totalis est unus habitus simpliciter equaliter debent
habere facilitate ad oes confiones qd habitum difficultate cognoscere
unig confionis qd tm e contra experientiam tm n' faci
litamur ad cognoscendum eius del confionis p illud p'ncipio
p qd p'ncipio non d'ntur illud confionis. Prima contraria
sententia talis a simpliciter q. thomae 1a 2ae q. 54 eamq

Contraria
sententia.

U: unitas secundum totalem simplicitatem vel ordinis.

278.

sequuntur multi apud Philosophos i.e. hoc docet simul totale
esse unum simpliciter quod per quod habilemur ad omnes conspici-
ones intelligitur totalis sicut ignis uno calore quem in se habet
calefacit res diversas ita una simpliciter sua u.g. logica
uolunt nos scire omnes conspiciens logas quod si quas si
aigram habere per cognem unig tunc conspiciens ego agram
habere omnia conspiciens sicut simul habere duplicem perfectionem
nam inter se altera perfectionem prout tunc agram quod
aliquis aliter cognouerant posteriore uero tunc quod
exercerem cognem circa alias conspiciens eo modo quo calor
in eadem parte sicut intendit in diversis extendit sed quod
si uidet quod facit aliter circa nouam conspiciens me ponere aliquam
entitatem et augmentum habere sed quod quod extendit habere.
per entitatem augmentat hoc aliter posteriore nam si haec entitas sit
una in se existente tunc entitas habere erit diuersae rationis
et dissimilans nam per unam partem entitatis cognoscit unam conspiciens
nam per alteram partem aliam conspiciens et ita totum habere tunc
se totum non inclinabit in omnes conclusiones sed per diuersas sui
partes inclinabit in diuersas conspiciens quod uidetur contra
rationem habere sicut tunc haec auctores suam sententiam
sufficiunt se habere potentia ad suum obiectum ita se habere totum
habet suum ad suum sed potentia unica et simplex puta poten-
tia uidentem percipit multos colores quod est habere unig et
simplex cognoscit multas conspiciens pertinentes ad unum obiectum totale
et sic si hoc arguit ualere quod forte tunc una scilicet quod potentia illa
et una est tunc una ad omnia quod potest illi quod potest seu illas et
unig simplex habere ad omnia obiecta illa que reuertuntur in illis
et sic negando nam potentia fertur in omnes aliter et obiecta sua
habet eadem rationem forti habere uero totalis fertur in plures

A. 7. Utrum unitas totalis scire sit

conspicua sub diversa rae facti dicitur per diversa media
habent ideo virtutes morales sunt simpliciter qualitates admodum
de oba ite fides ad oia q per illam inveniuntur go et scire
erunt simpliciter qualitates q negando consequatur nam vir-
tutes morales sicut et fides habent tunc unitatem motuum
reperit oia obara sua vero habet multa motiva habent q
si habitus diversarum conspiciunt q sunt diversa media
est scire diversa tunc una persona q sine alia sed hoc
n fit q secundum conspiciunt habitus q sine habitus ad con-
sonis q per negando sequetur qa lux diei et sol sunt dis-
versa tunc tunc n fit q sine alia q ideo absolute lo-
quendo habitus ideo conspiciunt scire q sine q qdo me-
dia inter se n sunt dependantia. Etia opio qd tunc
dent in totali sua multa partes sua spe distictas has
tunc ois coniungi q uniti simpliciter habitus et tunc vo-
luntati scire totali eo modo quo in compare horis qd qd
habili sententia sunt multae partiales forme opio, car-
nis q tunc univert q una totali horis forma q eia
sed contra e diversa res spe n univert in unam spe-
nisi q nonam entitate sed hic n nite dicit nona en-
titas q coniungat habitus partiales diversae spei go qd
M. ga duae res n sunt eia eia dicitur qd manentib. dicitur
suis speib. go oportet supaddere totali entitate qd qd m-
ga si auerit nona entitas eia habitus qd habet officio
nisi ut habitus ad plures conspiciunt nisi in hac sententia
quido erit habitus sed hoc cam satis fit q plures partia-
les suas q habitus maxime in totali sua n addat nona
media et motiva sed pe et hoc sententia qd qd na illa

Etia opio.

simplicis qualitatis vel ordinis

hinc est simpliciter una quare obli fontis sua totalis est
eius modi go pbat. m. nam des conpiones omnia pncipi
pra referunt ad totale ad obli fonte in loza. n. dia referunt
ad maiori dicit ut patefacit ignota ex noto p dicto M.
na vera est si habeat unum obli fonte q sub uno motivo
tendit in des conpiones falsa aut si tendat p diversa mon
tura q fit in ois suis. Int: 3. d. unite et dite

Secundae partialis.

Quidam in corp. ant 3. lo sua partialis est uapre qto
totu motum sine pncipi qsentendi est unu qto aut
est diversa tunc est sua est diversa spei patet ex dictis
nam manente eade forma manet eade spes mutata u.
et forma mutat spes sed id uidiuq forma et pncipia
go in diversa sunt facient quoq suas diversas diuendu
et o si conexio matris sit una sed pbat p pncipia di
uerfa ut si ho pbat ee difformis p parte et iteru
p rite erunt dua spee sua na ratio absentendi est alia
et alia dicimus tentio si sint dua conexiones matris
diuerfa in conpione tunc et pncipiu falte totale et
completu est diuerfum atq ita in conpiones sunt diuer
fa et erunt diuerfa siue pbat exemplo sint huc dua
conpiones ho et ritis ho et difformis si eas pbat
uoluerim p parte nihilominus pncipiu completu
utriusq conpionis erit diuerfum ad in uno pbat dicit
in maiori rationale est rite in altero parte et difformi
sine in go absentis conpionis pcedat ab absentis pnc
ipiu completu fiet in his conpionib. ut sint diuerfa q
sunt et siue in pncipia totalia et eoru absentis pnt
diuerfa

Articulus 44y.

De sua totalis et partialis rite diuidi dicitur in pnd. et pncipial

Qm.

Et 20.

Et 3

A 4. Vt. Scientia totalis et partialis recte

om 10. Dicendum 1o tam sua totalis quam partialis dividit adaequa-
le in speculativam et practicam ita Suarez d. 44. s. 13. for.
d. meta: c. 10. q. 5. / 6. q. 1. ubi dicitur quod nulla dicitur sua to-
talis vel partialis cuius finis non sit vel sola speculatio vel
opus sed se loquendo est late accipiendo opus ut genus
est ad opus et ad opus permanens et confirmat 1o quod
sua totalis nam illae congregatae sunt vel ut tm su-
rem veritate et ob hoc vel ut possunt operari circa
ob, nisi nulla dicitur sua totalis quae sit partim dicenda prac-
tica partim speculativa vel ut forte: l. c. consensio r. dicit
illa sua practica cuius finis proprius est opus et si sit
in utriusque principijs aliq. speculativis et illa specula-
tiva cuius proprius finis est speculatio et si habeat aliqua
principia vel consensio practicas sufficit n. q. practica dicitur
quod principia speculativa ad opus et quod speculativa illas
aliquas consensio et principia practica ordinat ad solam
cognitionem confirmat 2do quo ad partiales quia nulla dicitur
partialis quae se non sit itidem et principium practicum tendens
in opus vel et speculativum tendens in nuda cogn. dicitur.

Sua practica
1o

om 2o. In 2do in Suarez l. c. n. 43. practicum et speculativum
essentially differre in suis totalibus quibus a Suarez in quod
reperiunt diversa oba fortia sed et oba fortia sua
sua differunt quod quibus in obis ut opabile et obis ut
sepe hinc faciunt diversa oba fortia sed speculativum
reperit fieri et practicum opabile quod reperiunt diversa
oba fortia nec obstat quod ob: quod for: quod differe dividit
genus debent tamen reperiri sub illo genere quod dicitur dicitur
sed hoc dicitur reperiri in alio genere videlicet in habitibus
principiorum ubi dicitur n. circa principia practica vel spe-

dividuntur in practica et speculativa. 280.

culativa et in ope na et illa opinat^{ur} vel pp^{er} nuda ope
vel pp^{er} ope qz nos hic tm loq^{ur} d^e practico nemis et d^e mon^{str}
stratino hoc aut tm reperit in seijs. Dicendum 3. scias
partiales et centralit^{er} et vel speculativas vel practicas
quantu^m est ex sua naa q^{ue} accidens tm et extrinseca illa
quae speculativa est ex se pe^{ro} fieri practica et contra
q^{uod} la pars q^{uod} si totalis scia p^{er} has diffinas scilicet dif.
feret n^{on} erit ratio quare n^{on} differat partialis q^{uod} la
pars q^{uod} totalis scia potest ordinare principiu^m speculativu^m
ad ope^m ut in loq^u ostendit in differendo altera^m parte^m
contradictionis est veral^{iter} p^{er} hoc principiu^m speculativu^m
ex id^e n^{on} possit simul e^{ss}e et n^{on} e^{ss}e unu^m et n^{on} constat dif.
fra q^{uod} d^e m^{ult} scias totales et partiales nam in partia^m
lib. principia math^{em}atae ex se tendunt in fine^m pra^{ct}
ctiu^m vel speculativu^m in totalia aut tendunt in hor^{um}
fines ex directione ip^sius scia totalis sed q^{uod} res ut: scia
practica et speculativa sic dicant^{ur} ex principis vel o^{mn}
vel fine dicendu^m q^{uod} ad ad scias practicas vel speculati^{vas}
nos oia^m tria concurrere ultimata^m tm ead^e specim^{en} ex
fine q^{uod} la pars nam qualis finis est talia ont^{er} et media
et o^{mn} unu^m si finis fuerit speculativu^m principia dicent^{ur} spe^{cu}
culativa et o^{mn} si finis fuerit ope^m principia
dicent^{ur} practica et o^{mn} opabile est ita oia^m tria concurrunt
q^{uod} la pars quo ad totali^m scia q^{uod} est si o^{mn} unu^m ex
naa sua sit opabile et principiu^m aliq^{uod} practicu^m tm sua
nondu^m distincta practica nisi finis quare sua sit considerare
illud o^{mn} ut opabile et oia^m principia dirigat in ope^m
quo ad partes scias ut patet q^{uod} tam principia q^{uod} unu^m

Om 3.

Om 4.

A 7. Ut scia totalis et partialis recte divi dantur in pra: et spe:

Oba definiuntur et speculativa vel practica in ordine ad
finem quem haec principia ex sua natura intendunt dicere
quod dicitur iam natura specificata suae practicae et spe-
culativae et sunt ex fine cui supra dixerimus suas spe-
cificari ab principiis et et practica et speculativa
differre principiis sed principiis non tunc sumptis sed
ut tendunt finem in base vel tali fine itaque ead ut
concludamus possumus dividere scilicet esse principiorum
in practica et speculativa et quod illa habeat prin-
cipia directa in opus haec in speculatione speculati-
va ab fine dividit in meta: phys: et meta: sumptis
haec dicitur ratio a diversis principiis vel principia et
bona passiones carnis vel ens et facit meta: sumptis prin-
cipia et bona passiones corporis naturalis vel rate et facit
physical et ita in ceteris. Quarta dividit in practica et
activa et passiva, activa in ratione seu legem et
morale seu ethical et in aliis habitibus quod operari sunt
et in opus non relinquunt ut et habitibus passivis carnis
passiva potest dividit in oes artes quod opus post se relinquunt
habibile non et artes et esse suas ut vocales sunt et
monstrativa easque divi artes ratione usque sunt quem non
sunt sua. IX. et comparatione suae

et pra: et spe:
sunt.

Comparat artes scilicet in opus in duobus obis circa quod verum
sunt et sunt cui in haec ratione obis quod ga opus potest et
mutabilibus. sua non potest sunt vero ga utraque simul in es-
de sunt et ead et obis et non potest sed haec clariora est
questione.

Q. Al. an et quoto differat opio suspicio fides humana & sua. 281.

Quaestio de comparatione opio in
alijs habitib. Ant. . . an et quoto
differant opio suspicio fides humana &
sua.

Nota 10 licet subeg tractatu s. d. habitib. q. 1a ubi Not 10
ut opinio n. e. habitib. ta. pbabilis e. q. sit habitib.
ita sentiant coiseg. Finiente opinio q. habitib. q. ra. ar. opio qd.
o. p. q. in genere dicit q. opinio sit habitib. inclinans ad
pbabilem assensu. Sic est formidine potentiati. falsa. Divisio.
opio. Dividit ut notat sub. et coiseg. l. c. in opem
immediata et mediata, immediata e. q. ex opposito
respet habitib. principiorum q. do. illib. sine medio. q.
habitib. assentib. solis auditis. terminis. mediata opio
e. q. ex opposito respet sua q. do. assentimur alicui
opio. seu assensu q. mediis pbabile differunt aut
hae duae opes ut docet sub. certib. q. se. hat. sicut
habitib. principiorum et sua q. et certib. differunt. Not 20
ta. i. d. fides humana ut ar. q. d. haec n. sola lo
quuntur n. e. aliud quam cognitio ab humana authori.
tate seu testimonio. offerta, dividit q. apud citatos
in fidei obscura et evidenti ad fides innitib. duob.
principijs. o. q. ab aliquo. res aliqua. dicit. et dicit
dicens sit fide digni itaq. quo notig. i. rem ab
aliquo dici et ite. quo notig. dicentem. e. uera.
cum eo evidentiore aut contra obscuriore erit fi.
des sit aut. o. contingere ut utrumq. principium

opio qd.

Divisio.

immediata opio
qd.

mediata qd.

Not 20

fides humana
qd.

A-1. quod differat opinio fides huius suspitio et sua

fit evidens ut patet in absentia huius opinionis, lo-
ma e ad po notissimum q ab eis dicat Roma
ce edo e e notissimum quod ab oib q illud e
maxime dignu fide maxime in experientia
docet hanc nunquam falsu fuisse q ab oib pto.
tum orbem dictu e edo et contingere ut nobis
ignotu fit utrumq e dicente e verace et hoc
ab illo dictu zio ut alteru nobis fit notu alteru
ignotu ut si constet mihi forate e verace n ta
constet cu hoc dixisse vel contra. nota tentio suspitio
cio ut eam definit Valentia 3 tom. e absentia q
vacillans e debilis d obo pp admixta foridne oppo-
fiti. Dicendu lo pbatu e suspitione a fide huma-
na vel opine mediata scilicet n distinguu ita loqes
ar: 2. pbatu suspitio extenu fit vel pp dictu alioq atte-
stantis vel pp signu a nobis notatu priori modo suspitio
e fides est n absentia debilis ab humana authorite
seu testimonio pfecto posteriori modo e opinio mediata
qa e absentia q mediu pbatu in timore oppositi
itay mediata opinio e suspitio tm differunt edo
magis et minus et for quonda extensioe fit
absentia fit debilis et vacillans vel fit quodammodo
privatay vocat suspitio si aut fit efficax e apluri-
ty receptay vocat opinio. Dicendu edo prial et opine
tom mediata quam immediata scilicet distinguu loq-
dem rax absentia q opinio in formidine essentit

hora 3.
suspitio qd.

Om 10

Om 20

quod differat si: opinio suspicio et scia. 282

scia in evidentia rdo rae obi qd sua versatq
circa obm ut nempe opinio ut obm e contingens,
versatq - n. circa illud ut consideret qd obm e in
tali p'ncipio timere tr posuit n' e' r'io rae medij
qa sua e' p' mediu ut illud sit nempe connexional
in extreme opinio aut immediata caret medio media,
ta vero ubiq' tm p'babili. dicendum p' opinio mediata
essentialit' distinguere tum a fide evidenti tum ab in-
evidenti sine obscura ita p'beg e' loyses. loys vita,
tis p'bat' qd cumq' duo absensq' sint motiva et rae
fontes e' illis distinctas et ipse absensq' sunt essentialit'
distincti ut colligit q. q. d' diste suam sed opinio et
fides tal' obscura quam evidens hat rae et moti-
na essentialit' diversa qd p'bat' - m. qa fides utraq' x'
redit p' testimoniu' humanu' q' n' h' intrinsecu' connexi-
onem in consione opinio aut p' mediu p'babile q'
h' connexionem intrinsecu' in consione. Contra habet
consione pugnans duae opinioes sam attribuit p' scoto et
Magis haec h' opinio et fide differre sicut p'fectu et
imperfectu in eode' re et sicut puer difert a seipso in ario
est volunt. - n. p' opinio nichilari cogne' et e' infirma p'
fide aut crepore e' laborari p'babile p' sua sentam
x' q' forte q' top. l. bo s'v' nihil d' hac re ibi d' tm - n.
videt' stiles infirmare opinio latiq' patere fide et e' quasi
gen' q' contra nos n' e' nat' opinio p' in genere sumi p' quovisq'
indicio q' verum n' e' et sic fides et e' opinio rdo p' h'nd'
p' absentia p' mediu p'babile et n' q' auctoritate aut et

differa fide
et opinionis

Em 3.

Contra. scia.

A.1. quod fides, humana, suspicio opinio et

et absentia pp ipsos terminos et sic opinio spe
differt a fide et sic eorum angustia illa sunt eadem spe
quod tunc eadem tunc forte absentia fides et opinio sic se tunc
quod probatur in quod utraq; tunc fortissime oppositi quod tunc eadem
rationem se negando in ad quod tunc se negando consequatur quod for-
mido et tunc eadem ratio generica et specifica. eadem

Et sententia
hinc contraria

sententia contradictam consensu alioque auctoritates
docentes /o fidei evidente differre spe ab opinio in
quo volitione sentiant pro fidei doctrinam et differre
spe ab opinio in quo dissonant angustia ipsorum et /o
hac si fides innititur opinio tunc fides non differre spe ab
opinione sed innititur quod probatur in quod si fides innititur opinio in
inter eadem ratione forte opinio atque aures habebunt eandem
diffinitionem specificam probatur in quod quod alius credit quod alii
hoc dicat vel quod sit dignus fide aut hoc credit quod opinio
aut per fidei filii opinionem habet intentum vel innititur fides
opinionem si per fidem tunc prout in infinitum quod talis iterum
credet hoc principium per alium testimonium et ita et in
opinionem per negando minore ad quod per negando dari prout
in infinitum vel fides est per ut tunc in finem
supra citato mediata et immediata mediata prout
non dicere quod absentiam alium prout per autem et tunc
dicentis immediata quod absentiam ipsum dicentem
et veritate idem quod veritas et sine quod credimus veritas
veritate dicentis per ipsum non per alium et hinc fides non
tendit ulterius quod si accidat ut credat dicentem et

Scientia inter se differant.

283

veracem quae semper illi oppertit in veracem fontem
mando quasi hunc scilicet quem oppertit sum veracem
illi inveniuntur et hunc oppertit sum quod debet illi esse
vera erit quidem talis absens opinio sed tunc erit as-
sensus pro distinctio a priori et fides illi innotet non
tanquam dei fontis sed tanquam auspicio quodam ex-
ternis et quodam motivo quod non ingreditur ipsum actum
dei tunc arguitur et tunc duo habentur vel actus sunt eius de-
spei quod eadem modo efficiuntur tunc una quod versantur et
illud non mutant in ratione cognoscibilis sed fides et opinio
hoc faciunt quod probat. m. quia hunc in ratione cognoscibilis
tunc eadem modo afficitur quod est aquae obscurae aut aquae
clarae sed per fidem obscurae et operem est aquae obscurae con-
gruitur quod per negando. m. ad plerumque cum diste. m. vera
non est quod tunc est aquae obscurae per diversum medium et eadem
fontem falsi si aquae sit obscurae per diversum medium nam
haec aquae obscuritas provenit ex ratione tunc non specifica utri-
usque. dicendum 4. operem non est speciem infimam sed est tot
species infimas operis quot sunt diversa media probabilia per quae
absentibus conspiciuntur. tunc dicitur quod circa fine
quae sicut multiplicat sunt per diversa media verba est
evidentia ita quia media diversa faciunt diversas
tales fontes ita in diversa media probabilia itidem
faciunt diversas rationes fontes erunt tot operes pro di-
versis quot sunt diversa media probabilia. dicendum
quinto si dem humana est unig infimae spei ita sunt
ibi dem quia licet obta sint diversa spei tunc se
ratione connexionis tunc ratio fontis quae fides absentibus

om 4

om 5

42. An formido fit d eae essentiali opis et fidei
his dicit e eade e aut hanc eas fontis authori,
tas et veracitay dicentis.

Aut. 2. an formido fit d eae
essentiali opis et fidei.

Hoc: rylex
formido.

in angulis timor
potentis qd.

Am

Nota rylex de ordine oppositi actuale und alte
za potentiale, actualis quam su: vocat timorel e
ipso ipso facto timore illud qd opinamur de falsu, et
eius oppositu e veru. plentialis seu radicalis n con.,
sistit in aliquo timore vel dubitatione pfecti sed in
eo qd nimitat medic cui n repugnat de falsu cu n
fit in eadem contingens contingens aut fit qd e pt et
pt n e hinc fit ut absensq nixus tali medic habeat
potentiale ordine oppositi qd qd illi n repugnat fal,
stas. dicendum in p. bc. q. 2. fontine actuali n e
d eia opis pbat, o ex parte p et etiam c. 3. ubi ad
nonnullas q opinant n ambigere sed verba existimare
se scire. Post qm in suis multis sunt opes p pabilem tm
angta confirmata qd tm indubitate absentium e pio
qa ut experientia patet haerere pp mediu falsu
tubine ita firmi absentium, alii pponi ut ex
cludant oem fontine. multo go magis hoc pt accidere pp
nem pabile, contra hanc consone sentit. Magis quid
sub. existimans opem obscura habere e. h. antepal
fontine actuali, pimum oratu e ipso e absensq obscuru
incertu. et formidoloz go e cu actuali fontine alias n
distingueret a scia, q negando conspa qa sufficit. formi
do potentialis ut opis distinguat a scia q et potentia
lem fontine excludit. eum arate e, q opinaty iud.

An formido fit de rae actuali opis et fidei. 284.

cat sua opinio posse esse falsam sed q' indicat sua opi-
nionem posse esse falsam tunc actuali formido q' p'bat
M. q' opinans credit p' mediu cui n' repugnat falsitas
q' indicat sua opem posse esse falsam. Et negando M. ad q'
sed negat conseja q' quidem p' mediu phabile p' opitio
nare mediu esse verum, idem excludet rem formidam
actuali et tunc nihil omnia eius absens erit actuali opinio
sicut absens heretici licet excludat formidam absentiam
opem falsae tunc adhuc e' actuali deceptio. Dicitur tunc
potentiale formidam esse tunc actuali opinio, p'bat q' inmitit mediu
q' p' esse verum et p' esse falsum p' timore illius falsi quantum
e' q' parte et nara illius mediu sed opinio inmitit tali modo q' p'
bat in opinio inmitit mediu contingenti sed hoc p' esse et n' esse q'.
Dicitur tunc p' proportionalit' idem dicitur de fide q' dicitur e' d' d' p'
nal actuali formidam n' et tunc actuali fidei tunc colligit q' opinio
nobis constat de veritate attestantis et tunc eius attestacione
sunt q' idem e' si constet, dicente esse verum, et ite constet
eum hoc d' p' p' hunc nil formidam tunc opposito, sicut n'
hincem Romae n' e' p' p' p' quon ab oib' dicat, contra aut
potentiale e' tunc actuali fidei p'bat tunc n' quomnis s'g. n' in
bitem e' Romae tunc si p' p' p' rae q' qua absentimur posse
my dubitare, nam auctoritas humana tunc certa n' e' quin
ex sua nara fit fallibilis et p' evidens e' q' p' p' p' v' multi
plicata testimonia hominum moralit' certy fit n' potest fieri
ut p' hunc testes testificarent aliqd' e' in Persia q' tunc
ibi potest n' esse et habent multa incerta velut certa
tunc p' q' a primis historicis scripta q' ab alijs reu.
cant.

Om 20

Om 3

A. 3. Ut ad fidei et ope regratu p̄a affectus voluntatis

Art 3. Ut ad fidei et
ope regratu p̄a affectus voluntatis.

Quales s̄ actus voluntatis p̄ que facti ut illi se applicet
alteri parti contradictionis prior ē simplex quoad electio qua
voluntas ito inclinatur illi ad eliciendam illiorem q̄a volun-
tas hoc vult ex se libera, q̄ aut q̄a hoc vult ob conuenien-
tiam ubi posterior ē actus electionis que d̄ inclinatur illi
ad eliciendam illiorem et a se ipso circa ob̄a q̄a t̄ maior
vel affectu ad auctore aut patronu v.g. unig sententia
quod ad auctore vel patronu alteri. Secundo 1o ad fidei
vel ope n̄ ē necesse actu voluntatis q̄ oritur ex affectu
ad patronu alteri sive ad hoc ut illi eliciat a se ipso
circa op̄a alteri sententia, p̄ hanc experientia saepe
n̄ approbamus sententia alteri ignoti vel et ad op̄a h̄oīs
ob p̄as r̄as q̄ nobis meliores videntur relictis op̄a
ta sententia unig ta patronu amamus.

Om 2o Dicendum 2do contra Scotu apud Ruben n̄ satis
esse ut voluntas non regnaret ad hoc ut illi d̄ter-
minet ad eliciendam a se ipso fidei aut opinionis
sed requiritur ut voluntas positive illi d̄ter-
minet p̄batur intellectus n̄ sufficienter determinatur
ad eliciendam a se ipso ab ipso ob̄o, experimus enim
nos perspecta rei veritate posse quo ad operari n̄
suspendere a se ipso, q̄o n̄cuna erit determinatio
et motus voluntatis aliunde enim illi d̄ter-
minare non potest sed voluntas non potest

Ut ad fidei et opus regere per nostris affectio.

285

monere nisi positive volendo et imperando intel-
lectui ut affer sum eliciat, go positiva hac motio
erit negativa.

Dicendum tertio contra Caristannu ibidem volun-
tatem n' posse d' terminare intellectum ad asensum
opinionis vel fidei si nulla adfit authoritas vel
ratio militans intellectui ad eundem asensum
elicendum. Probatur ubi enim est ratio formalis
fidei et opinionis ibi n' potest intellectus elicere
asensum fidei vel opinionis sed ubi n' est autho-
ritas vel ratio probabilis ibi deest ratio formalis
go M. est evidens go ubi deest distincta ibi deest
species quae constituitur per differentiam, m. est
aque clare ut patet ex dictis.

Om 3.

Articulus 4.

Utrum fides et opinio simul possint
esse in sua in eodem subiecto et eodem obiecto.

Nota 1^a n' est dubium quin d' diversis obiectis possint 704/10
simul in eodem subiecto esse habitae et actus opus et fides
hi - n. actus n' sibi contrariantur. 2do nec est dubium
quod d' eodem obiecto possint successively haberi sua et opinio
ut satis docet experientia sed quod quod in duobus consistit

AA. Utrum fides et opinio possint simul

Not. 3.

so ut sit idem obiectum eto ut sit idem tempus ubi ut dicitur
eodem tempore et eodem modo possit quod habere actum operis et fidei
nunc obiectum autem non dicitur simpliciter terminum sed totam aliquam
proponit nota. 3. supponunt quod nonnulli ad hoc ut habeant
simul duo actus operis et fidei quod debemus posse simul eli-
cere plures actus sed quod quod sit et hoc scilicet hoc certum
dicitur quod possimus elicere unum actum illum, conservare et
tunc ducere alium momento ad hunc proferre et sic habe-
bunt nihil omnino duo actus etiam si simul non ducantur sed

Om. 10.

successive, dicendum si habitus fidei et operis possunt simul
esse in illis cum sita respectu eiusdem obiecti ita videtur quod
2. ad 10. probatur quod operis quia si in illis habitus se mutuo expellunt
devent in facerent ut quod contrarij sunt ut quod inclinat
ad contrarios actus neque potest dici quod non primum quod se
mutuo expellunt nam experimur nos aliquam consensionem quod
habemus scientificam cognoscere probare modis probabilibus et
si huiusmodi usum reddi faciliores ad illi operantur
hac quod faciliores et habitus opinativus superveniens hito
cuiusmodi sita non dicitur quod potentia videlicet ista et incli-
nat ad contraria iudicia et eadem se videtur ad affirma-
tionem et negationem et tunc in eodem subiecto quod non repugnan-
bit et duobus habitibus inclinantibus in contraria et in
eodem subiecto et quod dicitur quod opere per proportionem ista et habitus
fidei. Dicendum est habitus fidei consistere posse in esse

Om. 20.

et illud in actu fidei vel operis et contra probatur exper-
ientia quo ad fidei quia huius habitus scientificam huius
consensionis huius est certus nihil omnino eam credit si illi su-
ponatur a doctore eto quod doctore dicit et eodem modo quod
bat quo ad operem nam huius habitus togae circa aliquod

confessione sua. In q̄bilibet aucto randa confessione confir-
 mat rō q̄bat q̄ et in alijs habitib. ut in tempera-
 tia q̄ h̄t habitū sicut actū oppositū habitū v.g. in tem-
 perantia. Biondū. q̄. in Grego. d̄ ualentia Tomo 7. d̄
 ob̄o fidei, diff: a q̄a punto. x. et ibi d̄l citatis actū
 sive posse stare simul in eodem s̄cto & eadem re in actu
 q̄o et fidei q̄bat q̄ ualentia s̄ si isti actū n̄ p̄nt ex si-
 mul tunc id̄ fiet p̄ media sibi repugnata circa cognem
 eisdem ob̄o n̄ q̄ repugnant repugnant q̄ h̄t r̄ae forte
 et p̄ficat sed media sibi n̄ repugnant q̄ p̄nt ex simul
 q̄bat. m. q̄a auctoritas hoīs aliq̄d attestantis et ratio
 q̄babit̄ q̄ h̄nt media hoīm habitū n̄ repugnant r̄ai
 euidenti q̄ ē mediū sive q̄o q̄d̄ d̄l conspirant ad uel-
 ritē ob̄i cognoscendā q̄ ueritas ē si rep̄n̄ unig mediū
 q̄babit̄ rep̄n̄ alterig n̄r̄m̄a fit t̄a sibi n̄ offiunt in
 hoc fiat diuersa r̄ae eadem. confis̄o p̄ unū mediū fiat
 q̄babit̄ p̄ alterū n̄r̄m̄a q̄bat r̄o p̄nt simul cognos̄i duae
 p̄p̄entia rei a sua r̄o q̄ p̄nt consistere actū sive in
 actu fidei et q̄is q̄bat̄ antecedens q̄ q̄ implicat cogni-
 scere id̄ q̄ ē in ob̄o simul q̄o si in ob̄o sunt duae p̄p̄en-
 tia poterunt simul cognos̄i q̄bat̄ consequē una p̄p̄entia
 ē a mediū q̄babit̄ alia a n̄r̄m̄o q̄bat̄. p̄. commo. s̄ime p̄
 illiḡ et applicari q̄ uerit̄ q̄babit̄ d̄ aliquo ob̄o p̄ se
 fit n̄ euidens et p̄fiansi illis euidens cognos̄at p̄ aliu
 cognē q̄o n̄ ē negant q̄ eadem p̄p̄entis possit utroq̄ mo-
 do cognos̄i q̄bat̄ antecedens n̄ in euidentiā p̄p̄entis
 in hoc p̄p̄ie consistit ut quantum ē ex parte p̄p̄entis et
 mediū p̄ q̄ absentib. illib. ob̄o n̄ absentib. illib. n̄r̄m̄o
 et immobilit̄ sed possit quoc̄q̄ difp̄entire sed si durante

Om 3

A4. Ut fides et opinio possint simul esse
hoc absenti sup veniat alij absenti evidens d' esse
tunc adhuc verum erit illu p'iore absenti et invidens
quantu e ex parte medij invidentis qd bene pt illi qui
do in absenti evidenti respu unij medij sicut absenti invidi,
den respu alterij medij contra hanc sententia dicitur
Tho. Cata: et alij apud Valentia l.c. et habet apud Rub:
hi asserunt veritas q'is et fides et incomp'sitiles ut alibi
sua sum argtu e impossibile e ut unu et idem cognoscat eui
dentij simul et invidentij qd et ut idem cognoscat evidenti
et p' fidei aut opinio q'bat antecedens qd evidenti contra
dictorie opponit invidentia dno qd n' possunt simul cogno
scere rem et verum et n' e verum in et hac duo sint
contradictoria q'bat consequa qd fides et opinio sunt aut invidi
dentes qd in Valentia distinguendo antecedens et consequens
n' posse aliqd cognosci evidenti et simul invidenti q' idem me
dij negat aut n' posse p' diversa media ad id eadem q'is
qd evidenti et invidenti n' opponi contradictoria q' dicitur
in absenti diverse spei quales sunt sua et opinio et q'is absenti
sunt p' diversa media sed necesse e ad contradictionem ut
absenti sit eui de spei et p' idem medij ad idem rem qd
eadem modo obtu n' n' pt e' verum et n' verum respu eui
de medij pt in respu diversoru unu diligent ad veritatem
e opinio et sua n' e' contraria sed tm disparata q' n'
repugnat inopstantia simultanea rem argtu e si possent
simul haberi aut futu et opinio aut fides tunc possent
simul esse in actuali fortine et sine actuali formidore sed
hoc dici n' pt qd q'bat M. qd formidore conivata e cum
opine et in fidei et eadem e' definita a sua q'bat in
nal timor actualis e' carentia illig sunt contradictorie

eum sua in futuro. De eodem libro. 287

opposita consequenter n' pot' ee simul p' negando sequela
qa ut supra diximus sunt duae conditiones actualis una al,
terra potentialis n' e' aut necesse ut tunc actu fieri aut
quibus d' facto formidet sed sufficit q' quantum e' ex par,
te illig' medij quo utuntur habeant conditione potentiale
na' in euidencia n' consistit in hoc ut q' actu timeat
sed tm ut possit quantum e' ex naa ipsij medij. Dicitur si pt
haberi formido potentialis et d' beret posse haberi actualis
qa potentia ordinatur ad actu & si actu posset n' e' potentia
frustra e' p' cu' diste sequela posset n' haberi si actu n' ali,
unde impediret n' aut cu' impediat sicut ho' t' potentia
ad ambulandum si aut q' pedib' infirmis n' pt ob impedimen,
tu ratio porro impeditionis actualis formidinis e' actualis
illa et positiva qualitas q' contrarie opponit timori in
q' duo contraria n' possunt ee simul in ead' subo actu
unde unus tandem causatur et p' actu sua remio auferit illa
actualis qualitas excludens actualem timore illa dicitur
te n' poterit ad ee actualis timor qa hic semper opponit
qualitati illi q' e' contrarie opposita unde unus p'manet
sed bene potentialis respu' diversi alicuius medij hic n'
n' opponit contrarie certitudini finali nisi cu' fit p'
idem medij tertium argtu e' lumen mag' tollit mag'
ut apparet in sole huius lumen nobis tollit in ydium tuum
stellaru' sed euidencia e' mag' lumen q' habitus mag'
q' euidencia tollit q' habitus p' visto n' na' lumen
mag' tollit mag' q' sunt eius de' spei si aut sint di,
versae n' tollit quare in lumen opinionis fit spe' diversi
tu a lumine sua unu' n' tollit alteru' argtu e' e'

A. 5. Ut. idē aſſenſus poſſit ē opio et ſua.

qdo dicitur ut aliquid aliter tunc aliter n̄ pot fieri
circa illud obū ſed obū opio et fidei dicitur p̄ ſcū
qo opio et fides n̄ poſſunt uerſari ſimul in ſua
circa illud obū p̄bat m. qd obū ſua ē certū et ne-
ceſſariū obū opio et fidei humana contingens et
n̄ necin ſed eade res n̄ pot ſimul ē necin qd et
n̄ necin qo dicitur obū opio et fidei p̄ negandū.
ac p̄bem p̄ ut ſupra idē obū poſſe ē necin et
n̄ necin ut dicitur a varijs medijs reſpū n̄ p̄ba:
bilis erit n̄ necin reſpū necin.

Ant. quinty et ultimy.

U. idē aſſenſus poſſit ē opio et ſua.

Differt hic anti: a priori q̄ in illo q̄ ſuenerim utru
poſſit ē eade re formari duo aſſenſus diuerſi p̄e hic
aut q̄rimy utru idē acty numero poſſit ē linere ad
duas ſpes ratio dubitandi ē qd uiderim aſſentiri ei
de conſioni p̄ duo media harū ſpecierū uno actu na
utai p̄ponē q̄ q̄y ē poſſumy ſimul credere p̄ eam
p̄babile et necin circa hunc articulu uarij ſunt
opio apud ſciētes ſa dicit futurū ē aſſenſu ſentia
cuiusdā ſpēi ſi aſſentiamy uno actu alium obū p̄
duo media ſcū ē necin hoc dicere na ſi ēēt terra
q̄d ſpes aſſenſus dicitur ſupaddi aliqd ſup ſentite aſſenſus
p̄babile et ſcientificū qd n̄ ſpecificarey p̄ eam ſentite hou
ru aſſentiu rda opio dicit qd media ſcientificū itū
abſorbent p̄babile ut n̄ aſſentiamy conſioni p̄ p̄babile
ſcū tm p̄ ſcientificū ſed hōc opio uera qd ē d̄ q̄ ordina
rie fit n̄ aut ē eo qd p̄ fieri nihil n̄ dicit utru poſſit

opio 19

2a.

Ut idē aſſerſy poſſit de opio et ſua.

288.

my aſſerſi pp duo media et utrum poſſit q aſſerſi
amur ille aſſerſy ſit futurū ſua et opio tertia dicit q
aſſerſiamur pp mediū ſcientificū eē qz mediū pbabile
ſit tm ratio qdam extrinſeca et adiuvans ut pp mediū
ſcientificū aſſerſiamur ſed quomā in rae dubitandi niſu
ē qz poſſimus ſaltem aſſerſi ſimul pp mediū pbabile et
ſcientificū qz enim qhiberet ſi uolumq ſic aſſerſi di
uini uideri cū Valeria te paulo ante expoſit ad ar
qta oppoſita contra priū et Anticulu tale aſſerſu fore
unū eū de et rae diverſa uirtute qua rſica ac p
tinere tum ad ſua tum ad opio diverſo rſu na ut
ille idē atq inuicem mediū pbabili ptinebit ad opio ut
poſſe eū illu rſu inuicem ut uero inuicem mediū ex
to ad ſua utpoſe euident eū illu rſu.

tertia

Om.

Caput 27 De compa ratione ſua in ſolertia.

Solertia Antis ē bona qdam conuictatio mediū breuiſi
mo tempore ſuū et ſolertia ſua ſagacitate et propitua
ne quanda exornatione uſitata qua facile inueniunt
mediū et qz poſſimus pbare conſione difert qz hanc a ſua
qz ſolertia ſit circa inuentione mediū ſua circa conſione
ut ei aſſerſiamur.

De Libru eū poſteriori

Agit ut in initio d hōru libroru diuifione notabi
my Antis huc libro d mediū dmonſtrū d uerq ſunt partes
huius libri ut ibidē dixim qz Car: /a exponit medi
ū dmonſtrū eā quoniam mediū includit in princi
pys oſtendit quodo princiua ſint cognofcenda porro ut

Q. A. 1. An q. an sit possit demonstrare.

Idem Steph. hic q. intentio talis e. agere d. medicina
rei necessitate petit hoc facto id est res questionis
eunt ipse principaliter quod per medium res questio
nes quunt q. medium principaliter querit et declarat
hinc minoris p. mittit quot sint questiones et quita
quamobrem tres questiones erunt q. hinc libri explic
tione p. ponend. q. d. quastio. q. respondebit q. q. An.
les p. mittit q. d. d. medys q. respondebit q. q. d. d. medio
tertia d. cognere principiorum q. respondebit ultima part.

Quastio d. questionib. scilicet.

Art. 1. An quastio an sit possit

et demonstrare q. questionem qualis res sit
sive ut claris

18 initio or.
hinc.

Ubi dicitur q. res talis sit videtur demonstrari
demonstrare a posteriori illa n. p. bat q. res talis e. qua
stionem vero q. q. res talis sit videtur demonstrari quastio
ne p. q. res talis e. ut p. d. q. n. et d. dubium an
sint scilicet sive demonstrabiles t. q. q. p. d. quastione
an res sit et q. res sit utrum hoc sint scilicet in hoc anti.
culo agens d. priori in sequenti d. posteriori. dicuntur
E. o. posse demonstrari p. existentia actuali p. bat illud p.
demonstrari q. sit necessaria connexionem cu. aliquo me
dio demonstratio t. actualis existentia vera t. h. q.
l. connexionem necessariam q. p. bat m. q. sunt alig. eff. q.
n. p. t. e. nisi p. tales casus ut p. eff. p. fecerunt p. bat
casu et sic ab op. ostendunt Thede e. p. h. d. e. vera.
Not. tamen nota cu. actualis existentia demonstrat illam

Om. 10

Not.

A. 2. Ut possit demonstrari q. qd e sine definitio

R

conveniri in medio termino s. q. Toletus negando m.
ad pbem s. sicuti consensionis conveniri in medio qd s. q. qd
s. q. d. t. tertio antecedente n. q. d. t. eto ratio e. q. a. in
q. b. at. existia rei fit fortit. aut virtualit. demonstratio
hypothetica na. ut docet ibidem Toletus antequam assumat
mediu. petenda e. signatio rei ut suamq. cuiq. rei exp.
stia. quaream. s. hinc assumptio. medio. facimus. hypothet.
in. s. q. ut. si. uaporem. absens. e. et. fuit. pluvia. sed. dat.
absens. uaporem. q. et. pluvia. in. hoc. s. q. ut. patet. n. sup.
ponit. in. minori. existia. s. b. t.

Aut. Edg. ut. possit. demonstrari

questio qd e sine d. f. o.

Lot.

A. 2. 2. 3. 4. 5.

Om. 10

Om. 2.

Nota d. sine posse explicari sumi s. p. d. o. p. d. i. c. a. t. o. a. b. s. t. r. a. h. e. n.
do q. fit in aliquo d. f. i. n. i. t. o. ut. si. t. m. p. p. r. e. h. e. n. d. a. s. a. u. t. c. a. u. t.
nihil cogitando qd fit illud q. e. a. u. t. c. a. u. t. e. t. o. p. t. o. t. a. p. p. o. n. e.
ex. d. f. i. n. i. t. o. e. t. d. f. i. n. e. f. a. l. s. a. u. t. h. o. e. a. u. t. c. a. u. t. e. t. o. d. i. c. e. n. d. u.
s. o. d. f. i. o. u. t. f. a. m. i. l. i. t. e. p. e. i. s. e. s. o. m. o. d. o. n. p. t. d. m. o. n. s. t. r. a. r. i. q. a. o. e.
d. m. o. n. s. t. r. a. t. i. l. e. s. t. e. i. u. e. r. i. t. e. t. u. e. i. d. i. c. i. j. f. i. n. e. a. f. f. i. r. m. a. t. i. o. n. i. s. a. u. t.
n. e. g. i. s. s. e. d. h. u. i. u. s. m. o. d. i. d. f. i. o. n. e. t. u. e. i. t. e. p. u. e. r. i. u. e. i. d. i. c. i. j. u. e. n. i. h. i. l.
a. f. f. i. r. m. e. t. a. u. t. n. e. g. e. t. d. i. c. e. n. d. u. e. t. o. d. f. i. o. u. t. a. t. t. r. i. b. u. i. t. f. a. c. t. o.
n. p. t. d. m. o. n. s. t. r. a. r. i. d. i. r. e. c. t. e. e. t. d. m. o. n. s. t. r. a. t. e. a. p. r. i. o. r. i. d. e. i.
f. i. n. i. t. o. i. t. a. u. t. f. o. r. t. i. t. e. o. s. t. e. n. d. a. t. q. d. f. i. t. d. f. i. o. f. u. e. i. p. s. a. e. i. a.
l. i. s. q. d. i. t. a. s. d. f. i. n. i. t. i. q. b. a. t. s. i. p. o. s. s. e. t. p. b. a. r. i. d. i. r. e. c. t. e. q. d. f. i. o.
e. t. d. f. i. o. d. f. i. n. i. t. i. e. i. q. d. e. i. l. l. i. c. o. n. v. e. n. i. r. e. t. d. e. b. e. r. e. t.
a. s. s. u. m. i. m. e. d. i. u. e. t. q. u. o. d. d. i. c. e. r. e. t. q. d. i. l. l. i. e. i. l. l. i. c. o. n. v. e. n. i. r. e. t.
r. e. t. d. f. i. o. q. u. a. e. p. b. a. r. i. s. t. d. d. d. f. i. n. i. t. o. s. e. d. n. u. l. l. u. t. a. l. e. n. a.
d. i. u. a. s. s. u. m. i. p. t. q. o. p. b. a. t. s. e. q. u. e. l. a. q. a. m. a. i. o. r. e. x. p. r. e. s. e. n. t. e. t.
p. d. i. c. a. r. i. e. o. m. o. d. o. t. m. e. d. i. o. t. e. r. m. i. n. o. q. u. o. p. d. i. c. a. t. t. m. i. n. o. r. i.
e. x. t. r. e. m. o. p. b. a. t. s. m. q. a. i. s. t. u. d. m. e. d. i. u. a. p. r. i. o. r. i. a. u. t. e. r. i. l.

Ut possit demonstrari q. qd est sine definitio. 290

alia hinc estis et fontis definiti aut d'fio, d'finitis
aut d'fio contrarij aut aliqua dimissio qd n' videt
alij modj d'fiones. n' cautes extrinsecas cu' n' sint d'
causa n' pt d' illis dici q' d'fio certit' illis conveniat
nihil horu' pt dici n' sum qd talis d'fio aut n' dat aut
ide' signat et sic pbaret id' p'ide' q' est petere p'min'
cipu' n' ed'u' na' d'fio, d'finitis e' est q' d' p'p'is q'
sunt in eo q' qd e' sed n' pt in minori assumi v'g. aut
caute e' ex p'p'is q' sunt in q' qd e' na' sic absumeret
in minore id' q' e' pbandu' non tertiu' qd d' d'fio
contrarij n' p'dicatu' certit' d'fio alterij contrarij sed d'ius
sic posse pbari p' d'fioem contrarij ex em'pi gratia con-
gregatum n'q' et d'fegatum sunt contraria sed d'f'
gregatum e' certis d'fio albi q' congregatum e' certis
d'fio nigri. p' q' hanc d'fioem n' e' a priori sed p' q' q'
terquid' q' signa quida' e' a posteriori p' q' q' petit d'fioem
unij contrarij im'p'ite q' d'fioem eius, oppositu' et sic n'
pt pbari q' oppositu' n' t'riq' quartu' na' dicendo v'g. de
vivens e' aut vel planta flo' e' vivens q' vel e' aut vel
planta toto con'f'io n' habebit q' aut caute sit ca' horis
nota tu' circa consone' l'iet d' d'fioem p' d'fioem o'
stendi n' possit q' illi certit' conveniat d'fio tu' d'fio pt m'itru'
si q' p' examinat' aut aliq' conuertat' in f'cto q' ceteroru'
ca' sit in f'cto ip'f'q' vero nulla sit r'io si p'ruent' documenta
f'ona t' b. c. 7. dicendu' e' certis d'fio pt d'fioem d' d'fio
q' illi m'it' ut p'dicatu' n'cu' pbat' ois ca' pt d'fioem
si q' f'ct' d'fio e' ca' q' pt p' f'ct' d'fioem d'fioem
nihil d'fioem nisi sit p'dicatu' n'cu' q' d'fio pt d'fioem
strari ut n'cu' q' d'icatu' q' aut d'fio certis sit ca'

ob.

q.

Em 3

A-3. An sint tm quatuor questiones subiles

Om 2. patet qd p ea demonstrantur passionis. dicendum qd
 una dicitur caalis qd demonstrari p alia dicitur caale
 a priori qd ubi unaquaq res pt demonstrari p sua caa
 sed unig dicitur caalis qd assignari alia caa teste pule
 et dicitur p hunc ubi dicitur caas ee sibi invicem caas qd po-
 terit una dicitur caalis ostendi p alia et confirmat qd
 Ant qd sapig hoc modo demonstrandi utiq na ostendit d
 sine finale demonstris ex maati. ob. ois oppositio in
 qua coningit dicitur cu sua caa e oppositio immedia-
 ta consequent n pt demonstrari sed ha caales dicitur
 nes sunt ppones continentes dicitur e cu qd qd pt
 immediate et n poterunt demonstrari qd in toleto
 lib. 10 c. 2. quoniam ad septu eiusmodi ppones et in-
 mediatas tantu in uno genere caae n in oi a consequi-
 ty posse pbari p aliud geny caae in quo n sunt cae.

ob.

R

Ant. 3. an sint tm quatuor
questiones subiles.

Om 2. dicendum in dno c. 10 qd a Xiphu et Toletu tm e
 4 quastes subiles pbat aut n qrimy d aliquo p m
 se et tunc vel qrimy eius epistal ee e qstio an fit
 vel eia ee e qstio qd fit, aut qrimy d aliquo in
 ordine ad aliud et tunc vel qrimy utru fit in alio
 tm ee e qstio qualis res fit aut qd fit in alio ee
 e qstio qd res talis fit. ob. 10 quastes ee in-
 numeras na quot pnt suba a dicitur tot pnt fieri
 quastes qd cu diste pnt n innumere tm maad
 ex qua fieri pnt sed n etu modu quo pnt fieri.

ob. 10

R

q. 7. A. 1. An mediu et huius sint omnes cause. 291

Ob. 2do. Et alias quæstiones tui del quæto qd res fit ob. 2
C. 2. oes quæstiones ad aliqua haru reuocari hoc n. dicit R.
reuocant ad quæstiones quæ res fit quod si qd p. qd
res fit in tali modo ne tempore p. tenebunt ad ista quæ,
stionem.

Quæstio 2da De medio monstris

Art. 1. Inq. an mediu monstris sint oes cae.

Sciendum 1o q. oes cae posse fieri monstris et sunt quæ
bat 1o ex verbis Antis cap. 6. verba sunt hæc quæstionem
aut scire putamus qd sunt ead. cae vero et sunt una qd
q. qd erat in signat. caa fontis. una aut qua v. p. i.
fente reuocet et hæc caa ostendit malis. altera vero
q. aliq. p. m. mouet q. fuit caa efficiens. quarta unig
ca. hæc et finalis. oes istæ p. mediu monstrat
id. q. mediu assumunt ut applicant eor. inq. p. q.
bat 2do ex Antis exemplis q. mali n. caa dat hoc v. p. i.
p. h. ois anguly q. et dimidium duoru reboru et recty
ois anguly et finit. in femurto et dimidium duoru reboru
in yote recty hic p. h. anguly et recty q. et media pars
duoru reboru partes aut rei sunt caa malis q. fontis
dat hoc id. exemplum huius ratio et q. dicitur angulus
recty et medietas duoru reboru et finit. angulu
reboru per. et sic dicitur et caa fontis q. hic erit caa et
fontis q. caa efficiens et hoc q. p. Medos in uaserunt
a Medis impugnant Athenienses 1o Medos in uaserunt
q. a Medis impugnant q. caa finali affert. istud q.
mult. sanite post cana. et ambulare et hic mult. sanite
q. et post uenit ambulare circa hæc duo exempla

Op. 10

Q2 #1. An mediet demonstratis sint. oes caae.

adverte ut Gab: illa n̄ offerri quasi & singularib
et demonstris sed ut ostendat in re clara magis p̄
cedendi & ead efficienti et finali & bar tertio
Ead q̄a sicut e rem q̄ ead cognoscere sicut oes &
dicha caae sunt vera caae q̄ oes possunt sicut
potro circa ead mater q̄i p̄t eo quare appellet qua re
tante necessitate hoc e ratio dubij q̄a posita materia n̄
statim ponit res cuius e materia, nam ligno posito n̄ habet
statim anca p̄ sensu e effectus n̄ posse e nisi illa existente
sine cuius materia necessaria e ut hoc sit et licet istud videat
Et convenire alijs t̄is t̄a particularit̄ convenit materia q̄a illa
i n̄ caa q̄ realit̄ supponit et agenti et formae sicut p̄
eo qd̄ n̄d̄ illi p̄t noie caae materiae sicut n̄ t̄m illi parte
compositi physici sed eo et partes integrantes ut clarum
e ex supra dicto statis exemplo r̄do materia in qua e anima
dens sine tubu accidentis ut patet ex exemplo antiquo
in quod Aristoteles n̄d̄ argenti cur lumen transiret p̄ vitrea
latera se habent hoc fieri ex necessitate materiae eo quod vitru
q̄ e materia sit valde porosa et det lumini q̄ putabant e
tenuissimam coram transire p̄ poros sicut illi p̄t et materia
ex qua constat tubu in quo e passio aut illud quod se
tenet ex parte materiae ex qua constat tubu q̄a q̄ e caa
materiae sicut conferri p̄t et caa materiae illi q̄ e in tubo
q̄ maxime fit in demonstris. physici eo qd̄ accidentia phy
sica careant materia ex qua componantur quarto p̄t illi
id circa q̄ vel in quo aliquid sit ut si queras quare
lapis citius descendit p̄ aerem quam p̄ aqua p̄t
ead materia q̄a aqua crassior e nec tam facilis descendit
in hoc exemplo motus lapidis n̄ mixtae aquae t̄a aliquo

An dno sit medium destrais potissima.

293.

dnio passionis e immediatior passioni qua dno futi eto ante qz nihil pcedit p qz xbari possit et sic dno futi e immediatior dnio passionis et haec illge e. ob. eto n' oia resoluntur in dnio futi qz n' e potissime mediu pory antecedens qa resoluntur multa dmonstrat in alia qda pncipia p se nota ut patet in dmonstrat mathemati- cis p negando antecedens ad pbem qz in sole: in quarta confione eiusmodi pncipia p se nota posito qz fit dmon- stris potissima a priori virtualit' salte continere dnio futi dunc se: expriment talium linearu compon' ex qua constat moa futi et ex qua orit' passio dmonstranda

ob 20

R

Eda contraria opio mult' solad dnio futi e potissime mediu habet' apud pub. e.g. angu potissime e qz mediu p ead' external' possit ulteriq' xbari p sua dnio ut si p'aa eclipsis luna ap'ignat' int' positio terre poterit huc ulteriq' xbari p dnio terre sed p' so ista dnio terre et ead' extrinsecad' eclipsis sicut ipsa terra e p' p'aa angu seuu pugnare si-n' auigim' dnio terre quodo auigim' dnio futi qz int'cadit angu. Tertia contraria opio et tribuit' a Lu. Caietano haec docet mediu dmonstris xbari. pima e dnio futi et passionis simul sumptas ratio e huc maxime pfect' dmonstris qdo continet' oes caas in binsecas connexionis sed huc duae dnioes sunt adaequate e mtra seu connexioni qz p' eiusmodi dmonstre' uer' tualit' et duas cu constet' repliu mediu nos aut tm qz zing mediu dmonstris simplis.

etia contra.

R

Tertia uer' trana.

R

Ant.

Utun dno sit qst' antior sua et dmonstre.

A 3. Ut: d'fio fit p'stantior sua & d'monstret.

om 10 Dicens 10 d'fine a p'stantior sua p'bat 10 d'pstantig
& q' versat circa nobilitate. Sed d'fo e' eius modi q' p'bat
m. d'fio versat circa e'ca rei cognoscenda ut d'ca d'fua
tm circa p'p'rio n' e' q' d' d'fine tm e' circa cam qua
leg e' p'dicatu n' n' ut supra n' n' ut fontis d'fo e'
p'bat d'fo simpliciur cognitio e' p'stantior d'f'p'na d'f'
n' h'na e' simpliciur qua sua ego. p'bat m' q' d'ca e' angel
loru cognitio p' simpliciur nobilitate e' p'bat m. q' d'fio
tm quasi n' h'ct e'ca et n' e' d'mit n' n' ex alio p'bat
tertio d'fio e' certior & e'videntior sua q' e' nobilitate
p'bat antec'ens ex illo axiomatico p' q' n' n' quodq' tale
et illud magis sed sua e' certa et e'videns p' d'fine q' o
ob: 10 e' totu e' p'stantig sua parte sua e' totu
d'fio pars q' cu' fit p'ncipiur sua p' negando m.
q' sua e' tm a'f'p'nt' c'p'ionis p' p'udente' actu d'f'nis
et n' nichidit eius entitate' n'tra se sed illa respicit ad
forma' p'p'ria. Ob: d'fo sua p' ead' nobilitate e' qua'
sua sine ead' sed sua e' p' ead' d'fio sine ead' q' p' n' n'
gando m. absolute na' sine d'fio cognitio angelica e'
nobilitate humana cu' tm h'ec fit p' ead' illa n'. d'icend' n'
d'fo d'monstret e' p'f'ctior d'f'ne p'bat totu e' p'stantig
sua parte d'fio e' pars d'monstret q' p'bat m. q' totu
nichidit p'f'ctior' partis ad aliqd' an'lyt' p'bat tm q'
d'monstret e' aggregatu q' ex plurib' n' d'ib' n' d'et ex
sua q' e' circa c'p'ione' sed cogne' p'ncipiur' seu d'f'
n' h'na cogne' q' versant' circa p'ncip'as

Quaestio 3. D' cogne' p'ncipiur'.

q3 A.1. an sit necesse ponere habitum principiorum 294

Ant /mg. an sit necesse ponere ha-
bitum principiorum ad cognoscenda ca-
pminigia

Notandum 1o nos c. 2. q. 2. ar. 3. partim obscure
partim confuse et forte n. satis esse fecisse ad divisionem
ne pponis immediate ut hic clare respondentia e. dimidit
qo ppositio immediata in dignitate positione dignitas e
ppositio fontis in demonstrabilis quam necesse e tenere eu
q aliqd ad se invicem instituit exple aut pt ee sensu q ut qo
debet illa ppositio habere cognita antequam videat si ad
et hoc falsu e qa nullu principiu e q n sit aliquid sine
consequenti n. ut haberi ante sua id q debet ee tam
clara ut possit haberi etiam si aliqs n aunderet ad sua
et sic e vera et comment fontis dignitatib. ut ee totu
e magis sua parte ppositio e ppositio in demonstrabilis
quod n e necesse tenere eu q ad se invicem aliquid instituit
na ppositioes n sunt ita evidentes ut possint haberi
sua sine ee ante sua et ideo q ad sua au-
dere ut qo a se invicem ut patet ex pperientia na post
in ppositione suam multis a se invicem principijs q h
ante n fuissent a se invicem ut in q h e aut certe q h
e ppositio q d subo deunitat d hionem aut gartem d hionis nec
obstat q Antea dicat supponem affirmare aliqd vel negare
d subo d hionem aut nihil affirmare q n in Averroee apud
Toletu c. 2. sensu ee q suppositio est q semp affirmat aut ne-
gat d hionem aut q semp hoc facit etiam si nunquid fiat
na d hio supponit aliqd n ut principiu complexu ex quo
colligitur conclusio sed ut explicatio vocabuli et subo d quo

Hot. 10

A: 1. an sit necesse ponere habitum principiorum
 aliquid e demonstrandum nec obstat ideo qd idem fates dicit
 est id ee suppone ex quo aliquid videtur ex principio con-
 cludit sed ex fine et aliquid concludit qd erit supponi-
 tivo qd n' sola supponit ee id ex quo fit confio alias
 excluderent et dignitas suppositio est positio qd n' enun-
 ciat d' tubo eia aut parte eia hac dimidi pt in
 supponit im' feda qdo positio e demonstrabilis qd ex
 se e in demonstrabilis ex suppone eo qd supponat
 ut pbata in alia diversa sua vel in alia parte
 eius de sua huiusmodi pnt ee principia medi-
 ata e qd si d' his dubitet ille qd dicit dicunt peti-
 tiones eo qd petat quasi a dactore ut d' feras ferat
 patientia donec demonstrant suppositio p' feda dicit pt
 qdo p' ficio ideo supponit qd ulterius demonstrabilis n'
 e cuius modi sunt illa in q' h' loc' passiones dicunt d'
 fine ut ait e d' f' u' g' n' u' nota 2do habitus princi-
 pium finiri pt habitus illudualis auct' p' quem d' e
 minatur illud ad facile a' f' e' t' e' d' u' p' n' i' s' p' s'
 ex hac d' f' e' colligunt A. 1o obu huius habitus 2do
 eius auct' tertio ratio fortis 4to facilitas quam sup
 addit, obu - n. e veritas immediata sine p' f' e' m' t' e'
 monstrabilis, auct' e iudicium et a' f' e' n' s' u' circa d' i' t' a' l'
 auct' qd. prima veritate ratio fortis sine mag' tendendi in obu
 ratio fortis. e quatenus hanc veritas p' se ex suis terminis e clare
 facilitas qd. cognoscibilis, facilitas tandem e promptitudo superueniens
 potentia qua nisi ex t' r' a' s' e' r' g' i' m' p' e' d' i' a' t' i' c' h' i' n' a' t' a' d' e' p' p' l' e'
 dite et in d' l' e' t' a' t' i' o' n' e' a' f' e' r' e' n' d' u' p' r' i' m' i' s' p' r' i' n' c' i' p' i' s'.
 Om. His p' m' i' s' s' i' s' d' i' c' e' n' d' u' e' t' u' c' o' i' d' a' r' i' h' a' b' i' t' u' p' r' i' n' c' i' p' i' o' r' u' m

q' alit' vocat' illit' q' que' a'ferentiamur fuit primis
 principijs q'bat' 10' ex' ante l. r. posterioru' cap: 26' 26'
 eticoru' cap: 3. ubi hunc habitum vocat' illitu' non illigo.
 ipsa' potentiam illi' sed aliqua' facultate' sup' addita' pou'
 tentine' q'bat' 2do' 2ne' q'documq' ex' frequentatione' actu'
 um' alianig' potentie' circa' ob' aliq' orit' facultas' opera'
 di' signu' e' relinqui' habitum' eiusde' generis' ex' illis' actib' q'
 sed' ex' actib' a'ferentia' primis' principijs' sentit' aliq' M
 et' maiore' promptore' q'o

Contrarium attribuit Durando et Soto apud sub: angli
 primu' q' actib' omnino' naatit' ex' natu' circa' ob' n' p't
 poni' habitus' sed' acty' illitini' circa' la' principia' sunt
 tales' q'o' p'bat' m' q'a' p'p'is' principijs' sub' aspectu' illit' q'
 tam' natu' illis' a'ferentiamur' qual' natu' videt' rem' obam' et
 colorata' cu' principia' sint' q' se' naatit' nota' p' 10' maiore'
 Et' vera' si' n' adit' difficultas' in' eliciendis' actib' circa'
 ob' q' possit' q' operetur' superari' n' aut' si' adit' difficultas'
 q' in' facilitate' aliter' possit' ut' sit' in' absen' principioru' p'
 2do' negando' m' ad' q'be' p' negando' q'aritate' q'a' p'posito' ob'
 in'filiti' et' apertis' oculis' n' possum' n' videre' sed' p'posito'
 principijs' possum' n' a'ferentia' suspendendo' actu' e' indi'
 2do' salte' in' principio' difficult' aliq' a'ferentia' quod' n'
 fit' in' uisio' ob'. 2do' sicut' se' ht' voluntas' ad' aliquel'
 finel' quem' voluntas' 10' actu' intendit' sic' se' ht' illit' ad'
 prima' principia' sed' illa' n' ht' habitum' in' ordine' ad' finel'
 q'o' nec' illit' circa' principia' q'bat' M' q'a' sicut' p' inten'
 sionel' finis' voluntas' regulat' media' ad' finem' ita' illit' q'
 p' principia' regulat' confiones' p' 10' negando' m' na' uo'
 luntat' ut' velit' bonu' actu' temperantia' in' facilitate'

Contrarium

ff

et 2

42. An habitus principiorum sit acquisitus.

R

indiget habitu in det virtute temperative & edo dicitur
M. na' regles & finis unq' utis & ultimus ad quod caseri
referunt q' e' felicitas & dy gantis q' e' in ma'a parte ut
in studendo e' sua concu'it' go fimito int' voluntate' &
illitu quo ad finel parte' n' quo ad unitel ratio e' disparitatis
qa licet conveniant in hoc q' voluntas p'prio ferat' in
ultimu fine' & p' tu ad media et illity so in p'ncipia
& p' illa ad confione' En mody n' idel na' voluntas n' fit
difficultate' appetendi felicitate' illity aut' fit difficulte'

Ob' obvi: illig' p'ncipia. Ob' ultimo potentia apprehensi
nae n' hnt habitu circa oba go multo ming' illity q' e'
p' fortissima potentia apprehensiva & negando conf' ad

R

ratio disparitatis e' qa ille' sunt indifferetes circa oba
sicut illity. Ant: Edg. an habitus principiorum

fit acquisitus.

& affirmative ita sub. l. c. q' r. y' bay naa tm ea m.
terit q' sunt r'onia simpliciter ac operant' habitus p'ncipi
p'rio n' e' simpliciter n' n' ad operant' go y' bay in
absent' p'ncipiorum n' excedit virtute' illity go illity sola
in naali apprehensio terminis poterit elivere aut
absent' circa p'ncipiu aliq' p'ncipiu & p' illu y'duce
re habitu illity y' bay edo naa n' dat facultate' ad opera
du circa oba p' habitus principiorum e' mody facile op
randi go n' dat a naa p'ncipia contraria opio e' habitu
p'ncipiorum e' n' genit' attribuit' p'ncipia a subes
p'ncipiu angtu e' hic habitus. In naali go erit n' genit'
& ideo dici naale' so qa edo naturem et origine'

Ad 3. ut: habitus principiorum sit unus quod vel spe. 296

Et notatis et hanc originem a lumine naturale quo possumus
videre primas veritates et ideo quia proprius accedit ad naturam
quod reliquos habitus intellectuales nam illi habentur per medium hic
vero est sine medio et disensu ut n. veritate immediate
ad angustiam etiam est neminem cognoscere per principia
et nota dicit neminem quod dedit et habitus principiorum
et neminem quod est cognoscere per principia sed hoc potest
explicite fieri per simpliciter per sola potentia et hanc natura
luram est etiam facile per habitum et hanc facilitatem acq-
sita est etiam contraria opinio quod attribuitur carita: unde
habitus principiorum est partim acquisitus partim natura-
le est quod fluit ex ipso intellectu tunc quod hoc acquirit
spes intelligibiles istorum principiorum in eo quod fluit
immediate ex intellectu enim vocat naturam in eo quod
fuit nisi post exercitationem phantasmatum et acquisitionem
vel spera enim vocat acquisitionem sed angustia quod militat con-
tra absentiam et stat contra etiam in absolute
sunt habitus principiorum est acquisitionem.

Etiam con-
traria opinio.

Ad 3. ut: habitus principiorum sit
unus genere vel spe.

Bicendum est in sub. q. 3. habitus principiorum tantum est
nam genere primas eius spes est synderesis quod absenti,
atque principia per se et habitus principiorum simpliciter
dictum quod speculative sed autem est spes infima dictos
habitus quot sunt principia per se dicta quod ubi sunt
diversa verba fortis ibi sunt diversi per se habitus sed
quot sunt principia tot sunt per se diverse rationes
fortes quod confirmat ad ratio absentiam primis

Om.

A-3. Ut habitus principiorum sit unig. gne. vel specie.

principijs & ipsa veritas principiorum se nota
qm abijs et abijs principijs & alia spe pbat. sed
ubi e diversa difficultas ubi et e novus habitus sed quot
sunt diversa principia tot sunt diversa difficultates non
facilitas. circa unum principium se n. sunt facilitate ad
gnoscendum aliud principium sed obijit contraria sententia
to tm e una ratio fontis absentendi oib principijs qd e
tm unig. spe habitus principiorum pbat. antecedens ratio
fontis absentendi e imediata veritas oban. et qd
principia sint nota ex p. p. terminis sed haec e
una in oib. qd ipse p. p. ubi variae sint tm sunt
tm mate oban. forte aut e ee notu. ex terminis sine

Ob.

R.

Ob. e.

R.

Ob.

fontis absentendi n. una. specificat ut patet ex p. p. ubi
nib. conspionis. ob. sed in superiorib. potentijs repe.
rit unitum qd qd in inferiorib. erat dispersa nam
sunt quinq. potentiae p. oib. externis percipiendis usq.
auditijs. et tm horu. oia. reperiunt unita in una
potentia superiori sensu vid. et interno qd ead. modo
oia. sa. principia poterunt ee unita sub uno habitu
principiorum. p. negando consequat. ratio. disparitatis
e qd potentiae illae sint altioris ordinis quam inferioris
res. at in habitib. istis oes sunt eiusdem ordinis
e limitate operant. iuxta limitationes oban. ita
ut unig. n. se extendat ad oban. alterig. potentiae
aut q. sunt altioris ordinis n. limitant. ab oib. unig.
sensu. sed illud expedunt. ob. p. fides divina ht
multa oia. matia. e veritates. et tm ipsa est

Ant: Ut: sa principia debeant cognosci p inductionem. 297

unig ppei go idel poterit fieri in pposito p nega. 4
da confesat naa veritas matris q inuenit in vltis fin
dei n? Et vltima ratio asserendi ipfis pposit. f: dei
sed reuelatis diuina ad in habitu principioru ue
ritas ipsam ppositi vltimo terminat asseru illius
et ad se trahit.

Ant: 4 ty e vltimay.
Ut: sa principia debeant cognosci p m.
dantiene

Nota 10 experientia forin q memoria multorum
singulariu in eade genere et de iudicium firmu ac pao
pau circa singularia q int se comparamus in uno ali
quo ordine vel genere ut in q hoc principiu se tou
tu e magis sua parte statim reuerimy ad singularia
quidam et in is indicamy hoc ita se habere ut ho
minel et maiore mane arborel panno Nota 21o prin
cipia in singularib. cognosci posse propterea tm ut
cognoscimy signem et pfecta rae terminoru et out
eade cognoscere possimy indicatue et is firmigasa
fentiri dicendu 10 sa principia cognoscenda e p
inductione et hoc n? pte ut ityam q signent ter
mini sed et ut asseriamur primis principijs in
toi pbat confis q Ante lib. 2. c vltimo ubi dixit
e nemin sa principia cognoscere q inductionem
q quo loco sic angtor qd qd e confis in inductione
ne e ideo confis ut illi asseriamur e n? disensy
cuig finis e asserendi principia sunt confis in in
ductione go sunt ut illis asseriamur. Dicendū 2do Qm 2

De 10.
experientia
4d.

Not. 2

Qm 10.

Qm 2

A ultri: Ut: la principia debeant cognosci p inductionem.

n^o tm ad p^oma principia sed et ad co^oforma
regei inductione et experientia aliqua ex te,
n^ore p^oma principijs absentiamus & subter con-
tra Toletu negantem regei inductione ad uni-
t^osa principia p^obat aut co^ofacto ex parte q^o
indifferens loq^o p^oma p^oma r^oo ind^o p^oba
ri experientia n^ol in audim^o aliqua principia
et unit^osa q^o ante nunqu^o audim^o statim
recurrimus illis ad eius singularia q^o aliq^o ex
p^oti sum^o et quasi exploramus ut^o ita sit q^o
saepe contingit nimis confidentes et contentos
experientia errare adde tm n^o ita regei inductione
nem circa principia unit^osa quasi p^o possessas
fieri absentis circa illa sed q^o factig firmig et
seurig p^o ac sine temeritate habita hoc ind^o
ne illis p^o absentis et oio fatendum e^o circa
hac unit^osa principia n^o multo in individua col-
lectivam de facienda p^o evidenti^o terminoru
circa principia aut propria plurim^o et habenda
experientia in n^o ita sint evidenti^o ut p^ovia
p^otea co^o p^odit & ordinario p^o n^o fieri
p^o ingenij bonitate et p^o p^oia terminoru ac u^o
ritatis ut in aliquo casu n^o est neesse uti in
inductione. Dicendum 3. n^o regei experientia in
singularib^o ita, ut hac sit ratio factis q^o qual^o habit^o prin-
cipioru absentia p^oma principijs sed tm e^o ampliu
quoddam extrinsecu e^o quo ad nos eo modo que licet p^o

tm 3.

Ut: si principia debeant cognosci & inductionem.

298

simy ferre absolute aliquod ony tu diuimus requi
aliqz instatutu ut possit fieri pbaz qd si haec cognitio
experimentalis est ratio fontis tunc n posseny aspen.
turi ullo modo primis principijs sine hac inductione qz
falsu e cu principia sint cognoscibilia ex terminis
suis adhibeny qz inductionem & maiori tm cau.
tela qd possit alias fieri ut putaremus nos habeu
re primu principiu et est principiu pseudographu
si aut coniungat ratio et experientia adimmet tunc
abet periculu errandi maxime si experientia sit
multoru. Ob. contra has rationes /o principia et
& se nota et ex terminis quato qd requit inductione
se eam n requi tanqud simpliciter nescia sed tunc
quod valde utile in rigore n pt qd asperituri em.
dent sine facta inductione quamuis n sit facile et
expedite. Ob. eto multa sunt principia pa qz abstracta
hinc a maia sensibili qualia sunt metapha et manna
quato qd haec cognoscunt & experientia. R. /o n ita
et abstracta qz eoru experientia cadit aliquo
modo in sensu vel hoc principiu metaphu quodlibet
e vel n e et tunc fit in matib ut in qz ho n e
ratio et n ratio itaqz oia principia salte aliquo
modo cognosci pot in singularib. vel in qbz in sunt
vel cu qbz hnt aliqua fundne. Ob. ultimo cognitio
experimentalis e fallax et ad hominu pbabilis quo
modo qd faciet ut principia sint euidentia R.
cognitio experimentalis auedente illitu et terminu
noru cognitio ac euidentia principioru fallax in

Ob. 1o

R.

Ob. 2o

R.

Ob. ulti:

R.

Et sic sed verba. et haec p nostra temitate in
Totis loya ad dei Regerey, Bonorumq, glo,
ria utinal et in nostral utilitate dicta sint.
Amen.

It Junii Basili Magni. E
Ille vere perfectus est, qui erga imperfectionem
proximi impatiens non est. S. greg. i. 4. Moral.
Patiens tolerantia imperfectionum
proximi. pro conversione catholicorum.